İHTİŞAM HER YERDE

O Allah ki, yaratandır, kusursuzca var edendir,
'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur.
Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih
etmektedir. O, Aziz, Hakimdir.
(Haşr Suresi, 24)

HARUN YAHYA

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci baskı: Ağustos 2000
İkinci baskı: Haziran 2006
Üçüncü baskı: Kasım 2006

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Seçil Ofset
100 Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

w w w . h a r u n y a h y a . o r g - w w w . h a r u n y a h y a . n e t

İÇİNDEKİLER

O K U Y U C U Y A

Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki

etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

GİRİŞ

Sabah kalktığınızda yaptığınız işleri bir an için aklınızdan geçirin. Gözünüzü açarsınız, nefes alırsınız, yatakta doğrulursunuz, kalkar ve yürürsünüz, yemek yersiniz, kıyafetlerinizi değiştirirsiniz. Annenizle veya kardeşinizle konuşursunuz, size söylediklerini duyarsınız. Sonra dışarıya çıkarsınız ya da pencereden dışarıya bakarsınız ve masmavi gökyüzünü görürsünüz. Belki o an pencerenin önünden uçan kuşların seslerini duyarsınız. Düşen bir yaprağı izlerken, ağaçtaki olgunlaşmış elmaları fark edersiniz. Güneşin sıcaklığını ve rüzgarı yüzünüzde hissedersiniz. Sokakta yürüyen, arabalarıyla bir yerlere yetişmeye çalışan insanlar vardır. Kısacası sizin için sıradan bir gün başlamıştır. Gördüğünüz, duyduğunuz şeyler alışılmıştır; bu yüzden bunların üzerinde düşünmeye bile gerek duymazsınız.

Peki bir de şöyle düşünün. Doğduğunuz günden itibaren tek bir odada yaşamınızı sürdürdüğünüzü farz edin. Bu oda dört duvardan oluşuyor olsun ve dışarıyı görebileceğiniz küçük bir penceresi bile olmasın. Sadece ihtiyacınıza yönelik birkaç mütevazi mobilya bu odaya konmuş olsun. Yaşamınızı geçirdiğiniz bu odada size yalnızca hayatınızı sürdürebilmeniz için gerekli olan bir-iki çeşit yiyecek ve su verilsin. Odada, dışarıdan haber alabilmenizi sağlayacak herhangi bir iletişim aracının, örneğin; bir telefon, radyo yada bir televizyonun da bulunmadığını varsayalım. Dolayısıyla birçok konu hakkında bilginiz olmayacaktır.

Derken bir gün hayatınızı geçirdiğiniz bu odadan çıkarıldığınızı ve dış dünyayı gördüğünüzü farz edin. Bu durumda dünya hakkında neler düşünürsünüz?

Gözünüzün görebildiği alanın genişliği, ışığın varlığı, Güneş'in yüzünüze çarpan sıcaklığı, gökyüzünün masmavi rengi, bembeyaz bulutların varlığı sizi çok şaşırtacaktır. Geceleri gökyüzünde beliren parlak ışıklı yıldızlar, tüm ihtişamı ile gökyüzüne doğru uzanan dağlar, insanlar için bir güzellik olan akarsular, göller, denizler, yeryüzüne hayat veren sağanak yağmur, yemyeşil ağaçlar, rengarenk menekşeler, papatyalar, karanfiller, güzel kokularıyla leylaklar, güller, her biri insana ayrı lezzet veren portakallar, karpuzlar, erikler, çilekler, muzlar, şeftaliler, insanda şefkat duygusu uyandıran kediler, köpekler, tavşanlar, gazeller, hayranlık verici estetikleri ve renkleriyle kelebekler, kuşlar, deniz altı canlıları....

Tüm bu gördükleriniz karşısında hem hayrete kapılır, hem de tüm bunları biraraya kimin yerleştirdiğini merak edersiniz. Meyvelerin renklerini görüp, kokularını duyduğunuzda bunları kimin böylesine cezbedici renklere boyadığını, bu enfes kokuları onlara kimin verdiğini merak edersiniz. Bir kavunu tattığınızda, elmadan bir parça ısırdığınızda lezzetlerinin nasıl bu kadar güzel ve çeşitli olduğunu, böyle kabuklu bir cismin içine nasıl olup da şekerin yerleştirildiğini düşünür, meyvelerin sıra sıra dizilmiş çekirdeklerini gördüğünüzde bunun nasıl olduğunu öğrenmek istersiniz.

Gördüğünüz her yeni şey, öğrendiğiniz her bilgi sizde büyük bir heyecan yaratır. Herşeyin nedenini, nasılını öğrenmeye çalışırsınız. Karpuzun çoğalabilmek için

çekirdeklerine ihtiyaç duyduğunu, kuşların uçmak için mutlaka tüylerinin olmasının gerektiğini Güneş'ten gelen ışınların, oksijenin, suyun bütün canlıların yaşaması için gerekli olduğunu, denizlerin ve okyanusların varlığının önemini, bitkiler olmasa yeryüzünde bozulacak dengeleri, tahta parçasına benzeyen tohumlarda çeşit çeşit bitkilerin çıkmasını sağlayan bilgilerin şifrelenmiş olduğunu ve daha pek çok detayı öğrenirsiniz. Öğrendiğiniz herşey bu ihtişamı biraz daha idrak etmenizi sağlar.

Öğrenmeye başladıklarınızın yeryüzündeki canlıların özelliklerinin sadece çok küçük bir kısmı olduğundan, herşeyin birbirine bağlı çalıştığından, göremediğiniz varlıkların, duyamadığınız seslerin var olduğundan, uzaydaki ihtişamlı sistemlerin varlığından haberdar olduğunuzda ise şaşkınlığınız daha da artar.

Bütün bunların detaylarını birer birer öğrenirken her seferinde aynı sorular aklınıza gelecektir: Bu muhteşem varlıkların tümü nasıl ortaya çıktı? Ben nasıl meydana geldim? Madem herşeyin bir sebebi var, herşeye bir sebep bulunuyor; peki öyleyse ben niye varım?

Yıllarca kaldığınız bir odadan çıktığınız anda dünyadaki çeşitlilik ve ihtişamlı yaratılış ile karşı karşıya kaldığınız için sürekli düşünmekte ve sorularınıza cevap aramaktasınızdır. Her sorunuzun cevabında "mutlaka bunları yapan biri vardır" sözleri yer almaktadır. Düşünce tembelliğine kapılmadığınız ve çevrenizdeki varlıklara bir alışkanlık perdesi ardından bakmadığınız için herşeyin bir Yaratıcısı'nın olduğuna kesin kanaatiniz gelecektir. İşte her insanın yapması gereken aslında budur: Gördüğü şeylere alışkanlıkla değil de düşünerek, sorular sorarak bakmak...

Nasıl ki her gün üzerinden geçtiğiniz çelik köprüleri bir yapan varsa, sağlamlığı çelik ile karşılaştırılan kemiklerinizi de bir tasarlayan vardır. Hiçbir zaman için birisi çıkıp da ham demir ve kömürün tesadüfen birleşerek çeliği, çeliğin de tesadüfen çimentolarla birleşip köprüleri oluşturduğunu söyleyemez. Çünkü böyle bir iddiada bulunan kişinin aklından şüphe edileceğini herkes bilir.

Ancak bu açık gerçeğe rağmen dünyadaki bütün canlıların, gökyüzünün, yıldızların, uzayın, kısacası herşeyin tesadüfen ortaya çıktığını iddia etmeye cesaret edenler vardır. Bu tesadüf iddialarının mantıksızlığı ise düşünen ve akleden her insan için son derece açıktır.

Tesadüfün Mantıksızlığı

Tesadüf iddiasıyla ortaya çıkanlar, materyalist ve evrimci zihniyeti taşıyan insanlardır. Bu insanlar maddenin ve evrenin başının ve sonunun olmadığını, bir yaratıcısının bulunmadığını iddia eder, milyarlarca yıldızdan oluşan milyarlarca galaksinin, tüm gökcisimlerinin, gezegenlerin, güneşlerin ve tüm bunların düzen içinde varlıklarını sürdürmesini sağlayan kusursuz sistemlerin başıboş tesadüflerle varlığını

sürdürdüğünü söylerler. Aynı şekilde evrim teorisi de evrendeki ihtişamlı düzene rağmen, canlıların da tesadüflerle meydana geldiğini savunur.

Bu bilgiler ışığında evrimcilerin "tesadüf"ü yaratıcı bir güç olarak gördükleri ortaya çıkar. Allah'ın dışında bir varlığı yaratıcı güç olarak kabul etmek ise, kuşkusuz putperestliktir. Yani evrimciler "tesadüf" isimli bir puta sahiptirler. Nitekim Darwinist eserleri okuduğunuzda tesadüf putundan, bu putun sözde gücünden ve üstün kabiliyetlerinden sık sık bahsedildiğini görürsünüz.

Evrimcilerin, "tesadüf putu"nun var ettiğine inandıkları varlıkların örneklerini saymakla bitiremeyiz. Örneğin, evrimciler canlıları oluşturan ilk hücrenin tesadüf putunun bir eseri olduğuna inanırlar. Bu inanışa göre cansız ve şuursuz atomlar bir gün karar alıp yıldırımların, yağmurların ve çeşitli doğal etkilerin sonucunda biraraya gelmişler ve aminoasitleri oluşturmuşlardır. Sonra bu aminoasitler canlı hücresinin temeli olan proteinleri var etme kararı almış ve tesadüf putunun yardımıyla bu kararını uygulamaya koymuştur. Böylece ortaya çıkan proteinlerin ise ilk canlı hücreyi meydana getirmesi tesadüf ismi verilen güç sayesinde hemen gerçekleşmiştir. Ancak da "tesadüf"ün işi bununla da bitmemiştir.

Evrimci safsatalara göre, "tesadüf putu" dünya üzerindeki milyonlarca canlı türünü de kendi çabasıyla ortaya çıkarmıştır. Önce bir balık meydana getirmiş ama tek bir balığın yeterli olmayacağını düşünerek bugün var olan yüzbinlerce balık türünün oluşmasını sağlamıştır. Yüzbinlerce balık cinsi yeterli olmamış, bu balıklarla birlikte diğer deniz canlılarını da oluşturarak deniz altında nefes kesici ihtişamda bir ortam meydana getirmiştir. Ardından "tesadüf putu" bir gün deniz altında yaşamın yeterli olmadığını düşünmüş ve bir balığın denizden karaya çıkması için gerekli altyapıyı hazırlamıştır. Tesadüfler sayesinde balığın yüzgeçleri ayaklara dönüşmüştür ve balık suyun dışında solunumunu sağlayabileceği akciğerlere kavuşmuştur. Fakat bunlar da bugünkü canlı çeşitliliğini meydana getirememiştir ve "tesadüf"ler işlerine devam etmişlerdir...

Kitabın ilerleyen bölümünde pek çok örneğini göreceğiniz gibi, canlılar yaşamlarını ancak birçok organları tam ve eksiksiz biçimde var olduğunda sürdürebilmektedirler. Bazı organların çalışmaması canlıyı birkaç dakikada ya da en fazla birkaç günde öldürür. Fakat evrimcilerin iddiasına göre "tesadüf putu", milyonlarca yıllık bir süre içinde son derece şuurlu, dikkatli, hatasız ve kusursuz bir şekilde canlılarla ilgili bütün detayları düşünmüş, tasarlamış ve oluşturmuştur.

Bu örneklerden de anlaşılacağı gibi, "tesadüf" evrimcilere göre öyle bir puttur ki, her istediğini yapabilir, istediğini anında şekillendirebilir, bir hayvanı başka bir hayvana dönüştürebilir. Bütün bunları yaparken de bütün canlıların ve cansız varlıkların renklerini, görüntülerini, tadlarını olabilecek en estetik şekilde ayarlar. Mevsimlerine göre meyvelere vitaminleri yerleştirir, onları sulu ya da doyurucu niteliklerde kılar. Her yerde kokularının ve tadlarının aynı olmasını sağlar. Tesadüf putu tohumun içine bitkiyle ilgili bütün bilgileri yerleştirecek bir ilme dahi sahiptir.

Buraya kadar saydıklarımız, materyalist ve evrimci zihniyetin iddialarının genel mantığını oluşturmaktadır. Elbette tüm bu örneklerin evrimcilerin tek sebep olarak gösterdikleri "tesadüf"le gerçekleşemeyeceği akıl ve vicdan sahibi her insanın hemen kavrayabileceği bir gerçektir. Şimdi şunu düşünün: Tesadüfler biraraya gelerek otoban yollar yapabilirler mi, taşıma şirketleri kurarak bunların düzenli işlemesini sağlayabilirler mi? Elbette ki tesadüfen böyle şeylerin ortaya çıkması imkansızdır. Nasıl ki bir taşıma şirketi tesadüfen kurulamıyorsa, insan vücudundaki dolaşım sistemi de tesadüfen ortaya çıkmış olamaz. Nasıl ki Eiffel Kulesi'nin tüm çeliklerini teker teker üreten, onları belli büyüklüklerde kesen, kulenin tasarımını yapan, sonra bu tasarıma uygun olarak parçaları birleştiren, onlara sağlamlığını veren birileri varsa, insan kemiklerinin her birini gerekli boylarda yaratan, insan vücudunun ihtiyaçlarına uygun olarak hepsini en iyi yerlere yerleştiren, kemikleri birleştirerek sapasağlam bir iskelet yapan bir güç sahibi de vardır. Bu, doğadaki her türlü gücün üstünde olan, herşeyi kapsayan, benzeri olmayan bir güçtür. İşte bu gücün sahibi, göklerin, yerin ve bu ikisi arasındaki herşeyin Yaratıcısı olan Allah'tır.

Buraya kadar yapılan karşılaştırmaların ve kitap boyunca verilen örneklerin tümü Allah'ın evrende kusursuzca yarattığı çeşitlilikten sadece birkaç örnektir. Bu örneklerin her biri kendi içinde çok detaylı bilgiler içermektedir. Örneğin, bu kitapta kelebeklerin birkaç genel özelliğinden bahsedilmektedir, ancak sadece kelebeğin gözü üzerine yazılmış ve her biri sayfalar dolusu olan kitaplar vardır. Bundan başka çok çeşitli sayıda kelebek türleri, bu türlerin her birinin kendilerine has özellikleri vardır. İnsan vücudunun bu kitapta çok genel olarak ele alınan birkaç özelliği vardır ancak sadece kemikler ile ilgili ciltler dolusu kitap ve araştırma bulunmaktadır. İnsan gözünün tek bir siniri, böceklerin kanatları, hatta bu kanadı oluşturan maddenin içeriği üzerine yazılmış sayfalar dolusu kitaplar vardır.

Tüm bunlar Allah'ın varlığının apaçık delilleridir. Allah'ın varlığı her yeri kuşatmıştır ve aklını kullanabilen her insan yaratılıştaki ihtişamı hemen görecektir. Her insan aklı ve vicdanı ölçüsünde Allah'ın büyüklüğünü kavrayabilecektir. Allah'ın üstün kudretini, nihayetsiz sanatını kavramaya başlayan insana düşen en önemli görev ise, gördüğü güzelliklerin gerçek sahibine yönelmek ve yalnızca Allah'ın hoşnut olacağı umulan şekilde bir yaşam sürmektir.

İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka ilah yoktur. Herşeyin Yaratıcısıdır, öyleyse O'na kulluk edin, O, herşeyin üstünde bir vekildir. (En'am Suresi, 102)

YOKLUKTAN VARLIĞA: BIG BANG

Çevrenizde gördüğünüz herşeyin, kendi bedeniniz, içinde yaşadığınız ev, şu anda oturduğunuz koltuk, anneniz, babanız, ağaçlar, kuşlar, toprak, meyveler, bitkiler, kısacası bütün canlıların ve aklınıza gelebilecek bütün maddelerin "Büyük Patlama" ile var olan atomların biraraya gelmesiyle hayat bulduklarını biliyor muydunuz? Bu patlamanın ardından evrendeki kusursuz düzenin oluştuğundan haberdar mıydınız? Peki nedir bu "Büyük Patlama"?

Son yüzyılda gelişmiş teknoloji ile gerçekleştirilen araştırma, gözlem ve hesaplamalar, evrenin bir başlangıcı olduğunu kesin olarak ortaya koymuştur. Bilimadamları yaptıkları incelemeler sonucunda evrenin sürekli olarak "genişlediğini" tesbit etmişlerdir. Ve evren genişlediğine göre, zaman içinde geriye doğru gidildiğinde evrenin tek bir noktadan genişlemeye başladığı sonucuna ulaşmışlardır. İşte bugün bilimin ulaştığı gerçek, evrenin bu tek noktanın patlamasıyla yoktan var olduğudur. Bu patlamaya "Big Bang" yani "Büyük Patlama" adı verilmiştir.

Bugün bilim çevreleri tarafından evrenin var oluş şekli olarak kabul gören Büyük Patlama'nın ardından, son derece kusursuz bir düzenin oluşması ise aslında hiç de sıradan karşılanabilecek bir durum değildir. Düşünün ki, yeryüzünde binlerce çeşit patlama olumakta ama hiçbirinde ortaya bir düzen çıkmamaktadır. Hepsi olanı bozmaya, parçalamaya, yok etmeye yönelik olarak gerçekleşir. Örneğin; atom ve hidrojen bombalarının patlaması, giruzu patlamaları, volkanik patlamalar, doğalgaz patlaması, güneşte meydana gelen patlamalar; kısacası ne tür patlama incelenirse incelensin, etkilerinin hep yıkıcı oldukları görülecektir. Hiçbir zaman bir patlamanın neticesinde görünüm olarak yapıcı ve olumlu bir sonuç çıkmaz. Ama günümüz teknolojisi ile ortaya konmuş olan bilimsel sonuçlara göre Büyük Patlama yokluktan varlığa, hem de çok düzenli ve ahenkli bir varlığa geçişe sebep olmuştur.

Şimdi de şöyle bir örnek üzerinde düşünelim; yerin altında bir dinamit patlıyor ve bu patlamanın ardından da odalarıyla, pencereleriyle, kapılarıyla, mobilyalarıyla dünyanın en görkemli sarayı meydana geliyor. Buna "tesadüf sonucu oluştu" demek mantıklı bir yaklaşım olur mu? Böyle bir şey kendiliğinden oluşabilir mi? Elbette ki hayır!

Büyük Patlama'nın ardından oluşan kainat ise elbette dünya üzerindeki bir sarayla karşılaştırma dahi yapılamayacak kadar ihtişamlı, ince ince planlanmış, görkemli bir sistemdir. Bu durumda evrenin kendi kendine oluştuğunu iddia etmek son derece anlamsız olacaktır. Evren yokken birdenbire ortaya çıkmıştır. Bu da bize maddeyi yoktan var eden, onun her anını kontrolü altında bulunduran sonsuz bilgi ve güç sahibi bir Yaratıcı'nın varlığını gösterir. O Yaratıcı üstün güç sahibi olan Allah'tır.

UZAYDAKİ BÜYÜKLÜK KAVRAMI

Evrende sayısız sistem işlemektedir. Allah, biz farkında dahi değilken, örneğin, kitap okurken, yürürken, uyurken tüm bu sistemleri kontrolü altında tutar. Allah insanların Kendi sınırsız gücünü kavrayabilmeleri için evrendeki düzeni sayısız detayla birlikte yaratmıştır. Allah Kuran'da insanlara hitap etmekte, evrendeki düzenin yaratılış sebebini **"sizin gerçekten Allah'ın herşeye güç yetirdiğini ve gerçekten Allah'ın ilmiyle herşeyi kuşattığını bilmeniz ve öğrenmeniz için" (Talak Suresi, 12)** ifade etmektedir. Bu düzen öylesine detaylar içerir ki, insan nereden düşünmeye başlayacağını şaşırır.

Örneğin, uzayın uçsuz bucaksız olduğundan herkes haberdardır. Ancak bunun gerçek anlamda nasıl bir büyüklük olduğu üzerinde düşünmeye başladığımızda tahmin edebileceğimizden çok daha farklı kavramlarla karşılaşırız. Güneş'in çapı, Dünya'nın çapının 103 katı kadardır. Bunu bir benzetmeyle açıklayalım; eğer Dünya'yı bir misket büyüklüğüne getirirsek, Güneş de bildiğimiz futbol toplarının iki katı kadar büyüklükte yuvarlak bir küre haline gelir. Burada ilginç olan, aradaki mesafedir. Gerçeklere uygun bir model kurmamız için, misket büyüklüğündeki Dünya ile top büyüklüğündeki Güneş'in arasını yaklaşık 280 metre yapmamız gerekir. Güneş Sistemi'nin en dışında bulunan gezegenleri ise kilometrelerce öteye taşımamız gerekecektir.

Bu benzetmeyle Güneş Sistemi'nin dev bir boyuta sahip olduğunu düşünmüş olabilirsiniz. Ancak aslında Güneş Sistemi içinde bulunduğu Samanyolu Galaksisine oranla oldukça mütevazi bir büyüklüğe sahiptir. Çünkü Samanyolu Galaksisinin içinde, Güneş gibi ve çoğu ondan daha büyük olmak üzere yaklaşık 250 milyar tane yıldız vardır.

Spiral şeklindeki bu galaksinin kollarının birisinde, bizim Güneşimiz yer almaktadır. Ancak şaşırtıcı olan, Samanyolu Galaksisinin de uzayın geneli düşünüldüğünde çok "küçük" bir yer oluşudur. Çünkü uzayda başka galaksiler de vardır, hem de tahminlere göre, yaklaşık 300 milyar kadar…

Evrendeki gök cisimlerinin boyutları ve dağılımlarındaki ihtişamdan verdiğimiz bu birkaç örnek bile Allah'ın yaratma sanatının benzersizliğini, O'nun yaratmada hiçbir ortağının olmadığını, Allah'ın üstün bir güç sahibi olduğunu göstermek için yeterlidir. Allah insanları bu gerçekler üzerinde düşünmeye şöyle çağırmaktadır:

Yaratmak bakımından siz mi daha güçsünüz, yoksa gök mü? (Allah) Onu bina etti. Boyunu yükseltti, ona belli bir düzen verdi… (Naziat Suresi, 27-28)

GÜNEŞ SİSTEMİ'NDEKİ KUSURSUZ DÜZEN

Bulunduğunuz mekandan dışarıya çıktığınızda güneş ışınlarının yüzünüze sizi hiç rahatsız etmeden çarpmasını Güneş Sistemi'ndeki kusursuz düzene borçlusunuz.

Bize sadece güzel bir sıcaklıkla aydınlık ileten Güneş, aslında kıpkırmızı gaz bulutlarından oluşan derin bir kuyu gibidir. Kaynayan yüzeyinden milyonlarca kilometre öteye fışkıran dev alev girdaplarından ve dipten yüzeye doğru yükselen dev hortumlardan oluşur. Bunlar canlılar için öldürücüdür. Ancak Güneş'in bütün zararlı, öldürücü ışınları bize ulaşmadan önce atmosfer ve dünyanın manyetik alanı tarafından süzülür. İşte Dünya'nın yaşanabilir bir gezegen olmasını sağlayan, Güneş Sistemi'ndeki kusursuz düzendir.

Güneş Sistemi'nin yapısını incelediğimizde son derece hassas bir denge ile karşılaşırız. Güneş Sistemi'ndeki gezegenleri, sistemden çıkarak dondurucu soğukluktaki "dış uzay"a savrulmaktan koruyan etki, Güneş'in "çekim gücü" ile gezegenin "merkez-kaç kuvveti" arasındaki dengedir. Güneş sahip olduğu büyük çekim gücü nedeniyle tüm gezegenleri çeker, onlar da dönmelerinin verdiği merkez-kaç kuvveti sayesinde bu çekimden kurtulur. Ama eğer gezegenlerin dönüş hızları biraz daha yavaş olsaydı, o zaman bu gezegenler hızla Güneş'e doğru çekilir ve sonunda Güneş tarafından büyük bir patlamayla yutulurlardı. Bunun tersi de mümkündür. Eğer gezegenler daha hızlı dönseler, bu sefer de Güneş'in gücü onları tutmaya yetmeyecek ve gezegenler dış uzaya savrulacaklardı. Oysa çok hassas olan bu denge kusursuz bir şekilde kurulmuştur ve sistem bu dengeyi koruduğu için devam etmektedir.

Bu arada söz konusu dengenin her gezegen için ayrı ayrı kurulmuş olduğuna da dikkat etmek gerekir. Çünkü gezegenlerin Güneş'e olan uzaklıkları çok farklıdır. Dahası, kütleleri çok farklıdır. Bu nedenle, hepsi için ayrı dönüş hızlarının belirlenmesi lazımdır ki, Güneş'e yapışmaktan ya da Güneş'ten uzaklaşıp uzaya savrulmaktan kurtulsunlar.

Bunlar Güneş Sistemi'ndeki ihtişamlı dengenin birkaç delilidir. Dev gezegenleri ve tüm Güneş Sistemi'ni düzene sokan ve devamlı olmasını sağlayan dengenin tesadüfen ortaya çıkamayacağı akıl sahibi her insanın kolaylıkla anlayabileceği bir gerçektir. Bu düzenin ince ince hesaplandığı çok açıktır. Üstün bir güç sahibi olan Allah evrende yarattığı kusursuz detaylarla bize herşeyin Kendi kontrolü altında olduğunu göstermektedir.

Güneş Sistemi'ndeki olağanüstü hassas dengeyi keşfeden Kepler, Galilei gibi astronomlar, bu sistemin çok açık şekilde yaratılışı gösterdiğini ve Allah'ın tüm evrene olan hakimiyetinin ispatı olduğunu pek çok kereler belirtmişlerdir. Allah herşeyi sonsuz ilmiyle yaratır ve düzenler. Allah üstün güç sahibi olandır.

BENZERİ OLMAYAN GEZEGEN: DÜNYA

Bir insanın yaşaması için neler gereklidir, bir düşünün. Su, Güneş, oksijen, atmosfer, bitkiler, hayvanlar… Şu anda aklınıza gelen ve gelmeyen her türlü detay, her türlü şart Dünya üzerinde doğal olarak mevcuttur. Üstelik sizin aklınıza gelenler Dünya'da canlı yaşamının var olabilmesi için sağlanmış olan şartlardan çok yüzeysel birkaç detay olacaktır. Ancak biraz daha derinlemesine incelendiğinde, tüm hayati ihtiyaçların çok sayıda birbirine bağlı detayı olduğu görülecektir. İşte bu detayların da her biri Dünya'da eksiksiz bir biçimde mevcuttur. Dünya'daki herşey, canlılar, bitkiler, gökyüzü, denizler en güzel haliyle ve tam olarak insanın yaşamasına elverişli şekilde yaratılmıştır. Dünya'nın yanısıra Güneş Sistemi içinde başka gezegenler de vardır, ancak bütün bunların arasında canlı yaşamına uygun olan tek gezegen Dünya'dır. Dünya'nın Güneş'e olan uzaklığı, kendi etrafındaki dönüş hızı, ekseninin eğimi, yeryüzü şekillerinin varlığı gibi birbirinden bağımsız pek çok etken, gezegenimizin yaşama uygun bir biçimde ısınmasını ve ısının Dünya'ya dengeli bir biçimde yayılmasını sağlar. Dünya'nın atmosferinin yapısı, Dünya'nın büyüklüğü de tam olması gerektiği gibidir. Güneş'ten bize ulaşan ışık, içtiğimiz su, yediğimiz besinler bizim yaşamımız için olağanüstü derecede uygundur.

Kısacası Dünya hakkında yaptığımız her türlü inceleme bizlere Dünya'nın insan yaşamı için özel olarak tasarlanmış olduğunu gösterecektir. Güneş Sistemi'ndeki diğer gezegenler arasında Dünya'ya en yakın özelliklere sahip olan Mars bile Dünya ile asla kıyaslanamayacak kadar kuru ve ölü bir kaya yığınıdır. Dünya'daki yaşama uygun koşulların özel olarak tasarlanmış olduğunun görülmesi için diğer gezegenlerin genel yapısına şöyle bir bakmak yeterli olacaktır. Sık sık gündeme gelen gezegenlerden biri olan Mars'ı ele alalım. Mars'ın atmosferi yoğun karbondioksit içeren zehirli bir karışımdır. Gezegenin üzerinde hiç su yoktur. Yandaki küçük resimde de görüldüğü gibi Mars'ın yüzeyinde büyük göktaşlarının çarpmasıyla meydana gelen dev kraterler dikkat çeker. Gezegende çok kuvvetli rüzgarlar ve aylarca süren kum fırtınaları hüküm sürer. Isı –53 derece civarındadır. Mars bu özellikleriyle canlı yaşamının mümkün olmadığı, tam anlamıyla ölü bir gezegendir. Bu karşılaştırma dahi Dünya'yı yaşanabilir yapan özelliklerin ne kadar büyük bir nimet olduğunu anlamak için yeterlidir.

Tüm evreni, yıldızları, gezegenleri, dağları ve denizleri kusursuzca yaratan, insana ve tüm canlılara hayat veren, herşeyi yoktan var etmeye güç yetiren, yarattıklarını insanın emrine veren, sonsuz güç ve kudret sahibi olan Allah'tır. İçinde yaşadığı Dünya'daki ihtişamlı yapıyı gören her insana düşen hemen Allah'a yönelmek, tüm yaşamınında Allah'ın rızasına uygun davranışlarda bulunmak; O'nun yarattıklarına, verdiği nimetlere şükretmek, bütün bu güzellikleri veren Allah'a yakın olmak, O'nu dost ve vekil edinmektir. Bütün bunların sahibi olan Allah hamde layık olandır.

ATMOSFERİN ÖZEL YAPISI

Nefes almak sizin için sadece havayı içinize çekmek ve sonra nefes vererek dışarı bırakmaktan ibaret olabilir, ancak gerçekte bu işlem için her yönden kusursuz bir düzen kurulmuştur. Öyle ki, insanın nefes almak için en ufak bir çaba göstermesine dahi gerek yoktur. Hatta bu konu çoğu kimsenin aklına bile gelmemiştir. Her insan doğduğu andan ölene kadar hiç durmadan nefes alır. Çünkü hem dış çevresindeki hem de kendi bedenindeki bütün şartları Allah rahat nefes alabileceği şekilde yaratmıştır.

Herşeyden önce insanın nefes alabilmesi için atmosferdeki gazların dengesinin çok iyi ayarlanmış olması şarttır. Bu dengede ufak gibi görünen değişikliklerin olması insanın ölümüne kadar varabilen tehlikeli sonuçlar doğurabilir. Zaten bu tarz aksaklıklar hiçbir zaman baş göstermez. Çünkü atmosfer yaşam için gerekli son derece özel şartlar biraraya getirilerek tasarlanmış olağanüstü bir karışımdır ve kusursuz işlemektedir.

Dünya atmosferi, % 77 azot, % 21 oksijen ve %1 oranında karbondioksit ve argon gibi diğer gazların karışımından oluşur. Öncelikle bu gazların en önemlisi ile, yani oksijenle başlayalım. Oksijen çok önemlidir, çünkü canlılar enerji elde etmek için oksijene ihtiyaç duyar. Oksijen elde etmek için de solunum yaparlar. Soluduğumuz havadaki oksijen oranı ise, son derece hassas dengelerle tespit edilmiştir.

Atmosferdeki oksijen oranının dengede kalması da, mükemmel bir "geri dönüşüm" sistemi sayesinde gerçekleşir. İnsanlar ve hayvanlar devamlı olarak oksijen tüketirler ve kendileri için zehirli olan karbondioksiti üretirler. Bitkiler ise bu işlemin tam tersini gerçekleştirir ve karbondioksiti oksijene çevirerek canlılığın devamını sağlarlar. Her gün bitkiler tarafından milyarlarca ton oksijen bu şekilde üretilerek atmosfere salınır.

Eğer bitkiler de insanlar ve hayvanlarla aynı reaksiyonu gerçekleştirselerdi, Dünya çok kısa sürede yaşanılmaz bir gezegene dönüşürdü. Örneğin, hem hayvanlar hem de bitkiler oksijen üretselerdi, atmosfer kısa sürede "yanıcı" bir özellik kazanır ve en ufak bir kıvılcım dev yangınlar çıkarırdı. Sonunda da Dünya büyük bir patlamayla yanarak kavrulurdu. Öte yandan, eğer hem bitkiler hem de hayvanlar karbondioksit üretselerdi, bu kez atmosferdeki oksijen hızla tükenir ve bir süre sonra canlılar nefes almalarına rağmen "boğularak" toplu halde ölmeye başlarlardı.

Bütün bunlar Dünya atmosferini insan yaşamı için özel olarak Allah'ın yarattığını göstermektedir. Evren başıboş bir mekan değildir. Her detayıyla planlanmış ve üstün güç sahibi olan Allah tarafından yaratılmıştır.

DAĞLARIN YERKABUĞUNU SAĞLAMLAŞTIRMA ÖZELLİKLERİ

Şu anda üzerinde yürüdüğünüz, güvenle evlerinizi kurduğunuz yerkabuğu aslında kendisinden daha yoğun olan ve "manto" adı verilen tabaka üzerinde adeta yüzer gibi hareket etmektedir. Eğer bu hareketi kontrol altında tutacak bir sistem olmasaydı, yeryüzünde sürekli sarsılmalar, depremler olurdu ve Dünya yaşanmayacak bir yer haline gelirdi. Ancak dağlar ve dağların yerin altında bulunan uzantıları yerin hareketlerini, dolayısıyla sarsıntıları oldukça azaltır.

Dağlar, yeryüzü kabuğunu oluşturan çok büyük tabakaların hareketleri ve çarpışmaları sonucunda meydana gelir. Hareket eden iki tabaka çarpıştığı zaman daha dayanıklı olanı ötekinin altına girer. Üstte kalan tabaka kıvrılarak yükselir ve dağları meydana getirir. Altta kalan tabaka ise yeraltında ilerleyerek aşağıya doğru derin bir uzantı meydana getirir. Yani dağların yeryüzünde gördüğümüz kütleleri kadar, yeraltına doğru ilerleyen derin uzantıları da vardır. Yani dağlar manto denen tabakaya derinlemesine saplanmaktadır.

Bu özellikleri sayesinde dağlar, yeryüzü tabakalarının birleşim noktalarında yer üstüne ve yeraltına doğru uzanarak bu tabakaları birbirine perçinler. Bu şekilde, yerkabuğunu sabitleyerek mağma tabakası üzerinde ya da kendi tabakaları arasında kaymasını engeller. Kısacası dağları, tahtaları birarada tutan çivilere benzetebiliriz. Dağların bu perçinleme özelliği, son derece hareketli bir yapısı olan yerkabuğunu adeta sabitleyerek sarsıntıları büyük ölçüde engeller.

Son derece ihtişamlı bir görüntüye sahip olan dağların varlığı yeryüzündeki başka dengelerin sağlanması bakımından da son derece önemlidir. Özellikle ısının dengeli bir biçimde dağılımında dağlar önemli bir faktördür.

Dünya'nın ekvatoru ile kutupları arasında yaklaşık 100°C'lik bir ısı farkı vardır. Eğer böyle bir ısı farkı fazla engebesi olmayan bir yüzeyde gerçekleşmiş olsaydı, hızı saatte 1000 km'ye varan fırtınalar Dünya'yı allak bullak ederdi. Oysa yeryüzünde, ısı farkından dolayı ortaya çıkması muhtemel kuvvetli hava akımlarını bloke edecek engebeler vardır. Bu engebeler, yani sıradağlar, Çin'de Himalayalar'la başlar, Anadolu'da Toroslar'la devam eder ve Avrupa'da Alpler'e kadar sıradağlar halinde uzanarak batıda Atlas Okyanusu, doğuda Büyük Okyanus'la birleşir.

Yeryüzündeki bütün detaylarda olduğu gibi dağlarda da tecelli eden Allah'ın sonsuz sanatıdır. Yaşadığımız Dünya'yı bizim için kusursuz bir biçimde Allah yaratmıştır. İnsana düşen ise dünya üzerinde bu ihtişamlı yapıları görerek, Allah'a kulluk etmeyi hayatının en önemli gerçeği olarak kabul etmesi ve sadece bunun için çalışmasıdır. Çünkü insan sayısız nimete muhtaçtır ama Allah hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır.

OKYANUSLARIN SAĞLADIĞI DENGELER

Yağmurlar, denizler, nehirler, akarsular, okyanuslar, musluğu açtığınızda akan içilebilir su… İnsanlar suyun varlığına o kadar alışıktırlar ki, yeryüzünün büyük bö-

lümünün sularla kaplı olmasının önemini belki de hiç düşünmezler. Ancak bilinen bütün gökcisimlerinin içinde yalnızca Dünya'da suyun bulunuyor olması, üstelik de bu suların içilebilir nitelikte olması son derece önemli bir konudur.

Güneş Sistemi'ndeki diğer 63 gök cisminden hiçbirinde yaşamın temel şartı olan su bulunmaz. Oysa Dünya yüzeyinin dörtte üçü suyla kaplıdır. Okyanuslar gibi büyük su kütlelerinin yanısıra, nehirler, küçük göller gibi büyüklükleri ve özellikleri de birbirinden farklı olan sular vardır. Bütün sular içilemez şekilde tuzlu ya da bütün sular tatlı değildir. Dünya üzerinde bütün canlıların ihtiyaçlarına göre düzenlenmiş kusursuz bir su dengesi vardır.

Yeryüzündeki milyonlarca çeşit canlı su sayesinde hayatlarını sürdürür, yaşam için gerekli olan dengeler de suyun varlığı sayesinde devamlılığını korur. Örneğin, büyük su kütlelerindeki buharlaşma sayesinde bulutlar ve yağmurlar oluşur. Suyun ısıyı çekme ve tutabilme kapasitesi yüksektir. Bu sayede okyanuslardaki ve denizlerdeki büyük su kütleleri, Dünya'nın ısısının dengelenmesini sağlar. Bu nedenle denize yakın bölgelerde gece ve gündüz arasındaki ısı farklılıkları çok azdır. Bu da bu bölgeleri daha yaşanabilir hale getirir.

Yan sayfada sağ üst köşede kuş bakışı resmi görülen okyanusların varlığı son derece önemlidir. Çünkü okyanuslar güneş ışınlarını karadan daha az yansıtır, böylece karalardan daha fazla güneş enerjisi alır, ama bu ısıyı kendi içinde karalara göre daha dengeli biçimde dağıtırlar. Bu sayede okyanuslar daha sıcak olan ekvator bölgelerini serinleterek aşırı sıcak olmalarını, kutup bölgelerinin soğuk sularını da ısıtarak aşırı soğuk olmalarını ve bunun sonucunda da tamamen donmalarını engeller. Ayrıca okyanuslar karbondioksidin çözündüğü kimyasal depolar gibidir.

Suyun şeffaflığı sayesinde su yosunları okyanus yüzeyinin altında fotosentez yapabilirler. Su, donduğu zaman genişleyen çok az sayıdaki maddeden biridir, onun bu özelliği sayesindedir ki okyanuslar ve göller alttan yukarıya doğru donmaz.

Burada yalnızca birkaç tane örneği verilmiş olan suyun tüm fiziksel ve kimyasal özellikleri, bu sıvının insan yaşamı için özel olarak yaratılmış olduğunu göstermektedir. Başka hiçbir gezegende böyle bir su kütlesinin olmaması, bunun sadece Dünya üzerinde bulunması elbette ki bir tesadüf değildir. İnsan yaşamı için özel olarak yaratılmış olan Dünya, yine özel olarak yaratılmış olan suyla canlandırılmıştır. Kulları için sayısız nimeti yaratan, onların rahatlıkla yaşam sürmelerini sağlayan Allah, suyu da eşsiz bir sanat ve incelikle var etmiştir.

Sizin için gökten su indiren O'dur… (Nahl Suresi, 10)

SU VE BİTKİLER ARASINDAKİ UYUM

Çimenlerden yüksek ağaçlara ve çeşit çeşit çiçeklere kadar bütün bitkiler topraktan aldıkları suyu ve besinleri en uçtaki dallarına, en küçüğünden en büyüğüne kadar bütün yapraklarına ulaştırabilirler. Ancak taşıma işlemi sadece bitkilerdeki sistemler sayesinde gerçekleşmez. Bu taşımanın gerçekleşebilmesi için aynı zamanda suyun özelliklerinin de bitkilerin yapısı ile uyumlu olması gerekmektedir.

Suyun genel yapısını inceleyerek bu uyumu görelim.

Yeryüzündeki canlıların varlığını devam ettirebilmesi için mutlaka gerekli olan su, her özelliği ile özel olarak tasarlanıp yaratılmış olduğu açık olan bir maddedir. Suyun önemli özelliklerinden bir tanesi de yüksek yüzey gerilimine sahip olmasıdır. Yüzey gerilimi, sıvıyı oluşturan moleküllerin birbirlerini çekmeleriyle oluşur. Bu sayede bir su kabı, kendi yüksekliğinden biraz daha yüksek bir su kütlesini taşırmadan taşıyabilir. Ya da metal bir iğne suyun üzerine dikkatli bir biçimde yatay olarak konduğunda, batmadan yüzebilir.

Suyun yüzey gerilimi, bilinen diğer sıvıların hemen hepsinden daha yüksektir ve bunun yeryüzünde çok önemli bazı biyolojik etkileri vardır. Bitkilerdeki etki, bunların başında gelir.

Bitkiler, suyun yüzey gerilimi sayesinde herhangi bir pompaya, kas sistemine vs. sahip olmaksızın toprağın derinliklerindeki suyu metrelerce yukarı taşıyabilirler. Bilindiği gibi, apartmanlarda suyun üst katlara ulaştırılması için son derece komplike bir sistem olan hidrofor sistemi kullanılır. Ancak bitkilerde böyle bir sistem yoktur. Su, bitkinin en uç noktasına kadar yüzey gerilimi sayesinde ulaşır. Bitkilerin köklerindeki ve damarlarındaki kanallar, suyun yüzey geriliminden yararlanacak şekilde tasarlanmışlardır. Yukarı doğru gidildikçe daralan bu kanallar, suyun yukarı doğru "tırmanmasına" neden olur. Eğer suyun yüzey gerilimi diğer sıvıların çoğu gibi düşük düzeyde olsaydı, geniş karasal bitkilerin yaşaması imkansız hale gelirdi. Bu da yeryüzündeki bütün canlıları olumsuz etkilerdi. Ancak hem suyun hem de bitkilerin kusursuz yaratılışı sayesinde böyle problemler ortaya çıkmaz.

Suyun yüksek yüzey gerilimi ile bitkilerin bu özellikten yararlanan yapısı arasındaki uyum Allah'ın yaratışındaki kusursuzluğu göstermektedir. Bütün bunlar tabiatın ve canlıların tesadüfler sonucunda oluşmadığını, Allah tarafından kusursuzca yaratılmış olduğunu gösteren önemli delillerdendir.

KAR TANELERİNDEKİ DÜZEN

Kar tanelerini çıplak gözle inceleyen kişi çok çeşitli biçimlere sahip olduklarını görecektir. Bir metre küp karda 350 milyon tane kar taneciği bulunduğu tahmin edilmektedir. Bunların hepsi altıgen ve kristalimsi bir yapıdadır, ancak her biri farklı şekillere sahiptir. Bu şekillerin nasıl ortaya çıktığı, nasıl olup da her birinin farklı şekillerinin olduğu, simetrinin nasıl sağlandığı gibi soruların cevapları bilimadamları tarafından yıllardır araştırılmaktadır. Elde edilen her bilgi ise kar tanelerindeki ihtişamlı sanatı ortaya çıkarmaktadır. Kar tanelerinin altıgen yapılarındaki çeşitlilik ve kusursuzluk Allah'ın Bedi (örneksiz yaratan) sıfatının bir tecellisidir. Allah yarattığı herşeyi en güzel yapandır. Kar tanelerinin oluşumları incelendiğinde Allah'ın sonsuz sanatının farklı bir yönü gözler önüne serilmektedir.

İnce ve küçük tabakalar, çok dallı yıldızlar ya da küçük iğne başlarına benzer şekillerdeki kar taneciklerinin oluşumu tamamen hayret uyandırıcıdır.[1] Kar kristallerinin kusursuz düzendeki yapıları çok uzun yıllardır insanların ilgisini çekmektedir. Kristallere son biçimini veren etmenlerin neler olduğu konusunda 1945'ten beri araştırmalar yapılmaktadır. Bir kar tanesi iki yüzden fazla buz kristalinden oluşan bir kristaller kümesidir. Kar kristalleri gerçekte mükemmel bir düzen içinde şekillenmiş su moleküllerinden oluşur. Mimari şaheser olarak nitelendirilebilecek kar kristalleri su buharının bulutlardan geçerken soğumasıyla şekillenir. Bu olay şöyle gerçekleşir:

Su buharının içinde düzensiz bir biçimde her yana dağılmış olan su molekülleri bulutlardan geçerken sıcaklığın düşmesi ile birlikte hareketliliklerini kaybederler. Daha az hareket eden su molekülleri bir süre sonra gruplaşmaya başlar ve sonuçta katı bir biçim alırlar. Ancak gruplaşmalarında kesinlikle bir düzensizlik yoktur, tam tersine her zaman birbirine benzeyen mikroskobik altıgenler olarak birleşirler. Her kar tanesi önceleri tek altıgen su molekülünden oluşur, daha sonra diğer altıgen su molekülleri de gelip bu ilk parçanın üstüne eklenir. Konunun uzmanlarına göre bir kristalin şeklini belirleyen temel özellik bu altıgen su moleküllerinin tıpkı bir zincirin halkaları gibi birbirlerine kenetlenmesidir. Ayrıca sıcaklığa ve nem oranına göre aslında aynı olması gereken kristal parçacıkları çok farklı şekiller almaktadırlar.

Neden tüm kar tanelerinde altıgen simetri vardır ve neden her biri diğerlerinden farklıdır? Kenarları neden düz değil de köşeli bir yapıdadır. Benzer soruların cevaplarını bilimadamları hala çözmeye çalışmaktadırlar.[2] Ancak apaçık ortada olan bir gerçek vardır; Allah yaratmada hiçbir ortağı olmayan, sonsuz güç sahibi olan ve herşeyi örneksiz olarak yaratandır.

MEYVE VE SEBZELERDEKİ BENZERSİZ SANAT

Aynı kuru topraktan çıkan, aynı su ile sulanan meyveler ve sebzeler inanılmaz bir çeşitliliğe sahiptir. Meyvelerin ve sebzelerin lezzetleri, kokuları ve tadları düşünüldüğünde akla böyle bir çeşitliliğin nasıl ortaya çıktığı sorusu gelecektir. Aynı topraktan, aynı suyu ve mineralleri kullanarak, farklı tad ve kokuları yüzyılardır hiç şaşırmadan ve birbirlerine karıştırmadan tutturanlar, elbette ki üzümlerin, karpuzla-

rın, kavunların, kivilerin, ananasların kendileri değildir. Bu benzersiz lezzeti, görünüş ve tadı onlara Allah vermektedir.

Gerek hayvanlar gerekse insanlar, bitkilerin üretmiş olduğu besinleri tüketerek hayatlarını sürdürebilecek enerjiyi elde ederler. Yani bitkiler tüm canlılara fayda vermek için nimet olarak yaratılmışlardır. Bu nimetlerin çoğu da insan için özel olarak tasarlanmıştır. Çevremize, yediklerimize bakarak düşünelim. Üzüm asmasının kupkuru sapına bakalım, incecik köklerine… En ufak bir çekme ile kolayca kopabilecek görünümdeki bu kupkuru yapıdan elli altmış kilo ağırlığında, insana lezzet vermek için rengi, kokusu, tadı, kısaca herşeyi özel olarak tasarlanmış sulu üzümler çıkar. Bir de karpuzları düşünelim. Yine kuru topraktan çıkan bu sulu meyve insanın tam ihtiyaç duyacağı bir mevsimde, yani yazın gelişir. İlk ortaya çıktığı andan itibaren bir koku eksperi gibi hiç bozulma olmadan tutturulan o muhteşem kavun kokusunu ve o ünlü lezzetini de düşünelim. İnsanlar fabrikalarda koku üretimi yaparken sürekli kontrol yapar, aynı kokuyu tutturabilmek için büyük bir emek sarfederler; ama meyvelerdeki kokunun tutturulması için herhangi bir kontrole ihtiyaç yoktur.

Tüm bunların yanısıra her meyve mevsimine uygun bir içeriğe sahiptir. Örneğin, kış mevsiminde C vitamini yüklü, enerji veren mandalinalar, portakallar vardır. Sebzelerde de canlıların ihtiyaç duyacağı her türlü mineral ve vitamin mevcuttur. Sebze ve meyvelerin incecik kökleri, kara topraktan çektikleri kimyasal maddeleri fotosentez işlemi sonucunda son derece faydalı besin maddelerine dönüştürürler.

Bu şekilde düşünerek yeryüzündeki bitkilerin tümünü inceleyebiliriz. Bu incelemenin sonunda elde ettiğimiz sonuç, bitkilerin insanlar ve tüm canlılar için özel olarak tasarlanmış, yani yaratılmış oldukları sonucu olacaktır. Alemlerin Rabbi olan Allah tüm besinleri canlılar için var etmiştir ve bunları, her birinin tadı, kokusu, faydası çeşit çeşit olacak şekilde yaratmıştır. Bu da O'nun yaratmadaki gücünü ve eşsiz sanatını gösterir:

Yerde sizin için üretip-türettiği çeşitli renklerdekileri de (faydanıza verdi). Şüphesiz bunda, öğüt alıp düşünen bir topluluk için ayetler vardır. (Nahl Suresi, 13)

YAPRAKLARDAKİ KUSURSUZ YAPI: GÖZENEKLER

Dıştan bakıldığında kimi zaman sadece yeşil bir cisim olarak düşünülen yaprakların her milimetre karesinde kusursuz bir düzen vardır. Bitkiler için son derece önemli yapılardan biri olan gözenekler de bu düzenin önemli parçalarındandır. Yaprakların üzerinde bulunan bu mikroskobik delikler (gözenekler) ısı ve su transferi sağlamak ve fotosentez için gerekli olan karbondioksiti atmosferden temin etmekle görevlidir. Gözenekler aynı zamanda gerektiğinde açılıp kapanabilecek bir yapıya sahiptirler.

Gözeneklerin ilgi çekici yönlerinden biri ise, yaprakların çoğunlukla alt kısımlarında yer almalarıdır. Bu sayede, güneş ışığının yaprak üzerindeki olumsuz etkisinin en aza indirilmesi sağlanır. Bitkideki suyu dışarı atan gözenekler, eğer yaprakların üst kısımlarında yoğun olarak bulunsalardı, çok uzun süre güneş ışığına maruz kalmış olacaklardı. Bu durumda da bitkinin sıcaktan ölmemesi için gözenekler bünyelerindeki suyu sürekli olarak dışarı atacaklardı, böyle olunca da bitki aşırı su kaybından kuruyarak ölecekti. Herşeyi kusursuz ve eksiksiz yaratan Allah, bitkilerde de özel yapılara sahip gözenekler var etmiş, su kaybından zarar görmelerini böylece engellemiştir.

Yaprakların üst deri dokusu üzerinde çifter çifter yerleşmiş bulunan gözeneklerin biçimleri fasulyeye benzer. Karşılıklı iç bükey yapıları, yaprakla atmosfer arasındaki gaz alışverişini sağlayan gözeneklerin açıklığını ayarlar. Gözenek ağzı denilen bu açıklık, dış ortamın koşullarına (ışık, nem, sıcaklık, karbondioksit oranı) ve bitkinin özellikle su ile ilgili iç durumuna bağlı olarak değişir. Gözenek ağızlarının açıklığı ya da küçük oluşu ile bitkinin su ve gaz alışverişi düzenlenir.

Dış ortamın tüm etkileri göz önüne alınarak düzenlenmiş olan gözeneklerin yapısında çok ince detaylar vardır. Bilindiği gibi, dış ortam koşulları sürekli değişir. Nem ve gaz oranı, sıcaklık derecesi, havadaki kirlilik... Yapraklardaki gözenekler tüm bu değişken şartlara uyum gösterebilecek yapıdadır.

Bitkilerdeki bu sistem de diğerleri gibi ancak bütün parçaları eksiksiz olduğunda fonksiyonlarını yerine getirebilmektedir. Dolayısıyla, bitkilerdeki gözeneklerin de tesadüfler sonucu evrimleşerek ortaya çıkmış olmaları kesinlikle ihtimal dışıdır. Son derece özel bir yapısı olan gözenekler de görevlerini en hassas biçimde yerine getirecek şekilde özel olarak Allah tarafından yaratılmışlardır.

O, yarattığını bilmez mi? O, Latif'tir; Habir'dir. Sizin için, yeryüzüne boyun eğdiren O'dur. Şu halde onun omuzlarında yürüyün ve O'nun rızkından yiyin. Sonunda gidiş O'nadır. (Mülk Suresi, 14-15)

HİNDİSTAN CEVİZİ BİTKİSİNİN TOHUMLARI

Bazı bitkilerin tohumları su vasıtasıyla dağıtılır. Bu tohumların diğerlerinden farklı özellikleri vardır. Örneğin, suyu kullanarak tohumlarını dağıtan bitkiler kendi ağırlıklarını azaltıcı ve yüzey alanlarını artırıcı bir yapıya sahiptir. Bundan başka yüzen dokunun birkaç değişik şekli olabilir. Havayla dolu olan hücrelerde içi boşluklu süngerimsi bir yapı bulunabilir ya da hücre aralarındaki boşluklar hemen hemen yok olacak şekilde, tohumun içine hava hapsolmuş olabilir ve bu sayede tohum yüzebilir. Ayrıca yüzen dokunun hücre duvarları suyun içeriye girmesini engelleyecek bir yapıdadır. Bu bitkilerde bunların dışında bitki ile ilgili bütün bilgilerin saklandığı embriyoyu korumak için de ek bir iç katman vardır.[3]

Bu sağlam yapıları sayesinde suyla taşınan tohumların içinde yaklaşık 80 gün süreyle suda kalabilen ve bu süre içinde hiç bozulmayan, çimlenmeyen tohumlar bile vardır. Bunlardan en meşhuru hindistan cevizi palmiyesidir. Palmiyenin tohumu, taşımanın güvenli olması için sert bir kabuğun içine yerleştirilmiştir. Bu sert kabuğun içinde uzun bir yolculuk için su da dahil olmak üzere ihtiyaç duyulan herşey hazırdır. Dış tarafı ise tohumun sudan zarar görmemesi için oldukça sert bir dokumayla kaplanmıştır. Hindistan cevizi tohumlarının en dikkat çekici özelliklerinden bir başkası ise suda yüzebilmelerini ve batmamalarını sağlayan hava boşluklarına sahip olmalarıdır.

Bütün bu özellikleri sayesinde hindistan cevizi tohumları yüzlerce kilometrelik bir yolu okyanus akıntılarıyla aşabilirler. Kıyıya ulaştıklarında içlerindeki tohum filizlenir ve bir hindistan cevizi ağacı olarak yetişir.[4]

Hindistan cevizi tohumlarının tam karaya ulaştıkları zaman açılmaları son derece ilginç ve istisnai bir durumdur. Çünkü bilindiği gibi, bitki tohumları genellikle suya değdikleri anda çimlenmeye başlar. Ama bu durum hindistan cevizi bitkileri için geçerli değildir. Tohumlarını suyla dağıtan bitkiler özel yapıları nedeniyle bu konuda ayrıcalıklıdır. Eğer bu bitkiler de diğerleri gibi suyu görür görmez çimlenmeye başlasalardı, soyları çoktan tükenmiş olurdu. Oysa yaşadıkları şartlara uygun mekanizmaları nedeniyle bu bitkiler varlıklarını sürdürebilmektedir. Buradaki hassas özelliklerin ve mekanizmaların evrimcilerin iddia ettikleri gibi tesadüfen gerçekleşemeyeceği açıkça ortadadır.

Tohumların yedek besinlerinin ve sularının miktarı, karaya ulaşma vakitleri kısacası tüm bu özelliklerindeki ince hesaplamalar, tohumları yaratan, sonsuz akıl ve bilgi sahibi olan Allah tarafından kusursuzca ayarlanmıştır.

BİRBİRLERİNE UYUMLU YARATILAN CANLILAR

Bazı bitkilerin çiçeklerindeki nektar çiçeğin derinliklerinde bulunur. Bu da böceklerin ve kuşların nektar toplamalarını, dolayısıyla çiçeğin döllenmesini zorlaştıracak bir dezavantaj gibi görünür. Oysa Allah, nektarı derinlerde bulunan çiçeklerin özelliklerine tıpatıp uygun yapılara sahip canlılar yaratarak bu bitkilerin de döllenmesini sağlamıştır. Avize ağacı ve yuka güvesi arasındaki uyumlu beraberlik bunun örneklerindendir.

Avize ağacı bitkisinin üzerinde, büyük yapraklardan oluşan bir rozet şekli, bunun da merkezinde krem renkli çiçekleri taşıyan bir sap bulunur. Avize ağacının özelliği polenlerinin eğimli bir bölgede bulunmasıdır. Bu yüzden bitkinin erkek üreme organlarında bulunan çiçek tozunu, ancak eğimli bir ağız yapısına sahip olan bir güve türü toplayabilir.

Avize ağacı güvesi topladığı çiçek tozlarını birbirine bastırıp top şekline sokar ve bunu başka bir avize ağacı çiçeğine götürür. Önce çiçeğin dibine iner ve kendi yumurtalarını bırakır. Sonra tepeciğe çıkar ve çiçek tozu topunu buraya vurarak po-

lenlerin dökülmesini sağlar. Çünkü bir süre sonra yumurtalardan güve tırtılları çıkacak ve bu polenlerlerle beslenecektir. Ancak bu arada güve önceki bitkiden topladığı çiçek tozu topunu yeni bitkinin tepeceğine vurarak bitkinin de döllenmesini sağlamış olur. Eğer güveler olmasa avize ağaçları kendi kendilerini dölleyemezler.

Görüldüğü gibi, güvenin beslenmesi ve ağacın döllenmesi birbirine son derece uyumlu bir şekilde gerçekleşmektedir. Bu uyumu yaratan ağacın kendisi ya da güve değildir. Bir bitkinin ya da bir böceğin başka bir canlının ihtiyaçlarından haberdar olması, buna göre bir taktik belirleyerek kendi ihtiyacına bir çare bulması mümkün değildir. Çünkü bu canlılar akledemez, yöntemler bulup bunları diğer bir canlıya öğretemez. Canlılar arasında pek çok örneğini gördüğümüz bu kusursuz uyumu yaratan Allah'tır. Her iki canlı da kendilerini çok iyi tanıyan, bilen, alemlerin Rabbi olan, herşeyden haberdar olan Allah'ın eseridir. Ve Allah'ın büyüklüğünü, yüce kudretini, kusursuz sanatını insanlara tanıtıp anlatmakla görevlidirler.

Yedi gök, yer ve bunların içindekiler O'nu tesbih eder; O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur, ancak siz onların tesbihlerini kavramıyorsunuz. Şüphesiz O, halim olandır, bağışlayandır. (İsra Suresi, 44)

CORYANTHES ORKİDELERİNİN TAKTİKLERİ

Bir çiçeğin bir böceğin tercihlerinden haberdar olması mümkün müdür? Peki bu böceği tuzağa düşürmek için bir plan kurması ve buna uygun olarak kendisinde değişiklikler yapması mümkün müdür? Elbette ki bir çiçeğin ya da böceğin kendi aklı ve iradesiyle bu tarz taktikler uygulaması mümkün değildir. Ancak doğadaki canlılara baktığımızda bu tarz pek çok taktik uyguladıklarını görürüz.

Coryanthes orkideleri ilginç bir taktikle böcekleri tuzağa düşürerek üreyen bitkilerdendir. Orkidenin üreme sistemi böcekleri kendine çekerek polenleri taşıtmak üzerine kuruludur. Bu orkide türünün çiçekleri demetler halindedir. Her çiçeğin önünde iki tane kanat benzeri çanak yaprağı, bu yaprakların hemen arkasında da küçük bir bitkisel çanak bulunur. Çiçeklerin açılmaları sırasında özel bir salgı bu çanağın dibine doğru akmaya başlar. Bir süre sonra metalik yeşil renk alan çiçek, bu salgı sayesinde arıların dayanamadığı güzel bir koku üretmeye başlar.

Yanda resimleri görülen orkidenin çiçek açmasıyla birlikte erkek arılar bu kokuyu alarak çiçeğin etrafında uçmaya başlarlar. Arılar orkidenin dikey kenarlarına konmaya çalışırken bir yandan da çiçeğin çanak kısmını gövdeye bağlayan tüp gibi olan kısımda ayaklarıyla tutunabilecekleri bir yer ararlar. İşte bu bölge kaygan ve eğimli bir yapıya sahiptir. Bu yüzden çiçeğin yakınında dolaşan arılar kaçınılmaz olarak çiçeğin dibindeki salgı dolu çanağın içine düşerler.[5]

Çiçeğin içine düşen arı için tek bir çıkış yolu vardı: Çiçeğin ön duvarına, yani gün ışığına açılan dar bir tünel. Böceğin düştüğü sıvının yüzeyiyle aynı seviyede olan bu tek çıkış yolunu bulana dek böcek sıvının içinde yüzer. Çıkış yolunu bulmaya çalı-

şırken polenlerin bulunduğu stigmanın (tepecik) ve erkeklik organının altından geçer. Bu sırada çiçeğin iki polen kesesi böceğin arka kısmına yapışır. Bu arada böcek dışarı çıkış yolunda ilerler ve sonunda çiçekten dışarı çıkar. Arı yeni bir çiçeğe gittiğinde çiçeğin tepeciği polenleri erkeğin sırtından alır ve bu şekilde döllenme başlar.[6]

Ancak bu olay yalnızca çiçek için bir avantaj sağlamaz. İçine düştüğü çiçek çanağında yer alan salgı, arılar için de son derece önemlidir. Çünkü erkek arılar vücutlarına bulaşan bu salgının kokusunu, çiftleşme zamanında dişi arıyı çekmek için kullanacaklardır.

Başta da belirttiğimiz gibi, bir çiçeğin bir böceği kandıracak taktikler geliştirmesi, fiziksel yapısını bu taktiğe uygun şekilde ayarlaması asla mümkün değildir. Aynı şekilde bir böceğin ihtiyacı olan bir maddeyi bir çiçekten karşılamak için taktik geliştirmesi de kendi iradesiyle gerçekleşemez. İki canlı arasındaki bu şaşırtıcı uyum, her ikisinin de tek bir Yaratıcı yani üstün güç sahibi Rabbimiz olan Allah tarafından yaratıldıklarının bir delilidir.

DUVAR USTASI ARILARIN BECERİLERİ

Duvarcı arılar, arı türleri içinde yuva yapımında gösterdikleri özen ile dikkat çeken canlılardır. Yuva kurmak isteyen dişi arı uygun bir yer bulduktan sonra ilk olarak bu yeri temizler. Fakat yuvayı yapabilmesi için öncelikle bir çamur kaynağı bulması gerekmektedir. Eğer dişi arı çamur bulamazsa bir miktar ince toprak bulur ve bunu salyası ile karıştırarak yumuşak kıvamlı bir çamur haline getirir.

Duvarcı arı yuva yapımına bir parça çamuru çenesiyle yerden kazıyarak başlar. Bacaklarının arasında tuttuğu bu çamuru küçük bir topak haline getirir ve ara sıra çamur ekleyerek adeta bir kalıp yapar. Daha sonra dişi arı çamuru alt çenesiyle tutarak yuvaya geri döner.

Çamurla birlikte yuva yapacağı yere gelen arı işe rastgele başlamaz. Duvarcı arıların tünelimsi yuvalarını yaparken izledikleri belirli bir plan vardır. Bu plana uygun olarak; duvarcı arı hazırladığı ilk çamur topağını tünelin kapalı ucunu oluşturacak olan ilk hücrenin arka bölmesini inşa etmek için kullanır. Daha sonra parça parça getirdiği çamur topaklarıyla bölmenin inşasını tamamlar. Bundan sonraki aşama duvarcı arının bitmiş bölmeye yiyecek getirmesidir.

Hücrenin yapımının tamamlanmasıyla birlikte duvarcı arı burada depolamak üzere yiyecek toplamaya başlar. İlk turda yuvanın arka bölümüne polen depolar. Sonraki her turda bir önceki yolculuğunda getirdiği polenin üzerine, çenesini kullanarak kalın bir macun haline getirdiği baldan bırakır. Bu şekilde bırakacağı yumurta için ilk hazırlıkları tamamlamış olur.

Arı polen yükünü yuvaya bırakır bırakmaz hemen yumurtlamaya başlar. Yumurtladıktan sonra dişi arı daha önceden işaretlemiş olduğu diğer çamur bölmenin duvarlarını inşa etmeye başlar. Arı, belirli bir sıra izleyerek hücre inşa işlemini ve yumurtlamayı, yuvayı oluşturan hücreler bir dizi halini alıncaya kadar devam ettirir.

Hücrelerin yapısı standarttır. Her hücre yiyecekle birlikte bir yumurta içerir ve komşu hücreden de bir çamur bölme ile ayrılır.

En son hücre de tamamlanıp kapatıldıktan sonra dişi arı bir boşluk bırakır ve bu boşluğu da son olarak bir tıkaç ile kapatır. Bu tıkaç yuvanın önüne başka canlıların yuva yaparak yavruların çıkışını engellemelerine olanak vermeyecek özelliktedir. [7]

Yuva yapımının her aşamasında görüldüğü gibi, duvarcı arıların yaptıkları tüm hareketlerde çok açık bir akıl ve bilinç vardır. Allah bir ayetinde balarılarının kendi ilhamı ile hareket eden canlılar olduklarını bildirmektedir. Yalnızca balarıları değil, evrendeki tüm canlılar Allah'ın ilhamı ile hareket ederler. Allah üstün güç sahibi, herşeyin hakimidir.

KÖR TERMİTLERİN GÖKDELENLERİ

Kör işçilerin Empire State büyüklüğünde bir bina inşa etmeleri mümkün müdür? İnsanlar için böyle bir şey söz konusu olamaz. Ama kör termitler hayatları boyunca kendi boyutlarına göre Empire State yüksekliğinde yuvalar inşa ederler.

Termitlerin yaptıkları devasa yuvaları insanların yaptıkları binalar ile kıyaslamadan önce termitleri genel olarak tanıtmakta fayda vardır. Termitlerin bilinen en önemli özelliklerinden biri, insanların bile kolaylıkla yıkamayacakları sağlamlıkta yuvalar yapmalarıdır. Her tür, kendi ihtiyacı olan özelliklere göre farklı tiplerde yuvalar inşa eder. Kimi yakıcı sıcaklardan korunmasını sağlayacak yuvalar yaparken başka bir tür ise yağmurlardan korunacağı yuvalar inşa eder. Bu yuvalar ağaç içlerinde bulundukları gibi çoğunlukla da toprağın üstünde ve altında da yer alırlar.

Bir termit yuvası açıldığında süngerimsi bir görüntüyle karşılaşılır. Yuva yaklaşık 2,5 cm genişliğinde ya da daha dar sayısız hücrelerden oluşur. Bu hücreleri birbirlerine ancak termitlerin geçebileceği büyüklükte dar delikler bağlar. Termitlerin bu harika binaları yaparken kullandıkları hammaddeyse sadece toprak, kendi salgıları ve atıklarından ibarettir. Böylesine basit bir malzemeyle, bazıları ancak dinamitle yıkılabilecek kadar sağlam olan, üstelik içinde labirentler, havalandırma sistemleri ve kanallar gibi detaylı sistemler bulunan yuvalar yaparlar.

Görünüş olarak kuleye benzeyen ihtişamlı yuvaları yapan termitlerin asıl mucizevi özellikleri ise, daha önce de bahsettiğimiz gibi, kör olmalarıdır. Bu son derece şaşırtıcı bir durumdur. Termitler ne yaptıkları tünelleri, ne kullandıkları malzemeyi, ne bu malzemeyle yaptıkları topakları, ne de yükselttikleri odacıkları görebilirler.

Termitlerle insanların yaptıkları yapılar karşılaştırıldığında yaptıkları işin olağanüstülüğü daha net şekilde ortaya çıkmaktadır. İşte bu nedenle termitlerin yapmış olduğu gökdelenleri daha iyi değerlendirebilmek için Amerika'da bulunan Empire State binası iyi bir kıyas imkanı oluşturmaktadır. Bu binanın uzunluğu 443 metredir. Termitlerse 1–2 cm ebatlarında olan böceklerdir. Bu küçük cüsselerine rağmen 7 metre yüksekliğinde devasa yuvalar yaparlar. Eğer termitlerin insanlarla aynı boyda olsalardı, yaptıkları yuvalar da Empire State binasının şu anki uzunluğundan 4 kat daha yüksek olurdu. İnsanların yapamadığı bu muazzam işlemi kör termitler milyonlarca senedir, var oldukları andan itibaren yapmaktadırlar.[8]

Termitleri bütün özellikleri ile birlikte yaratan Allah'tır. Kör termitlere yaptırdığı ihtişamlı yapılarla alemlerin Rabbi olan Allah bize sonsuz kudretini ve ilmini tanıtmaktadır.

Allah herşeyin Yaratıcısı'dır. O herşey üzerinde vekildir. (Zümer Suresi, 62)

ÇAN ÖRÜMCEKLERİNİN DALMA TEKNİĞİ

Asya ve Avrupa'nın ılık bölgelerinde yaşayan su örümcekleri, hayatlarının büyük bir kısmını su altında geçirirler. Çünkü bu örümcekler yuvalarını suyun içine yaparlar.

Yuvanın inşası için örümcek ilk olarak su bitkilerinin saplarının veya yapraklarının arasına ağlarla bir platform yapar. Bu platformu, ipek iplikçiklerle etraftaki bitki saplarına tutturur. Bu iplikçikler, örümceğe hem evinin yolunu gösteren bir işaret, hem platformu sabitleyen bir bağ, hem de avın yaklaştığını bildiren bir radar görevi görür.

Platform oluşturulduktan sonra örümcek, platformun altına ayaklarını ve gövdesini kullanarak hava kabarcıkları taşır. Böylece ağ yukarıya doğru şişer ve hava ilave edildikçe bir çan biçimini alır. İşte bu çan, örümceğin su altında olduğu sürece içinde barınacağı yuvasıdır.

Örümcek gündüzleri yuvasının içinde bekler. Yakınından herhangi küçük bir hayvan, özellikle bir böcek ya da larva geçtiğinde, dışarı fırlayarak onu yakalar ve yemek için yuvasına götürür. Suyun yüzeyine düşen bir böcek, titreşimlere neden olur. Bu titreşimleri alan örümcek yukarı çıkar ve böceği alıp suyun altına taşır. Örümcek su yüzeyini adeta bir ağ gibi kullanmaktadır. Suya düşen böcek, ağa takılan diğer avlardan farksızdır.

Kış yaklaştığında ise örümcek donmamak için kendisini koruyacak önlemler almak zorundadır. Bu nedenle kışın yaklaşmasıyla birlikte su örümceği, gölcükte daha aşağılara iner. Bu sefer de kış için bir çan örerek içini havayla doldurur. Bazı örümceklerse dipte duran boş bir su salyangozu kabuğuna yerleşir. Çanın içinde hiç kıpırdamaz ve kış boyunca hemen hemen hiç enerji harcamazlar. Bunun nedeni fazla

enerji kaybetmemek ve oksijen ihtiyacını ortadan kaldırmaktır. Bu önlem sayesinde yuvaya taşınan hava kabarcığındaki oksijen örümceğe kışı geçireceği 4-5 ay boyunca yeter.

Görüldüğü gibi, su örümceğinin oluşturduğu kabarcık ve avlanma şekli bir örümceğin suda yaşayabilmesi için en ideal şekilde tasarlanmıştır. Tesadüflerle karada yaşayan bir canlının suda yaşayacak bir yöntem bulması kuşkusuz imkansızdır. Bu canlı eğer suda yaşayacak özelliklere sahip değilse suya ilk girdiği anda ölecektir, tesadüf ya da başka bir şey bekleyecek kadar zamanı olmayacaktır. Dolayısıyla kara canlısı olmasına ve bu özellikleri taşımasına rağmen rahatlıkla suda yaşayabilen bir canlı bu özelliğine ortaya çıktığı ilk andan itibaren sahiptir. Yani canlı tüm bu özellikleri ile birlikte Allah tarafından bir anda yaratılmıştır.

Allah su örümceklerinde olduğu gibi benzeri olmayan örnekler yaratarak, sonsuz ilmini ve hikmetini bizlere tanıtmaktadır.

KİTİN: MÜKEMMEL BİR KAPLAMA MALZEMESİ

Böcekler dünyada en çok rastlanan canlılardandır. Bunun nedeni pek çok olumsuz şarta dirençli yapıda yaratılmış olmalarıdır. Onları böylesine dayanıklı kılan nedenlerden biri, vücutlarını saran kitin tabakasıdır.

Kitin isimli madde son derece hafif ve incedir. Bu nedenle böcekler onu taşımakta hiçbir zaman zorlanmazlar. Bu madde böceğin bedenini dışardan sarmasına karşın, iskelet işlevi görecek kadar sağlam, aynı zamanda son derece esnektir. Bu tabaka, böceğin vücudunun içinden uçları kendine bağlı olan kasların kasılıp esnemesi ile hareket edebilir. Bu özellik, böceklere hareketlerinde çabukluk kazandırdığı gibi, dışarıdan gelecek darbelerin etkisini de azaltır. Kitin tabakasının üzerindeki özel kaplama maddesi sayesinde dışarıdan içeri su geçirmez. Vücut içindeki sıvıların da dışarı çıkmasına izin vermez.[9] En zor şartlardan, örneğin yüksek sıcaklıktan hatta radyasyondan bile etkilenmez. Bu tabakanın bir özelliği de yandaki resimlerde örnekleri görüldüğü gibi çoğu zaman etrafa tam uyum sağlayacak bir renkte olmasıdır. Bu sayede böcek bulunduğu ortamda düşmanları tarafından fark edilmeden yaşamını sürdürebilir. Bu tabakanın renkleri, bazen de çevredeki avcı düşmanlara caydırıcılık sağlayacak kadar parlak olabilir.

Pek çok böceğin dış kabuğunu oluşturan kitin maddesi, sağlamlığı, esnekliği ve izolasyon gücüyle her yönden mükemmel bir malzemedir. Bu kadar dikkat çekici özelliklere sahip olan bir madde insanın aklına, "Eğer uçaklar ve uzay gemileri kitinin özelliklerine sahip bir maddeden yapılsalardı nasıl olurdu?" sorusunu getirecektir. Açıkçası bu malzeme havacılık uzmanlarının hayalini kurdukları bir yapıya sahiptir. Ancak insanlar teknoloji alanındaki gelişmelere rağmen henüz böyle bir başarıya ulaşamamışlardır.

21. yüzyıl teknolojisi ile benzeri üretilmeye çalışılan kitin maddesi böcekler ilk ortaya çıktıkları andan itibaren vardır. Ve bu madde, yukarıda da belirttiğimiz gibi, bir böceğin sahip olabileceği en ideal kaplama malzemesidir. Canlıyı her türlü tehlikeden koruyacak özelliklerdeki bu maddenin, tesadüfen ortaya çıkması ise elbette imkansızdır. Hiçbir böcek kendi iradesiyle karar verip kendine böyle ideal bir koruma malzemesi üretmiş olamaz. Özel bir yapıya sahip olan bu madde doğadaki taşın, toprağın kararıyla da ortaya çıkmamıştır. Bu madde, kapladığı böceklerin tüm olağanüstü özellikleriyle birlikte tam bir uyum içinde Allah tarafından yaratılmıştır.

Göklerin ve yerin yaratılması ile onlarda her canlıdan türetip-yayması O'nun ayetlerindendir. Ve O, dileyeceği zaman onların hepsini toplamaya güç yetirendir. (Şura Suresi, 29)

KARINCA OTELLERİ

Bir canlı başka bir canlıya yardım ediyorsa, onun rahat edeceği ortamları hazırlayıp, ihtiyaçlarını gideriyorsa bu birlikteliğin tesadüfen gerçekleştiği elbette ki iddia edilemez. Şuuru olmayan canlıların birebir uyum göstermeleri, birbirlerine fayda verecek davranışlarda bulunmaları bu canlılardaki üstün yaratılışı kanıtlar. Birlikte yaşayan canlılar tek bir Yaratıcı, yani Allah tarafından birbirlerine uyumlu olacak özelliklerle yaratılmışlardır. Bu tarz canlılara en belirgin örneklerden biri olarak bitkileri ve karıncaları verebiliriz.

Bazı bitkilerde biyoloji dilinde "domatia" adı verilen derin oyuklar vardır. (yan sayfa küçük resim) Bu oyukların tek fonksiyonu karınca kolonilerine sığınak oluşturmaktır. Bu bitkilerde karıncaların kolayca bitkinin içine girip çıkmalarını sağlayan delikler ya da dokulardan oluşan ince perdeler vardır. Bu bölmelerde de karıncalar tarafından toplanıp yenmesi için bitkinin özel olarak ürettiği besin oluşmaktadır. Bu besinlerin tek fonksiyonu da yine karıncaları beslemektir. Bitkinin kendisi için görünen bir faydası yoktur.[10] Kısacası "domatia"lar karıncaların yaşamlarını sürdürebilmesi için yaratılmış çok özel yapılardır. Isı ve nem miktarı dengesi, karıncaların istediği ideal ortamı hazırlamaktadır. Karıncalar, kendileri için hazırlanmış bu özenli yer içerisinde, neredeyse insanların lüks otellerde rahat edebileceği kadar rahat ederler.

Başka bir örnek olarak da bir karınca çeşidi olan *Philidris* ile bunun ev sahibi bitkisi olan *Dischidia major*'u verebiliriz. Bu canlılar tüm yaşamları boyunca ortak bir "kimyasal üretim" yaparlar. Söz konusu bitkinin toprağa işleyen kökleri yoktur ve bu nedenle diğer bitkilere dolanarak destek alır. Bitki, karbon ve nitrojen kazancını artırmak içinse çok ilginç bir metoda sahiptir. Karıncaların bu bitkinin içinde, yavrularını yetiştirdikleri ve organik artıkları (ölü karıncalar, böcek parçaları vs.) sakladıkları "karınca yaprağı" denen bir depoları vardır. Bitki, bu kırıntıları bir nitrojen kaynağı olarak kullanır. Ayrıca yaprak boşluklarının iç yüzeyleri de karınca tarafından solunan karbondioksidi emmekte ve böylece gözeneklerden çıkan su kaybını azaltmaktadır.[11] Bu bitki tropikal iklimde yetişmesine rağmen, su kaybını önlemek onun için çok önemlidir. Çünkü kimyacı bitkilerin kökleri olmadığından topraktaki suya hiçbir zaman ulaşamazlar. Böylece karıncalar, kendilerine barınak sunmasına karşılık olarak, bitkinin iki önemli ihtiyacını karşılamış olurlar.

Her iki örnekte de görülen yapıların tesadüfen meydana geldiklerini, tesadüfen karıncalara uygun yiyecekler ürettiklerini ve onlara uygun şekiller aldıklarını iddia etmek kesinlikle mümkün değildir. Karınca-bitki ilişkileri, yeryüzünde tek bir Yaratıcı, yani Allah tarafından yaratılan olağanüstü dengenin delillerinden sadece biridir.

IŞIK SAÇAN CANLILARDAKİ İHTİŞAM

Işık saçan canlıların en bilinenleri ateş böcekleridir. Bilimadamları yıllardır sürdürdükleri araştırmalar ve çalışmalarla ateş böceklerinin ürettikleri kadar verimli bir ışık üretmeye çalışmaktadırlar. Işıktan maksimum verim elde eden ve neredeyse hiç enerji kaybetmeyen ateş böcekleri, bu özellikleri nedeniyle yıllardır araştırma konusu olmuşlardır.

Gerçekte bir canlının ışık üretmesi, aynı zamanda da bu ışığın ısısından etkilenmemesi son derece şaşırtıcıdır. Çünkü bilindiği gibi, günümüz teknolojisi ile gerçekleştirilen ışık üretiminde, mutlaka bir sıcaklık açığa çıkar ve bu sıcaklık da dışarıya ısı enerjisi olarak verilir. Dolayısıyla bu durumda ışık üreten canlıların kendilerinin de bu yüksek ısıdan zarar görmeleri gerekmektedir. Oysa ışık üreten canlılar kendi ürettikleri sıcaklıktan hiç etkilenmezler. Çünkü genellikle bu canlılar ışık ürettikleri sırada çok fazla miktarda bir sıcaklık da açığa çıkmaz. Soğuk ışık denen bir tür ışık üretirler. Vücut sistemleri buna uygun olarak tasarlanmıştır.

Ateş böcekleri vücutlarının içinde gerçekleşen kimyasal reaksiyonlar sonucu yeşil-sarı ışıklar üreten böceklerdir. Haberleşmek ve çiftleşme mesajı verebilmek için bu ışıkları kullanan ateş böceklerinde türe göre ışıldama uzunluğu değişir. Ayrıca bazı türlerde, dişiyi cezbetmek için önce erkek ateş böceği ışıldarken, bir diğerinde çağrıyı dişi ateş böcekleri yapabilir. Bazı türler ise ışıklarını kendilerini düşmanlarına karşı savunmak için kullanırlar. Saçtıkları ışık aynı zamanda düşmanlarına tadlarının kötü olduğu mesajını da iletir.[12]

Ateş böceklerinin yanısıra çeşitli deniz altı canlıları, böcekler ve daha pek çok canlı türü de kendi ışıklarını kendileri üretirler. Her birinin ışığı üretim şekilleri, kullanım alanları, süreleri ve üretilen ışığın cinsi gibi özellikleri birbirinden çok farklıdır.

Bu canlılara kullanabilecekleri niteliklerde ışık üretebilecekleri sistemleri veren, bu sistemlerin devamlılığını sağlayan ise elbette canlıların kendileri değildir. Tesadüfler sonucunda ışık üretebilecek ve bu üretimi yaparken canlının kendine hiçbir zarar vermeyecek kompleks organların ortaya çıkması da mümkün değildir. Işık saçan tüm canlılar Allah'ın üstün yaratma sanatının delillerindendir. Allah sonsuz bilgi, akıl ve kudretinin delillerini, yarattığı canlılar vasıtasıyla bizlere tanıtmaktadır.

Bu, Allah'ın yaratmasıdır. Şu halde, O'nun dışında olanların yarattıklarını Bana gösterin. Hayır, zulmedenler, açıkça bir sapıklık içindedirler. (Lokman Suresi, 11)

IŞIK ÜRETEN DENİZALTI CANLILARI

Deniz altı canlılarından birçoğu da ateş böcekleri gibi ışık üretebilecekleri sistemlere sahiptir. Genellikle bunu düşmanlarını şaşırtmak ya da korkutmak için kullanırlar. Bunlardan Comb Jelly isimli canlı, tıpkı denizanaları ve denizanemonları gibi hassas canlılardandır. Genellikle mikroskobik bitkiler ve küçük denizhayvanları ile beslenirler. Bazıları avlarını tıpkı balık oltası gibi suda hareket eden yapışkan dokunaçları ile yakalar. Bir başka türün ise çok geniş bir biçimde açılabilen ve diğer Comb Jellyler de dahil olmak üzere pek çok canlıyı yutabilen ağızları vardır. Comb Jelly'nin vücudunda sıra halinde ince tüyler bulunur ve hayvan bu tüylerini suda kendini ileri doğru itebilmek için kullanır. Bundan başka hemen hemen bütün Comb Jellyler'in sırtında tıpkı dikiş yerine benzeyen şeritler halinde ışık üretebilen hücreler bulunmaktadır. Türlerin de kendi içlerinde ilginç özellikleri vardır. Örneğin kırmızı Comb Jelly dokunulduğunda parlar. Aynı zamanda suya parıldayan, ışıklı taneler bırakabilir. Bu, düşmanlardan kurtulmak için kullanılan bir şaşırtma yöntemidir.[13]

Denizyıldızları, denizkestaneleri, tüylü yıldızlar gibi canlılar "dikenli hayvanlar" olarak adlandırılır. Bu hayvanların birçoğunun derisi savunma amacıyla kullandıkları keskin dikenlerle kaplıdır. Deniz kıyılarında, mercan kayalıklarında ve deniz yataklarında yaşarlar. Bu canlılar da düşmanlarından korunmak için kendi ışıklarını üretirler. Parlak kollara ya da omurgalara sahip olan bu canlılar kendilerine saldırı olduğunda suda ışık bulutları oluşturabilir.

Korunmak için ışık üreten canlılara başka bir örnek olarak da bir denizyıldızı türünü verebiliriz. Bu denizyıldızı, deniz yüzeyinin yaklaşık 1000 m. dibinde yaşamaktadır. Kollarının ucundan parlak yeşil-mavi ışıklar saçar. Işıklı uyarısı düşmanlarına kötü bir tadı olduğunu bildirmek içindir. Yine başka bir denizyıldızı türü ise kendisine saldırıldığında parlamaya başlar ve düşmanı uzaklaştırmak için kollarından birini düşmana doğru fırlatır. Bu, denizyıldızının kullandığı önemli bir savunma taktiğidir. Kopan kolun beyaz ışık saçmaya devam etmesi düşmanın dikkatini kola yöneltir. Denizyıldızı da bu sırada kaçar.[14]

Canlılardaki ışık üretme mekanizmaları da, görüldüğü gibi, Allah'ın yaratışındaki muhteşemliğin örneklerindendir. Allah hiçbir örnek edinmeksizin yaratandır.

... Hayır, göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur, tümü O'na gönülden boyun eğmişlerdir. Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen oluverir. (Bakara Suresi, 116-117)

YUNUSLARDAKİ ÜSTÜN YARATILIŞ

Yunuslar için nefes almak insanlarda veya diğer kara memelilerinde olduğu gibi bir refleks değildir, iradeli bir harekettir.15 Yani biz nasıl yürümeye karar veriyorsak, yunuslar da nefes almaya karar verir. Bu, hayvanın suda uyurken boğularak öl-

memesi için alınmış bir tedbirdir. Yunus uykusu sırasında beyninin sağ ve sol yarım kürelerini yaklaşık on beş dakika arayla nöbetleşe kullanır. Bir yarım küre uyurken, diğer yarım küre yüzeye çıkarak hayvanın nefes almasını kontrol eder.

Yunuslar balıklar gibi su içinde nefes alıp veremezler. Bu nedenle nefes almak için düzenli olarak su yüzeyine çıkarlar. Başlarının üstünde hava alıp vermelerini sağlayan bir delik bulunur. Yunusların vücudu öylesine mükemmel bir yapıya sahiptir ki hayvan suya daldığında bu delik bir kapak tarafından otomatik olarak örtülür ve bu sayede içeri su kaçması önlenmiş olur. Su yüzeyine çıkıldığında ise, kapak yine otomatik olarak açılır.

Yunusların ağızlarındaki gagaya benzer çıkıntı ise sudaki hareketlerini kolaylaştıran bir başka özelliktir. Hayvan bu yapı sayesinde suyu daha iyi yarmakta ve daha az enerji harcayarak, daha hızlı yüzebilmektedir. Modern gemilerin burunlarında da yunusların ağzına benzer bir çıkıntı vardır. Bu hidrodinamik yapı, gemilerin hızını da aynen yunuslarınki gibi artırmaktadır.

Yunuslar ayrıca bilimadamlarını şaşkınlığa düşürecek kadar büyük hızlarla yol alabilirler. Yunus balıklarının bedenlerinin çevresinde kusursuz bir su akışı vardır. Bu akışın nedeni yunus balığının derisi üzerinde yapılan araştırmalar sonucunda bulunmuştur. Yunus balığının derisi üç katmandan oluşur. Dıştaki katman incedir ve çok esnektir; içteki katman kalındır, katmana plastik kıllı bir fırça görünümü veren ve yine esnek olan çubuklardan oluşur. Katmanların üçüncüsü olan ortadaki katman ise, süngerimsi bir maddeden yapılmıştır. Böylece, son hızla yüzen yunus balığına değen sudan bir girdap oluşmaya başladığı zaman, dış deri, bu girdabın neden olduğu aşırı basıncı iç katmanlara iletir ve iç katmanlar bu aşırı basıncı söndürürler. Oluşan girdap, böylece büyümeye zaman bulamadan kaybolmuş olur.16

Hayvanlar içinde sadece yunuslara özel olan bu yapıların tümü üstün bir yaratılışın açık delillerindendir. Allah her canlı gibi yunusları da içinde bulundukları şartlara en uygun vücut yapılarıyla birlikte yaratmıştır.

DENİZ ALTINDA İLGİNÇ BİR CANLI: NUDIBRANCH

Çok ilginç dizaynlara ve olağanüstü renklere sahip olan Nudibranch kabuğu olmayan bir salyangoz türüdür. Son derece göz alıcı görünümleri olan bu canlılar deniz altının en ilgi çekici canlılarındandır. Bu salyangoz çok parlak renklere sahiptir ve son derece göz alıcıdır. Ayrıca son derece yumuşak bir bedene de sahiptirler. Kendilerini koruyacak bir kabukları da yoktur. Bu dış görünüm pek çok canlı için son derece cazip olmasına rağmen çok az hayvan Nudibranchlarla beslenir. Çünkü Nudibranchların çarpıcı renkleri çok zehirli olduklarını düşmanlarına haber verir.

Bu denizsalyangozu türünün dikkat çekici özelliği kuvvetli bir zehir taşıyan “ısırgan hücreleri”ne sahip olmasıdır. İşte Nudibranchlar bu “ısırgan hücreleri” sayesinde düşmanlarından kolaylıkla korunurlar. Ancak daha da ilginci bu hücreleri kendilerinin üretmemesidir. Nudibranchlar Hyroid denen canlılarla beslenir ve onla-

rı sindirim sistemlerinde öğütmezler. Bu hayvanlar Nudibranchın sindirim sistemi içinde koruyucu mukusla kaplanır ve ısırgan hücre olarak ona bir koruma sağlarlar.[17]

Kuşkusuz bir Nudibranchın, Hyroidlerin zehirli olduğunu ve bu zehirin kendisine hiçbir zarar vermeyeceğini, ama aynı zamanda düşmanlarından da korunmalarını sağlayacağını bilmesine imkan yoktur. Böyle bir şeyi deneyerek öğrenmesi de mümkün değildir. O halde Nudibranchlar bu ilgi çekici savunma metodunu nasıl keşfetmişlerdir?

İşte bu noktada karşımıza tüm kainatta apaçık olarak görülen gerçek bir kez daha çıkar. Hem desen ve renk çeşitliliği ile hem de zehirlerini elde etme yöntemleriyle dikkat çeken Nudibranchlara neler yapmaları gerektiğini ilham eden, vücutlarında Hyroidlerin zehirini etkisiz hale getirecek bir sistem yaratan, tüm kainatın Rabbi olan Allah'tır. Allah bütün canlıları çeşitli renklerde ve çok farklı özelliklere sahip olarak yaratır. Allah'ın sonsuz gücünü böyle örneklerle öğrenen insana düşen ise Allah'ı tesbih ederek, sadece Allah'ın hoşnut olacağı umulan, güzel bir ahlak sergilemektir. Allah ayetlerinde şöyle buyurmaktadır:

İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. Kulları içinde ise Allah'tan ancak alim olanlar 'içleri titreyerek-korkar'. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, bağışlayandır. (Fatır Suresi, 28)

PAPAĞAN BALIĞININ UYKU TULUMU

Papağan balıkları özellikle geceleri kendi ürettikleri jelatinimsi bir madde ile tüm vücutlarını kaplarlar. Öncelikle bu jelatinimsi maddenin nasıl üretildiğine ve kullanıldığına bir bakalım. Papağan balıkları geceleri kendilerini dış etkenlerden korumak için bu jelatinimsi maddeyi üretirler. Bu madde balığı geceleri aktif olan ve ciddi bir tehlike oluşturan düşmanlarından korurken bir yandan da balığın kamuflaj yöntemiyle gizlenmesini sağlar.

Bu jelatinimsi kılıf önce solungaç boşluğunun üst kenarında bulunan salgı bezinden nefes alıp verirken salgılanır. Bir süre sonra bu kılıf balığın tüm vücudunu sarar. Bu şeffaf uyku tulumunun en önemli fonksiyonu da balığı en büyük düşmanlarından olan müren balıklarına karşı korumaktır. Mürenler olağanüstü hassas bir koku alma yeteneğine sahiptirler ve avlarını bu yetenekleri sayesinde bulurlar. Fakat bu koruyucu çanak sayesinde müren, papağan balığının kokusunu alamadığı gibi, yanından geçerken avına çarpsa bile onu fark edemez.

Bu durumda şunu düşünmek gerekir: Papağan balıkları geceleri kullandıkları bu koruyucu kılıfı nasıl elde etmişlerdir? Düşmanları olan müren balıklarının kuvvetli koku alma duyusunu aşabilecek, geceyi rahatlıkla geçirmelerini sağlayacak böylesine önemli bir maddeyi nasıl keşfetmişlerdir?

Kuşkusuz kimyevi bir maddeyi kendi vücudunda üretip kendisini bu maddeyle kaplamayı bir balığın akletmesini, planlamasını beklemek mümkün değildir. Üstelik böyle bir oluşumun zaman içinde kendiliğinden meydana gelmesi de mümkün değildir. Nasıl ki resimdeki papağan balığı böyle bir maddeyi üretmeyi kendi bilinciyle planlayıp, vücudunda böyle bir sistemi kendi iradesiyle oluşturamazsa, bundan 1000 sene önce, 10.000 sene önce yaşamış bir papağan balığı da bunu yapamaz.

Balığın vücudunun düşmanına karşı çok uygun bir jelatinle kaplanmış olması çok ustaca bir kamuflaj yöntemidir. Böyle bir özelliğin tesadüfen ortaya çıkamayacağı, üstün bir güç tarafından var edildiği açıktır. Bu benzeri olmayan güç, balığa ya da başka herhangi bir varlığa değil, tüm bunları var edip düzenleyen Allah'a aittir. Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka İlah yoktur. Herşeyin Yaratıcısı'dır, öyleyse O'na kulluk edin. O, herşeyin üstünde bir vekildir. Gözler O'nu idrak edemez; O ise bütün gözleri idrak eder. O, Latif olandır, haberdar olandır. (Enam Suresi, 102-103)

AKREP BALIKLARININ KAMUFLAJI

Resimde görülen akrep balıklarına bir bakın, içinde bulundukları ortamdan ayırt etmenin ne kadar zor olduğunu hemen fark edeceksiniz.

Akrep balıkları ılıman ve tropik kuşaktaki deniz yatağında yaşar ve hiçbir zaman açık denize çıkmazlar. Bu balıklar etoburdurlar ve küçük balıkları yerler. Göğüs bölgelerindeki yüzgeçler balığın düşmanlarını engellemek için kullandığı mükemmel silahlardır. Balığın kırmızı-beyaz çizgileri yaşadığı mercanların içinde kamufle olmasını sağlar. Akrep balığı son derece renkli bir görünüme sahiptir ama aynı şekilde yaşadığı mercanlar da çok renkli olduğu için mercanların içinde kolaylıkla kaybolur. Bu da av olma riskini azaltır. Aynı zamanda avına da rahatlıkla yaklaşmasına olanak verir.[18]

Akrep balıklarında olduğu gibi deniz altı canlılarının pek çoğunu yaşadıkları ortamın içinden ayırt etmek mümkün değildir. Bu canlıların varlığı ancak hareket ettiklerinde anlaşılır. Deniz altında kusursuz bir şekilde kamufle olan canlılar bu renkleri kullanarak avlanırlar, ürerler, mesajlar gönderirler. Peki bu uyum nasıl ortaya çıkmıştır? Bir balığın vücudunu, içinde yaşadığı kaya ile aynı renk, hatta aynı çıkıntılı görünümde yapan, bir karidesi deniz bitkilerinin renklerine bürüyen kimdir?

Tesadüfen gerçekleşecek kimyasal işlemlerin ya da herhangi başka bir etkinin bu canlılara bulundukları ortamın rengini vermesi imkansızdır. Bir balığın, bir karidesin ya da bir yengecin renk kavramından haberdar olması ve kendinde renk değişikliği yapabilecek sistemler üretmesi de imkansızdır. Böyle bir düşünce hayali olmaktan öteye gidemeyecektir. Böyle bir sistemin tasarlanması, canlılara bu sistemin yerleştirilmesi, nesilden nesile aktarılması için genlerinde düzenleme yapılması ve

bu bilgilerin canlıların hücrelerinde kodlanması ancak çok üstün bir güç sahibi tarafından yapılabilir.

Bu üstün güç sahibi Allah'tır. Bütün canlıları sahip oldukları özelliklerle birlikte kudret sahibi olan Allah yaratmıştır.

Allah... O'ndan başka İlah yoktur. Diridir, Kaimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun Katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindekini ve arkalarındakini bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiçbir şeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek Yücedir, pek büyüktür. (Bakara Suresi, 255)

İĞNELİ İSTAKOZLARIN GÖÇLERİ

Binlerce hatta on binlerce kilometre uzaklıktaki bölgelere göç eden canlıların böyle bir şeyi nasıl başardıklarını hiç düşünmüş müydünüz? Örneğin, yapacakları yolculukların mesafesini nasıl tam hesapladıklarını ve bu hesaba göre nasıl olup da tam yetecek kadar besin depoladıklarını, nasıl olup da rotalarını şaşırmadıklarını, gittikleri yerde hava koşullarının daha iyi olacağını nasıl bildiklerini, kimi zaman hiç görmedikleri halde yollarını nasıl bulduklarını ve daha benzer pek çok sorunun cevabını düşünen insan çok açık bir gerçekle karşılaşacaktır.

Göç eden canlıların hiç bilmedikleri yerlerle ilgili bu bilgilere kendi bilinç ve iradeleriyle ulaşmaları, bunlara uygun hesaplar yaparak, bu hesaplara uygun şekilde toplu hareket etmeleri imkansızdır. Bu durum, yaptıkları işlerin bu canlılara "ilham edildiğini", bu canlıların üstün bir güç tarafından yönlendirildiklerini gösterir. Göç eden canlılar Allah'ın ilhamı ile yollarını bulmakta, nasıl enerji tasarrufu yapacaklarını ve diğer gerekli olan bütün bilgileri bilmektedirler.

Göç eden canlılara bir örnek olarak iğneli istakozları verelim ve bu canlıların imkansız gibi görünen şeyleri nasıl başardıklarını görelim. İğneli istakozlar Florida kıyılarındaki ve Bahama çevresindeki mercan kayalıklarında yaşarlar. Fakat hava şartlarının değişmesiyle birlikte kayalıklardaki yuvalarını bırakır ve deniz altında toplanmaya başlarlar. Yumurtlamak için daha sıcak ve güvenli olan derinlerdeki sulara doğru yapacakları göç için bir hazırlıktır bu. Göçe hazırlanan istakozların her biri yapışkanımsı antenleriyle önlerindeki istakozun arkasına tutunur ve tek sıra oluştururlar. Oluşturulan her sırada yaklaşık 50 tane istakoz bulunur. İstakozların tek sıra oluşturarak hareket etmelerinin önemli sebepleri vardır. Öncelikle bu hareket suyun sürükleme etkisini azaltır ve daha az güç harcamalarını ve daha hızlı hareket etmelerini sağlar. Bundan başka hiçbir gizlenme yeri olmayan açık kum ovaları boyunca hareket eden istakozlar karşılarına çıkan tehlikelere karşı daha etkili bir koruma sağlamış olurlar. Göç eden istakoz sürüleri düşmanları tarafından saldırıya

uğradıklarında yaptıkları sırayı bozar ve kıskaçları dışarıda olacak şekilde yeni bir sıra oluştururak savunma yaparlar. [19]

Göç eden yetişkinler kıyıya yakın yerlerde yumurtalarını bırakırlar. Yumurtadan çıkan larvalar deniz akıntılarıyla tekrar derinlere taşınır ve dipte yerleşirler. Yavrular yetişkin hale geldiklerinde aynı döngü tekrar başlar ve tek sıra halinde dizilerek göç ederler.[20]

O, yarattığını bilmez mi? O, Latif'tir; Habir'dir. Sizin için, yeryüzüne boyun eğdiren O'dur. Şu halde onun omuzlarında yürüyün ve O'nun rızkından yiyin. Sonunda gidiş O'nadır. (Mülk Suresi, 14-15)

DENİZATLARININ İLGİNÇ ÖZELLİKLERİ

Denizatları dış görünümleri ve son derece özel bir düzene sahip olan genel yapıları ile dikkat çekici canlılardır. Boyları 4 ile 30 cm arasında değişen denizatları genellikle kıyı şeridinde yosunların ve diğer bitkilerin arasında yaşarlar. Sahip oldukları koruyucu kemiksi bir zırh bu hayvanları tehlikelerden korur. Zırh o kadar sağlamdır ki, kurumuş ölü bir denizatını elinizle kırmanız neredeyse imkansızdır.

Denizatının başı, vücuduna dik açı ile yerleştirilmiştir. Başka hiçbir balıkta bu özelliğin bir eşine rastlamak mümkün değildir. Denizatları vücutları dik olarak yüzer, başlarını yukarı ve aşağı hareket ettirebilirler. Ancak başlarını iki yanlarına doğru hareket ettiremezler. Bu özellik diğer canlılarda olsa görme açısından problem oluşturabilirdi. Ancak denizatlarının sahip oldukları özel vücut yapısı sayesinde böyle bir problem hiç yaşanmaz. Denizatlarının gözleri birbirinden bağımsız, her yöne serbestçe hareket edebilecek ve dönerek her tarafı rahatlıkla seyredebilecek şekilde yaratılmıştır. Bu yüzden kafalarını iki yana çeviremeseler de etraflarını rahatlıkla görebilirler.

Denizatlarının yüzmeleri de çok özel bir sistem sayesinde gerçekleşir. Yüzme keselerinde bulunan bir tür gazın miktarında gereken değişiklikleri yaparak suda rahatlıkla yükselip alçalırlar. Denizatı, eğer bu kesesi zarar görürse ve az miktar da olsa gaz kaybederse denizin dibine batar. Bu durum ise denizatı için ölüm demektir. Burada hemen dikkat çekilmesi gereken önemli bir nokta vardır. Yüzme kesesindeki gazın miktarı çok hassas ayarlanmıştır. İşte bu yüzden herhangi bir değişiklik hayvanın ölümüne neden olmaktadır. Bu hassas ayarın bize gösterdiği gerçek ise çok önemlidir. Bir denizatı ancak bu hassas ayarla yaşayabilir. Yani bir denizatı ancak bu özelliğiyle birlikte tek bir anda ortaya çıktığı için varlığını sürdürmektedir. Bu durum denizatının zaman içinde bu özellikleri kazanmasının mümkün olmadığını, yani evrimcilerin iddia ettiği gibi evrimin bir ürünü olmadığını gösterir. Evrendeki her varlık gibi onlar da bütün özellikleriyle birlikte Allah tarafından yaratılmışlardır.

Bu canlıların en şaşırtıcı yönü ise erkek denizatının doğum yapmasıdır. Erkek denizatı karnının alt kısmında, zırh tabakasının olmadığı bölgede, geniş bir keseye

ve bunun üzerinde de yarığa benzer bir açıklığa sahiptir. Dişi, yumurtalarını doğrudan bu keseye yerleştirir. Erkek ise burada biriken yumurtaları döller. Yumurtaların bırakıldığı kesenin iç kısmındaki deri bir süre sonra sünger gibi olur ve yumurtaların beslenmelerinde önemli bir rol oynayan kan damarlarıyla dolar. 1 ya da 2 ay sonra denizatının kopyaları olan yavrular keseden çıkar.[21]

Deniz altındaki çok sayıdaki canlı türünden yalnızca bir tanesi olan denizatları pek çok yönden benzersiz özelliklere sahiptirler. Denizatlarındaki yaratılış Allah'ın sınırsız gücünün, sonsuz ilminin örneklerindendir.

DENİZANALARININ BİLİNMEYEN ÖZELLİKLERİ

Denizanaları herkesin tanıdığı son derece ilginç canlılardandır. Ancak %95'i sudan oluşan denizanalarının genelde bilinmeyen şaşırtıcı özellikleri de vardır. Örneğin, bazı türleri ışık saçarak düşmanlarını yanıltır, bazıları ise vücutlarında düşmanları için öldürücü zehirler üretir.

Hemen hemen bütün iklim koşullarında yaşamlarını sürdürebilen denizanalarının pek çok türü canlılar için tehlikelidir. Saydam bir yapıları olan bu canlıların, vücutlarının alt kısımlarından uzanan dokungaçları vardır. Bazı türlerin dokungaçlarında zehirli bir sıvı bulunur. Denizanaları avlarını bu zehiri fışkırtarak yakalar, düşmanlarını da bu zehirle öldürürler. Zehiri olmayan denizanaları türleri ise elbette ki savunmasız değildir. Bunlardan kimileri kendilerini korumak için ışık saçma özelliklerini kullanırlar. Düşmanları olan deniz kaplumbağalarından, deniz kuşlarından, balıklar ve balinalardan kurtulmak için planlı ve metodlu bir şekilde hareket ederler. Düşmanlarından kaçarken bütün vücutlarında ışık yanar. Ancak düşman tam onları ısırmaya kalktığında çan görünümlü kısımlarındaki ışığı kapatırlar ve ışığı yanık kalan dokungaçlarını gövdelerinden ayırırlar. Böylece düşmanın dikkati dokungaçlara çekilmiş olur. Denizanaları da bu durumdan faydalanarak hemen oradan uzaklaşırlar.

Başka bir tür olan fizalyalar (yan sayfa sol alt resim) ise dev denizanalarıdır. Akdeniz dahil bütün tropik ve ılıman iklimlerde yaşarlar. Fizalyaların deniz yüzeyinden 20 cm kadar yukarıya yükselen masmavi yelkenimsi bir organları vardır, onları yüzdüren ve ilerleten bu organdır. Helezon biçimli dokungaçlarında felç yapıcı toksinler içeren kapsüller bulunur.

Denizanalarının tüm bu özellikleri son derece ilginçtir. Güneşle temas ettiğinde kısa bir süre içinde kuruyup yok olan, neredeyse tamamı sudan oluşan bir canlı nasıl olup da kimyasal madde üretimi yapar? Veya nasıl olur da düşmanını yanıltacak taktikler geliştirebilir?

Denizanalarının düşmanlarını ya da avlarını görebilecek gözleri, beyinleri yoktur. Denizanaları sadece peltemsi bir su kütlesidir, ancak çeşitli taktikler uygulayarak avlanmak, düşmanlarından kurtulmak gibi bilinçli davranışlarda bulunurlar. Bu bilincin, çözümler üreten aklın denizanalarına ait olamayacağı çok açıktır. İşte deni-

zanaları hakkındaki bilgiler bu bakış açısıyla incelendiğinde ufuk açan, insanı çok önemli sonuçlara ulaştıran bilgiler haline gelmektedir.

Denizanalarını ve özelliklerini, yaptıklarını düşünen kişi bu canlıların kendi kendilerine hiçbir şey yapamayacaklarını, herşeye hakim olan bir güç tarafından yönetildiklerini anlayacaktır. Hiç benzeri olmayan bu güç Allah'a aittir. Allah tüm canlıları çeşit çeşit yaratarak, kendi üstün aklını ve benzeri olmayan ilmini bu canlılarda tecelli ettirmektedir. Denizanaları sadece tek bir örnektir.

DENİZ KABUKLULARINDAN TARAKLARIN GÖZLERİ

Yandaki küçük resimde görülen Tarak adı verilen bir deniz kabuklusudur. Şimdi resme dikkatlice bakın. Bu deniz kabuğu şeklindeki hayvanın kabuğunun kenarları boyunca dizilmiş küçük parlak mavi noktaları farkettiniz mi? Peki bu mavi noktaların her birinin aslında birer göz olduğunu söylesek buna şaşırır mıydınız?

Ne kadar şaşırtıcı da olsa bu mavi noktaların her biri resimde görülen canlıya ait gerçek birer gözdür. Her biri yalnızca 1 mm. büyüklüğe sahip olan bu gözler, son derece küçük olmalarına rağmen bu canlının düşmanlarından kurtulmasını sağlamaktadır. [22]

Tarakların bu küçük gözlerinin her biri kendi lens (mercek) ve retinası olan gözlerdir. Bu gözlerdeki mercekler ışığı toplayıp odaklamaya yarar. Ancak bu canlıların beyinlerinde bir görme merkezi yoktur. Yani gözleri tarafından odaklanan görüntüler, canlının beyninde normal bir gözün gördüğü şekilde algılanmaz. Tarakların gözleri üzerinde araştırma yapan bilimadamları bu gözlerin büyük bir olasılıkla görüntü oluşturamadığını tahmin etmektedirler. Öyleyse bu hayranlık uyandıran gözler ne işe yaramaktadır?

Taraklar bu gözleri aydınlıkla karanlığı ayırt etmek için kullanmaktadırlar ve böylece kumlu alanlardan yosunlu bölgelere doğru hareket edebilmektedirler. Ayrıca milimetrik gözleri istiridyelere çevrelerindeki hareketleri fark edebilme duyarlılığını da sağlamaktadır. İstiridye bu sayede kendisini avlamak isteyenlerden kaçıp kurtulabilmektedir.

Tarağın gözleri yaşadığı ortamda ihtiyaçlarını karşılayabilecek özelliklere sahiptir ve bu gözlerin oluşumunda çok açık bir yaratılış vardır. Gözler bu canlının dış dünyayı algılayabileceği bir dizi şeklinde kabuğun dış bölümüne dizilmiştir. Yani bu canlıya ihtiyacı olan gözler ihtiyacı olan uyum ve düzende verilmiştir. Deniz altındaki kabuklu bir canlıdan kuşlara, ağaçlardaki sistemlerden yıldızlara kadar evrenin her yerini kuşatmış olan bu kusursuz uyum, düzen ve planın elbette ki bir planlayıcısı, Yaratıcısı vardır. Allah canlılarda yarattığı bu gibi detaylı yapılarla bize Kendisi'ni tanıtmaktadır. Akıl sahibi insanlara düşen görev ise, gökten yere, atomdan galaksilere kadar her yerde tecelli eden Allah'ın sınırsız gücünü görmek ve yalnızca Allah'a yönelmektir.

Ve Allah ile beraber başka bir İlah'a tapma. O'ndan başka İlah yoktur. O'nun yüzünden (zatından) başka herşey helak olucudur. Hüküm O'nundur ve siz O'na döndürüleceksiniz. (Kasas Suresi, 88)

MİKRO DÜNYANIN CANLILARI: PLANKTONLAR

Planktonlar deniz altındaki yaşam zincirinin en önemli, en can alıcı halkalarından biridir. Bu canlıların boyutları birkaç mikrometreyi geçmez. Bir mikrometrenin bir metrenin milyonda biri olduğu düşünüldüğünde, bu canlıların gözle görülemeyecek kadar ufak oldukları anlaşılacaktır. Peki gözle görülemeyecek kadar küçük olan bu canlıları böylesine önemli, hatta yaşamın devamlılığı için zorunlu yapan hangi özellikleridir?

Deniz altındaki pek çok canlının temel besini bitkisel ve hayvansal olarak ikiye ayrılan planktonlardır. Bu nedenle planktonların varlığında bir azalma, balinalardan küçük deniz canlılarına kadar pek çok canlı için tehlike oluşturur. Bu mikroskobik canlıların önemi sadece bununla sınırlı değildir. Özellikle bitkisel planktonlar dünya üzerindeki çeşitli dengelerin sağlanmasında önemli bir faktördürler.

Fitoplanktonlar bitkisel planktonlardır ve temel olarak deniz akıntılarıyla sürüklenen tek hücreli mikroskobik organizmalardan oluşur. Fitoplanktonlar denizlerdeki beslenme zincirinin ilk halkasını oluştururlar. Ayrıca kara bitkilerinde olduğu gibi, doğrudan güneş enerjisini kullanarak fotosentez yapar ve kendi besinlerini üretirler. Dolayısıyla okyanusların temel organik madde kaynağı olan bitkisel planktonlar, aynı zamanda oksijen çevriminde de dengeleyici bir rol oynarlar.

Fitoplanktonların yaptıkları fotosentez işlemleri sırasında havadaki karbondioksit emilir ve büyük miktarda oksijen açığa çıkar, dünyada bitkilerin her yıl atmosfere salıverdiği 110 milyar tonluk miktarın %70'i bu yoldan sağlanır.[23]

Fitoplanktonu oluşturan tek hücreli suyosunlarına çok sayıda örnek göstermek mümkündür. Yüzeyleri geometrik biçimlerle bezeli olan silisli kapsülleri sayesinde kolaylıkla tanınan Diyatomeler ve iki kamçıları sayesinde yer değiştirebilme özelliğine sahip olan Dinoflagellatlar, fitoplanktonlara örnek olarak gösterilebilir.

Hayvansal planktonlar da genel olarak tek hücreli canlılardan oluşur, ama bu grupta çok hücreli hayvanlar da bulunabilmektedir. Hemen hemen bilinen bütün deniz canlısı gruplarının plankton biçimleri vardır. Örneğin omurgasız hayvanlar larva halindeyken balıklar da gelişmelerinin başlangıç evrelerinde denizlerdeki geçici planktonları oluştururlar.

Planktonların hem çok değişik türleri hem de her türün kendine özgü özellikleri vardır. Burada anlatılan çok sınırlı örneklerde de görüldüğü gibi, bu mikroskobik canlılarda hem görünüş hem de genel yapı olarak bir kusursuzluk hakimdir. Bu canlılar dünya üzerindeki pek çok dengenin sağlanmasına yardımcı olmaktadırlar. Allah'ın gücü sonsuzdur, dilediğini dilediği şekilde yaratır. Allah herşeye güç yetirendir.

SU ALTINDAKİ BARINAKLAR: MERCANLAR

Mercanlar tropikal suların sığ bölgelerinde yaşayan canlılardır. Ölü mercanların kireçtaşına dönüşen iskeletlerinin zaman içinde birikmesiyle de pek çok canlının birarada yaşadığı mercan resifleri oluşur. Resifler oldukça geniş alanlara yayılabilmektedir. Bilimadamları mercan resiflerini içlerinde barındırdıkları canlı çeşitliliği açısından yağmur ormanlarıyla kıyaslamaktadır. Çünkü mercan resiflerinde 2000'den fazla balık, 5000 çeşit yumuşakça, 700 çeşit mercan ve sayısız yengeç türü, denizkestanesi, denizyıldızı, deniz salyangozu çeşitleri vardır.

Polipler de mercan resiflerinde yaşayan bir hayvan türüdür ve dokularının iç yüzeyindeki hücrelerde yaşayan alglerle ortak bir yaşam sürerler. Alglerin klorofil hücreleri vardır, bu sayede fotosentez yapabilirler. Algler oksijen açısından zengin, fakat besin açısından fakirdirler. Diğer bitkiler gibi algler de nitrata ve fosfata ihtiyaç duyarlar. İşte bu noktada iki canlı arasındaki ortak yaşamın önemi ortaya çıkar. Tek başına olsa yaşayamayacak olan bu canlılar birliktelikleri sayesinde eksikliklerini gidererek yaşamlarını sürdürmektedirler.

Polip dokularında yaşayan algler, yaşamaları için gerekli olan nitrojen gibi maddeleri poliplerden elde etmiş olurlar. Aynı zamanda da güvenli bir barınağa sığınarak, düşmanlarından da korunurlar. Buna karşılık, polipler de alglerin fotosentez yaparak ürettikleri besinin bir bölümünü alırlar. Bu şekilde polipler, kireç taşından meydana gelen iskeletlerini inşa etmek için ihtiyaçları olan gerekli enerjiyi elde etmiş olurlar.[24]

Diğer ortak yaşayan bütün canlılarda olduğu gibi, poliplerle algler arasındaki ortak yaşamda da her iki canlının bütün ihtiyaçları en rahat şekilde karşılanmaktadır. Bu canlıları biraraya getiren, her ikisinin de ihtiyaçlarından haberdar olan tek bir Yaratıcı'nın olduğu açıktır. Bu canlılar birbirlerini tamamlayacak, birbirlerinin ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde Allah tarafından yaratılmışlardır.

Allah deniz altında yarattığı çeşit çeşit canlı ve bu canlılardaki örneksiz yapılar, hayret uyandıran özellikler ile bize sonsuz sanatını ve sınırsız ilmini tanıtmaktadır.

Yerde sizin için üretip-türettiği çeşitli renklerdekileri de (faydanıza verdi). Şüphesiz bunda, öğüt alıp düşünen bir topluluk için ayetler vardır. Denizi de sizin emrinize veren O'dur, ondan taze et yemektesiniz ve giyiminizde ondan süs-eşyaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsun. (Bütün bunlar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir. (Nahl Suresi, 13-14)

DENİZİN GÖZ KAMAŞTIRICI MÜCEVHERLERİ: İNCİLER

İnsan dünya üzerinde her nereye gözünü çevirip bakacak olsa ihtişamlı bir yaratılış, kusursuz bir tasarım ve hayret verici özelliklerle karşılaşır. Bu kitap boyunca verdiğimiz örnekler bu ihtişamın yalnızca birkaç küçük detayıdır. Allah insanlar için yeryüzünde görünümü son derece güzel olan pekçok bitki ve hayvan türü yaratmıştır. Doğadaki her detayı insanın zevk duyacağı, lezzet alacağı şekilde var etmiştir. Tüm bunlarla birlikte yeryüzünde pek çok süs eşyası da Allah tarafından yaratılarak insanların hizmetine sunulmuştur. Bu süs eşyalarından biri olan inciler ihtişamlı güzelliklerinin yanısıra, her yönden ilginç özelliklere de sahiptirler.

İncilerin oluşum aşamaları hayranlık uyandırıcıdır. İncileri genellikle inci midyesi denilen ve pek çok türü bulunan istiridyeler üretirler. Bu istiridyelerin kabuklarının dirençleri oldukça yüksektir. Açılması son derece zor olan dış kabuklarının kalsiyum karbonat esaslı olan bileşimleri birçok düşman için de caydırıcıdır. Kalsiyum karbonat maddesi aynı zamanda istiridyenin inciyi oluşturmasında da önemli rol oynamaktadır.

İstiridyeler içlerine kum, çakıl veya zarar verecek parazit organizmalar girdiğinde bundan rahatsız olurlar. Bu gibi durumlarda bir korunma yöntemi olarak bu davetsiz misafiri izole ederler ve üzerini sedefle kaplamaya başlarlar. İşte bu kaplama işlemi incinin oluşumundaki ilk aşamadır. İstiridyenin içine giren yabancı cisimler incilerin oluşması için bir çekirdek görevi görürler. Yıllar boyunca bu çekirdek maddenin üstü ince kalsiyum karbonat katmanlarının üst üste gelmesiyle kaplanacaktır.

Peki istiridyenin içinde sedef maddesi nasıl oluşmaktadır? İstiridyenin iç derisindeki katmanlarda sedefi oluşturan iki ana madde bulunur. Bir katmanda inciyi meydana getiren ve “aragonite” adı verilen, kalsiyum karbonat içerikli bir mineral, diğerinde ise incideki bu aragonite maddesini bir arada tutacak olan uhu benzeri “conchiolin” maddesi bulunur. Aragonite yarı şeffaf bir madde olduğu için inciye parlaklık kazandıracaktır. Bu iki maddenin istiridye (aslında beyni bile olmayan bir et parçası) tarafından üretiliyor olması, sonra bunların biraraya gelip bir toz tanesini kaplayarak inci gibi bir güzelliği oluşturması elbette ki düşündürücüdür. İstiridyenin korunma amaçlı ürettiği inci, insanlar için estetik bir süs olarak yaratılmaktadır.

Allah Rahman Suresi’ndeki “İkisinden de inci ve mercan çıkar.” (Rahman Suresi, 22) ayetiyle incilere dikkat çekmiştir. Ayrıca Kuran’da, dünyada insanlara bir güzellik olarak sunulan incilerden cennet süslerinden biri olarak da bahsedilmektedir.

CANLILARDAKİ MÜKEMMEL SİMETRİ

Aynada yüzünüze bir bakın, mükemmel bir simetrinin olduğunu göreceksiniz. Elinize bir dergi alın ve sayfalarını çevirin. Çevirdiğiniz sayfalarda karşınıza çıkan insanlar, dışarıya baktığınızda gördünüz kuşlar, çiçekler, kelebekler de aynı simetriye sahiptir.

Simetri evrendeki uyumu sağlayan konulardan biridir. Bütün canlılar simetrik bir yapıya sahiptirler.

Deniz canlılarına bakın, aynı simetriyi görürsünüz. Balıklar, yengeçler, karidesler, deniz kabukluları... Elinize yandaki resimlere benzer bir çift deniz kabuğu alın ve simetrik olacak şekilde bu kabukları karşı karşıya koyun. Çizgilerin dizilişlerinde, büyükten küçüğe doğru sıralanışlarında yine kusursuz bir düzen ve simetri ile karşılaşacaksınız. Doğadaki hangi canlı incelenirse incelensin her seferinde olağanüstü bir düzenlilik, kusursuz bir simetri ve benzersiz bir renk çeşitliliği görülecektir.

Evrendeki herşeyin kendi kendine gelişen tesadüfler neticesinde ortaya çıktığını iddia eden evrim teorisi savunucuları, doğada sergilenen bu renk çeşitliliği, simetri ve düzen karşısında bir açıklama getirememektedir. Böylesine kusursuz bir düzenin kendiliğinden, kör tesadüfler, bilinçsiz olaylar ile açıklanamayacağı açıktır. Evrimcilerin öne sürdükleri hiçbir iddia ile, doğadaki canlıların renklerinin, desenlerinin, simetrinin oluşumunu açıklamaları mümkün değildir. Bu akıl sahibi her insanın hemen göreceği çok açık bir gerçektir. Öyle ki, teorinin kurucusu olmasına rağmen Charles Darwin de bu gerçeği itiraf etmek zorunda kalmıştır:

"Parlak renklilik, erkek balıkların kuluçkaya yatması, parlak dişi kelebekler, bu güzelliğin doğal seleksiyonun kontrolü altında gerçekleştiğini düşünemiyorum."[25]

Elbette ki çevremizde gördüğümüz sayısız güzelliğin, rengarenk kelebeklerin, güllerin, menekşelerin, çileklerin, kirazların, gözalıca renkleriyle papağanların, tavuskuşlarının, leoparların, kısacası tüm ihtişamı ile yeryüzünün tesadüflerle oluştuğunu akıl ve mantık sahibi hiçbir insan iddia edemez. Canlılar bu özelliklere sahip olarak Allah tarafından yaratılmışlardır. Allah'ın ilmi her yeri kuşatmıştır. O'ndan başka ilah yoktur.

(Yine) Bilmez misin ki, gerçekten göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur. (Bakara Suresi, 107)

KELEBEKLERİN ÇARPICI ÖZELLİKLERİ

Yandaki resimde yer alan kelebeklerin kanatlarını ilk kez görüyormuşçasına inceleyin. Böyle kusursuz bir estetik, en ufak hataya rastlanmayan simetri, gözalıcı renkler ve desenler karşısında muhakkak hayranlık duyarsınız. Şimdi bir de kumaş düşünün. Bu kelebek desenlerinden ilham alınarak dokunmuş, son derece estetik ve kaliteli bir kumaş. Böyle bir kumaşı bir mağaza vitrininde gördüğünüzde ne düşünürsünüz? Muhtemelen bu kumaşın desenlerini çizen, çizerken de kelebek kanatlarını örnek alan bir sanatçının varlığı aklınıza gelir. Ve onun sanatını takdir edersiniz. Bu durumda şu gerçeği de takdir etmelisiniz: Hayranlık duyduğunuz bu sanat, kelebekleri örnek alarak kumaş deseni çizene değil, kelebek kanatlarındaki desenleri ve renkleri örneksiz olarak yaratmış olan Allah'a aittir. Kelebeklerin renkli ve farklı desenlere sahip kanatları Allah'ın renk sanatının ihtişamlı birer tecellisidir. Nasıl ki bir kumaş deseni kendiliğinden, tesadüfen ortaya çıkamazsa, kanatlardaki renk ve desen simetrisi de kesinlikle tesadüflerle oluşamayacak bir mükemmelliktedir.

Ayrıca yanda resimlerini gördüğünüz kelebeklerin tek çarpıcı özellikleri sahip oldukları muhteşem kanatlar değildir. Kelebeklerin vücut yapısı da her yönden kusursuzdur. Kelebekler çiçeklerdeki nektarı emerek beslenirler. Kimi zaman derinlerde olan nektarı alabilmeleri için kelebeklerin pek çoğunda Proboscis ismi verilen uzun bir organ vardır. Proboscis, çiçeklerdeki nektar gibi sıvı besinleri emmek ya da su içmek için kulanılan uzun bir dildir. Kelebekler bu uzun dillerini kullanmadıkları zamanlarda içeriye doğru sararlar. Bu dil yuvarlanarak sarılmadığı zamanlarda kelebeğin boyunun 3 katı kadar uzayabilir.

Kelebeklerin de diğer böceklerde olduğu gibi vücutlarının dışını çevreleyen bir iskeletleri vardır. Bu dış iskelet yumuşak dokuya bağlı olan sert tabakalardan oluşur ve zırhlı bir elbiseye benzer. Bu sert tabaka "kitin" maddesinden oluşmaktadır. Bu tabakanın oluşumu son derece ilginç bir süreç sonucunda gerçekleşir. Bilindiği gibi, kelebek tırtılları oldukça detaylı bir metamorfoz süreci geçirir. Tırtıl öncelikle bir pupa olur, daha sonra pupa bir kelebeğe dönüşür. Bu değişim süreci boyunca kanatlarda, duyargalarda, bacaklarda ve diğer organlarda küçük değişiklikler meydana gelir. Uçuş kasları, kanatlar gibi farklı merkezlerdeki hücreler de değişimin her aşamasında kendilerini tekrar düzenler. Bundan başka bu değişimlerle birlikte vücuttaki hemen hemen her sistem de -sindirim sistemi, boşaltım sistemi ve solunum sistemi gibi- değişim geçirir.[26]

Kelebeklerin sahip oldukları bu renk ve desen çeşitliliği, tıpkı kanatları gibi üstün güç sahibi Allah'a aittir. Allah her canlıya ihtiyacı olan özellikleri verendir.

KUŞ TÜYLERİNDEKİ DETAYLI YARATILIŞ

Pek çok insan yerde gördüğü ya da havada uçarken yakaladığı bir kuş tüyünü incelemiştir. Tüydeki simetrik yapıyı, alt kısımlardaki tüylerin daha ince bir yapıları-

nın olduğunu, tüylerin birbirine geçmiş gibi bir görünümlerinin olduğunu görmüş ve belki de şaşırmıştır. Bu kişi eğer bir kuş tüyünü mikroskop altında incelemiş olsaydı, karşılaşacağı olağanüstü tasarım karşısında şaşkınlığı daha da artardı.

Tüylerin ortasında hepimizin bildiği uzun ve sert bir boru vardır. Bu borunun her iki tarafından yüzlerce tüy çıkar. Boyları ve yumuşaklıkları farklı olan bu tüyler kuşa, havayı uçuşa en elverişli şekilde kullanma özelliğini kazandırır. Ancak biraz daha detaya indiğimizde daha da ilginç yapılarla karşılaşırız. Tüylerin her birinin üzerinde, "tüycük" denilen ve gözle görülemeyecek kadar küçük olan tüyler bulunur. Bu tüycüklerin üzerinde ise "çengel" adı verilen minik kancalar vardır. Bu kancalar sayesinde her tüycük birbirine sanki bir fermuar gibi tutunur.

Turna kuşunun tüylerinden tek bir tanesinin üzerinde, tüy borusunun her iki yanında uzanan 650 tane incecik tüy vardır. Bunların her birinde ise 600 adet karşılıklı tüycük bulunur. Bu tüycüklerin her biri ise, 390 tane çengelle birbirlerine bağlanır. Çengeller bir fermuarın iki tarafı gibi birbirine kenetlenmiştir. Çengellerle kenetlenen bu tüycükler o kadar bitişiktir ki, duman üflendiği takdirde bile aralarından geçemez. Çengeller herhangi bir şekilde birbirinden ayrılırsa, kuşun bir silkinmesi veya daha ağır hallerde gagasıyla tüylerini düzeltmesi, tüylerin eski haline dönmesi için yeterlidir. Kuş tüyünün bu yapısı uçuş için son derece önemlidir; kanatların havayı geçirmemesi sayesinde kuş uçabilir.

Kuş tüylerindeki bu detaylı tasarımın yanısıra zengin renk çeşitliliği de son derece dikkat çekicidir. Bu çeşitlilik tüylerin içerisinde yer alan ve tüy ilk oluşmaya başladığı sırada depolanan pigmentlerin varlığına veya ışık hareketlerine bağlı olarak meydana gelir. Keratin maddesinden meydana gelen tüyler, çevre koşulları nedeniyle kısa sürede yıprandıkları için belirli zaman aralıklarıyla yenilenir. Ama kuş her seferinde rengarenk tüylerine tekrar kavuşur. Çünkü kuşların tüyleri gerekli uzunluğa, türün renk ve desen özelliklerine tam olarak ulaşıncaya kadar gelişmelerini sürdürür.

Kuş tüylerindeki sayısız renk ve desen çeşitliliği ile birlikte kanatlardaki detaylı yapılar da Allah'ın yaratışındaki üstün sanatı ve ilmi bize gösteren delilerdendir.

ZEHRİ ETKİSİZ HALE GETİREN KUŞLAR: MACAWLAR

Herhangi bir nedenle zehirlenen bir insan için yapılacak tek şey, zehirin etkisini giderecek bir ilaç alması ya da zehirin tıbbi bir müdahale ile vücuttan dışarı atılmasıdır. Yoksa zehirlenmeler hakkında tıbbi bilgisi olmayan bir kişinin bir bitkiyi ya da başka herhangi bir maddeyi kullanarak kendi kendini tedavi etmesi mümkün değildir.

Ancak bazı canlılar çoğu insan için eğitim gerektiren bu bilgiye doğuştan sahiptir. Bir bilince, eğitim alacak akla, zekaya kısacası hiçbir şuura sahip olmayan hayvanlar pek çok rahatsızlıklarında kendi kendilerini tedavi ederler. Hayvanların kendi kendilerini tedavi etmek için kullandıkları yöntemlerdeki dikkat çeken nokta hepsi-

nin ne yapacaklarını çok iyi bilmeleri, hangi hastalığa neyin iyi geleceğini tespit etmiş olmalarıdır. Peki bu tespiti yapanlar gerçekten de hayvanların kendileri midir? Hayvanlar bu bilgilere nasıl sahip olmuşlardır? Evrimciler, canlıların bu gibi davranışlarının pek çoğunun içgüdüsel olduğunu iddia eder, ancak içgüdülerin kaynağını, bu davranışların ilk olarak nasıl oluştuklarını açıklayamazlar.

Öncelikle canlıların bunları zaman içinde öğrenmelerine imkan yoktur. Örneğin, zehirlenen bir hayvan o anda ölecektir. Zehirlenmesine neden olan etkeni nasıl ortadan kaldıracağını tecrübe etmesi bu durumda mümkün değildir. Kaldı ki bir hayvanın böyle bir şeyi düşünecek bilincinin olmadığı da unutulmamalıdır.

Hayvanların kendi kendilerini tedavi ederken sergiledikleri şuurlu davranışları hemen bir örnek vererek görelim. Macawlar tropikal Amerika'ya özgü bir çeşit papağan türüdür. Göz alıcı renkleri ile oldukça dikkat çekici olan bu canlıların asıl şaşırtıcı olan yönleri zehirli tohumlarla beslenmeleridir. Dev bir kancayı andıran gagaları ile çok sert kabukları bile kırabilen bu kuşlar zehirli tohumlar konusunda adeta birer uzmandır. Bu, oldukça şaşırtıcı bir durumdur, çünkü zehirli bir tohum yediğinde kuşun bitkideki zehirden zarar görmesi gerekir. Ancak böyle olmaz ve kuş zehirli tohumları yedikten sonra hemen kayalıklara doğru uçar ve orada bulunan killi kaya parçalarını kemirip yutmaya başlar. Bu davranışın nedeni killi kaya parçalarının tohumların içindeki toksini emmeleri ve zehirin etkisini yok etmeleridir. Kuşlar bu sayede zehirden hiçbir zarar görmeden tohumları sindirebilirler.[27]

Bir bitkideki zehirin nasıl etkisiz hale getirileceğini Macawlar'ın kendi kendilerine bilmelerinin elbette ki imkanı yoktur. Canlılardaki bu gibi şuurlu davranışların hayvanların kendilerinden kaynaklanmadığı, bunun kaynağının doğada bulunan başka bir güç ya da başka bir etki olamayacağı da çok açıktır. Gözle görülemeyen bir güç tüm canlıların davranışlarını kontrol etmekte yani onlara ilham etmektedir. İşte bu eşi benzeri olmayan güç Allah'a aittir. Üstün ilim sahibi olan Allah gözetendir, yarattıklarını koruyandır.

ARI YİYEN KUŞLARIN AKILCI TAKTİKLERİ

Bazı kuşlar imkansız gibi görünmesine rağmen taşı dahi kazabilirler. Sağlam kayaları oyarken kullandıkları tek aletleri vardır; gagaları... Arı yiyenkuşu bu kuşlardan biridir.

Arı yiyen kuşu yuvasını kumtaşı uçurumlarının yüzüne ya da nehrin kıyısındaki sert çamurlara gagasıyla sürekli olarak vurup oyuklar açarak yapar. Oyuk açma işlemine 90-100 cm uzunluğunda dar bir tünel açana kadar devam eder. Yuva kenarlarını açmak için inşaat aracı olarak gagasını kullanan arı yiyen kuşunun kısa ve güçlü pençeleri de kazı işine yardım eder. Yuvanın içinde biriken toprak parçalarını pençeleri ile dışarı boşaltır. Arı yiyen kuşlarının bazı türleri 1000 ya da daha fazla kuştan oluşan koloniler halinde yaşarlar. Bilimadamları bu kadar çok yuvanın içinde her kuşun kendi yuvasını nasıl bulduğuna bir açıklama getirememektedirler.[28]

Arı yiyen kuşların ilgi çekici özelliklerinden bir diğeri de böcek avlama konusundaki uzmanlıklarıdır. Bu kuşlar arılarla beslenirler. Bu oldukça şaşırtıcıdır çünkü diğer kuşlar için arı yemek öldürücü olabilir. Ancak arı yiyen kuşlar, arıların zehirinden hiç etkilenmezler. Çünkü bu kuşlar yakaladıkları arının karnını önce bir dala sürterek aşındırır, böylece zehiri havaya boşaltmış olurlar.[29]

Arı yiyen kuşunun diğer vücut özellikleri de böcekleri kolaylıkla yakalayabileceği şekildedir. Örneğin 4,5 cm uzunluğunda bir gagası vardır. Bu uzunluk önemlidir, çünkü eğer kuşun gagası daha kısa olsa, avlanmaya çalışırken böcekler onu yaralayabilirdi. Ayrıca gagasının çok sivri uç kısmı da avını göğüsle karın arasından yakalamasını sağlar. Bu sayede arının zehirini daha kolay boşaltabilir.

Arı yiyen kuşunun böceğin zehirini nasıl etkisiz hale getireceğini bilmesi elbette kendi iradesiyle öğrenip uygulayabileceği bir davranış değildir. Böyle hayati tehlike içeren bir olayı kuşun deneme yanılma metoduyla keşfettiğini hiçkimse iddia edemez. Bir kuşun böyle akılcı bir taktik izlemesi onun doğuştan bu bilgilere sahip olarak yeryüzüne geldiğini gösterir. Ayrıca kuşun tüm vücut özelliklerinin de bu avlanma işlemine uygun yapıda olması, bu canlının arıları avlayabilecek şekilde yaratıldığının apaçık bir göstergesidir. Arı yiyen kuşları da yeryüzündeki bütün canlılar gibi şu andaki özellikleriyle birlikte Allah yaratmıştır.

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün art arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (Bakara Suresi, 164)

KUSURSUZ BİR AVCI KUŞ: KARTAL

Kuşları incelediğimizde vücutlarındaki bütün özelliklerin uçuş için özel olarak tasarlandığını görürüz. Örneğin, gökyüzündeki en iyi hareket kabiliyetine sahip kuşlardan olan kartalların vücut yapıları her yönden kusursuzdur. Kartalların hem yerden havalanıp uçabilecek kadar hafif olmaları, hem de avlarını yakaladıklarında rahatlıkla taşıyabilecek kadar güçlü olmaları gerekir. Bir kel kartalın 7000'den fazla tüyü vardır, ancak bu tüylerin hepsini biraraya koyduğunuzda bütün tüylerinin ağırlığı yaklaşık 500 gram tutar. Ayrıca kartalların vücutlarının daha hafif olabilmesi için, kemiklerinin içi de boştur. Bu kemiklerin birçok yerinde havadan başka birşey yoktur. Bir kel kartalın tüm iskeletinin ağırlığı 272 gramdan sadece biraz fazladır. Kısacası kartalların ağırlığı uçmak için son derece idealdir.

Bir kartal uçarken kendisine gereken gücün çoğunu kanatlarını çırpışı sırasında, kanadının aşağıya doğru olan hareketinden alır. Bu yüzden, kartalın kanatlarını aşağıya doğru iten kasların sayısı, kanatları yukarı doğru iten kasların sayısından daha fazladır. Bir kartal için uçuş kasları çok önemlidir. Bu kaslar genelde kuşun vücut

ağırlığının yarısı kadar bir ağırlığa sahiptir. Kartallar kanatlarının pozisyonunu değiştirerek daha hızlı veya daha yavaş uçabilirler. Hızlı uçmak istediklerinde, kanatlarının ön kenarlarını rüzgarın içine doğru çevirir ve böylece "havayı keserler". Kendilerini yavaşlatmak istediklerinde ise, bu sefer de kanatlarının geniş kısmını rüzgara doğru çevirirler.

Tüm kartalların gözlerinde "niktitant zar" denilen fazladan bir göz kapağı vardır. Bu kapağın işlevi gözleri temizlemek ve korumaktır. Örneğin, kartallar yavrularını beslerken göz kapaklarını genel olarak kapalı tutarlar. Bu yavruların yanlışlıkla ebeveynlerinin gözlerine bir zarar vermesini engellemek için alınmış bir önlemdir.[30]

Kartallardaki tasarım sadece kusursuz bir uçuş yeteneği için değildir. Ayrıca tüylerinde yere iniş için de özel bir tasarım vardır. Kartal inişini yaparken, kuyruğunu havalandırır ve vücuduna göre bir açıyla kuyruğunu aşağı çekerek hızını azaltır. Kanatlarının uçlarını alçaltarak onları fren olarak kullanır. Ancak hızını kaybederken, kanatların üstünde oluşan hava akımı kartalın düşme tehlikesinin artmasına neden olur. Kartal, kanatlarının ucunda bulunan üç-dört tüy öbeğini kaldırarak bu tehlikeyi önler. Bunlar kanat yüzeyinde havanın düz bir çizgi halinde akmasına yardımcı olur ve kuşun rahatlıkla uçuşunu bitirmesini sağlar. [31]

Buraya kadar verilen örneklerde çok açık görülen bir gerçek vardır. Tek bir kartalın bedenindeki tasarımın birkaç detayı dahi tesadüfen oluşamayacak kadar mükemmeldir. Bu da bize kartalları da tıpkı tüm diğer kuşlar ve tüm diğer canlılar gibi üstün güç sahibi Allah'ın yarattığını açıkça ispatlar.

DOĞADAKİ DOKUMA USTALARI

Yeşil ve taze yapraklardan ince uzun şeritler keserek, son derece sistemli hareketlerle, bulduğu çatallı dallarda birbirine geçmiş örgülerden oluşan sapasağlam yuvalar kuran bir canlı için "bunları tesadüfen öğrenmiştir" demek mümkün müdür? Elbette ki böyle bir yetenek karşısında "tesadüfen öğrenmiş" iddiası son derece yersiz bir açıklama olur. Biraz sonra vereceğimiz örnekte de görüleceği gibi, canlılarda var olan daha pek çok özellik evrimcilerin tesadüf iddialarının ne kadar akıl ve mantık dışı olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Dokumacı kuş ilk iş olarak kullanacağı malzemeyi toplar. Ya yeşil ve taze yapraklardan kendine ince uzun şeritler keser ya da yaprakların orta damarlarını kullanır. Özellikle taze yaprakları seçmesinin ise elbete ki bir nedeni vardır. Kuru yapraklardan alacağı malzemeyi kontrol edebilmesi ve bunları dokumada kullanması çok zordur, ancak taze yaprak lifleri ile bu işlemler çok kolay gerçekleşir. Kuş öncelikle çatallı bir dala, bir yapraktan kopardığı uzun bir lifin ucunu sararak işe başlar. Bir ayağı ile lifin ucunu dalın üzerinde tutarken, diğer ucunu gagasıyla idare eder. Liflerin düşmelerini engellemek için onları düğüm atarak birbirlerine bağlar. İlk olarak bir çember oluşturur; bu yuvasının girişidir. Daha sonra ise gagasını mekik gibi kullanarak yaprak liflerini diğer liflerin üzerinden ve altından sırayla geçirir. Dokuma

işlemi sırasında her lifin ne kadar çekilmesi gerektiğini de hesaplayabilmelidir. Çünkü eğer dokuması gevşek olursa yuva hemen çöker. Ayrıca yuvanın son halini zihninde canlandırabilmelidir ki, duvarların ne zaman kavisleneceğine veya dışarı doğru çıkıntı verileceğine karar versin.

Girişi dokuduktan sonra yuvanın duvarlarını dokumaya başlar. Bunun için baş aşağı durur ve içeriden çalışmaya devam eder. Gagasıyla bir lifi diğerinin altına sokar ve sonra hassas bir şekilde dışarıda kalan ucunu tutar ve sıkıca çeker. Böylece son derece muntazam bir dokuma oluşturur.[32]

Görüldüğü gibi, dokumacı kuş yuvasını yaparken hep birkaç aşama sonrasını hesaplayarak hareket etmektedir. Önce yuvası için en uygun malzemeyi toplar, yuvayı dokumaya rastgele bir yerden başlamaz. Önce girişi oluşturur ve oradan duvarlara devam eder. Dokumacı kuşların bu becerilere, tesadüfen, bilinçsizce sahip olduklarını iddia etmek elbette ki imkansızdır. Bu kuşların, kendi başlarına, bu derece karmaşık yapılara sahip yuvalar inşa etmeleri tesadüflerle açıklanamaz. Dokumacı kuşların da tüm canlılar gibi Allah'ın ilhamı ile hareket ettikleri, akıl ve vicdan sahibi her insanın kolaylıkla görebileceği apaçık bir gerçektir.

UÇAN SİNCAPLARIN BECERİLERİ

Allah yarattığı ilginç özelliklerdeki canlılarla insanlara kendisini tanıtır. İnsanların tanıdıkları canlılar hakkında öğrendikleri detaylı bilgiler hayretlerini artırır; tanımadıkları canlılar hakkındaki bilgiler ise zihinlerindeki gaflet perdesinin aralanmasını sağlar. Bu özellikler üzerinde düşünmek ise, her birindeki kusursuz yaratılışı görebilmeye ve Allah'ın sonsuz kudretini takdir edebilmeye yol olur.

Uçan sincaplar da insanlar üzerindeki düşünce monotonluğunu, alışkanlık perdesini kaldıracak özelliklere sahip olan milyonlarca canlı türünden biridir. Boyları 45 cm ile 90 cm arasında değişen Uçan sincaplar, Avustralya'da yaşar. Bir ağaçtan diğerine bir planör gibi uçarak geçen bu canlıların bütün türleri ağaçlarda yaşar. Bu canlılar uçmak için kollarının arasında bulunan uçma zarını kullanırlar.

Şeker uçanı adı verilen türün uçma zarı, ön bacaklardan arkadakilere uzanır; dardır ve püsküle benzer uzun tüyleri vardır. Diğer türlerde ise bu paraşütümsü yapı kürklü deriden oluşan bir zar halindedir. Bu zar ön ayağın bileğine kadar uzanır. Uçan kuskus, bir ağacın gövdesinden fırlar ve gerilmiş derinin planöre benzeyen etkisiyle bir seferde 30 metrelik bir uzaklık aşabilir. Büyük uçan sincaplar ağaçlar arasında planör gibi kayarlar. Bu canlıların arka arkaya 6 kaymayla 530 metrelik bir mesafe alabildikleri gözlenmiştir.[33]

Bu kitapta verilmiş olan diğer örneklerde de görüldüğü gibi uçan sincaplar kendilerine has özelliklere sahiptirler. Yeryüzündeki milyonlarca çeşit canlının sahip olduğu benzersiz özelliklerin nasıl ortaya çıktığını düşünen bir insan bunların tek bir tanesinin bile bilinçsiz olaylarla ortaya çıkamayacağını, kendiliğinden bir canlının kusursuz özellikler kazanamayacağını, bu canlının tek bir parçasının bile tesadüfen

oluşamayacağını hemen anlayacaktır. Bütün hayvanlar, bitkiler, insanlar Allah tarafından eksiksiz bir şekilde yaratılmışlardır. Akıl ve vicdan kullanarak düşünen insanlar için bu çok açık bir gerçektir.

Bu gerçeği kavramak ve tüm yaşamını buna göre ayarlamak her insanın kendi faydasına olacak bir davranıştır. Çünkü insanın dünyadaki görevi Allah'ın ihtişamlı yaratışını görmek ve bu yaratılış karşısında Allah'ın sonsuz gücünü ve ilmini takdir edebilmektir.

Sizin İlahınız yalnızca Allah'tır ki, O'nun dışında İlah yoktur. O, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. (Taha Suresi, 98)

GREBE KUŞLARININ YAVRULARINA OLAN ŞEFKATİ

Bilinci olmayan bir canlıdan beklenen yavrusunu doğurduktan sonra bırakıp gitmesidir. Ancak tam tersine hayvanlar yavrularının bütün sorumluluğunu üstlerine alırlar. Öyle ki, onları ileride karşılaşacakları tehlikelerden koruyacak önlemleri dahi eksik bırakmazlar.

Bu konudaki en güzel örneklerden biri su kuşlarından olan Grebeler'dir. Grebeler yavrularını sırtlarında taşırlar; bu nedenle ebeveynler yavrular için adeta yüzer bir yuva gibidir. Yavrular anne babalarından birinin sırtına çıkar. Anne, yavrularının üstünden düşmemesi için kanatlarını hafifçe yukarıya doğru kaldırır ve yavrularını başını yana doğru uzatarak onları gagasına aldığı besin parçalarıyla besler.

Fakat Grebeler'in yavrularına verdikleri ilk şey gerçek bir besin değildir. Grebeler yavrularına ilk olarak su üstünden topladıkları ya da göğüslerinden kopardıkları tüyleri yedirirler. Her yavru oldukça fazla miktarda tüy yutar. Peki acaba bu ilginç ikramın sebebi nedir?

Yavruların yedikleri bu tüyler sindirilemez, ancak yavrunun midesinde birikir. Bir kısmı bağırsağa açılan noktada keçeleşir. Balıkların kılçıkları ve diğer besinlerin sindirilmeyen kısımları burada birikir. Böylece sivri balık kılçıklarının veya böceklerin sert bir parçasının yavruların midesinden geçerken, bağırsakların narin çeperlerine zarar vermesi önlenmiş olur. Bu tüy yeme tecrübesi, kuşun tüm hayatı boyunca devam edecektir. Ancak ilk yedirilen tüyler yavruların sağlığı açısından alınan önemli bir tedbirdir.[34]

Grebelerinkine benzer şekilde yavrularının ihtiyaçlarını her yönüyle karşılamaya ve korumaya yönelik davranışları tüm canlılarda görmek mümkündür. Doğadaki canlıların her biri yavruları yeterli olgunluğa erişene kadar onların her türlü sorumluluğunu üstlenir, ihtiyaçlarını hiç eksiksiz olarak karşılarlar.

Doğadaki canlılar arasında görülen bu davranışlar evrimcilerin "doğa bir savaşım alanıdır, bencil olan, kendi çıkarlarını koruyan üstün gelir" iddialarını tamamen geçersiz kılmaktadır. Canlılardaki bu gibi davranışların kaynağının ise onların kendi aklından kaynaklanamayacağı, bir kuşun, kaplanın ya da başka herhangi bir hayvanın başka bir canlının ihtiyaçlarını düşünerek, ince detayları göz önünde bulundurarak hareket edemeyeceği ortadadır. Bu canlılar Allah'ın ilhamıyla hareket etmektedirler. Allah canlıların her birine davranışlarını ilham eder ve onlar da buna eksiksiz uyarlar. Her biri kendilerini Yaratan Allah'a boyun eğmişlerdir. Kuran'da bu gerçek şöyle bildirilir:

Göklerde ve yerde bulunanlar O'nundur; hepsi O'na gönülden boyun eğmiş bulunuyorlar. (Rum Suresi, 26)

UÇUŞ MAKİNELERİ: YUSUFÇUKLAR

Yusufçuk böceği, uçuşu hangi hızda ve hangi yönde olursa olsun, aniden durup ters yönde uçmaya başlayabilecek kadar kusursuz bir uçma yeteneğine sahiptir. Bundan başka havada sabit durup avına saldırmak için uygun bir pozisyon bekleyebilir. Ayrıca bu durumda iken olduğu yerde kıvrak bir dönüş yaparak avına yönelebilir. Bunlar yusufçuğun günümüzün gelişmiş teknolojisinin ürünü olan helikopterlere ilham kaynağı olan manevra kabiliyetlerinden birkaçıdır.

Yusufçuğun vücudu, metalle kaplanmış izlenimi veren halkalı bir yapıya sahiptir. Buz mavisinden bordoya kadar çeşitli renklere sahip olabilen yusufçuğun sırtında biri önde diğeri arkada olmak üzere iki çift kanat vardır. Kanatlar karşıt zamanlı olarak çalışır. Yani öndeki iki kanat yükselirken arkadaki iki kanat alçalır. Kanatların hareketi iki karşıt kas grubunun hareketi ile sağlanır. Kasların bir ucu gövdenin içinde kaldıraç şeklindeki uzantılara bağlıdır. Bir kas grubu kasılarak bir çift kanadın yükselmesini sağlarken, öteki kas grubu da aynı oranda esneyerek ikinci çiftin alçalmasını sağlar. İşte günümüzde yusufçuklardan örnek alınarak üretilmiş olan helikopterler de aynı yöntemle alçalıp yükselir.

Yusufçuk böceklerinin kusursuz uçuşları birbirinden bağımsız bu 4 büyük kanadın vücudun ağırlığını taşımasıyla sağlanır. Bu özellik, böceğe ani manevralar yapma, hızını ani artırma ve saniyede 10 metreye varan yüksek bir hızda uçma imkanı tanımaktadır.[35]

Çok yüksek hızlarda uçarken ani manevralar yapabilen yusufçuğun görme yeteneği de kusursuzdur. Yusufçuk gözü, bilimsel çevrelerde dünyanın en iyi böcek gözü olarak kabul edilir. Her birinde 30.000 kadar ayrı mercek bulunan bir çift göze sahiptir. İki yarım küreye benzeyen ve başının yarısı kadar yer kaplayan gözler, böceğe çok geniş bir görüş sahası sağlar. Yusufçuk, gözleri sayesinde neredeyse arkasında olup bitenleri bile gözleyebilir.[36]

Görüldüğü gibi yusufçuk her biri tek tek mükemmel yapıya sahip bir sistemler bütünüdür. Bu sistemlerin herhangi birindeki küçük bir eksiklik, diğer sistemlerin işe yaramamasına yol açacaktır. Ama sistemlerin hepsi mükemmel şekilde yaratılmıştır ve bu sayede canlı, yaşamını sürdürür. Yusufçuktaki bu benzersiz yaratılış Allah’a aittir. Allah her türlü yaratmayı bilendir.

ÇÖLDEKİ YAŞAM

Gündüz aşırı sıcak, gece ise dondurucu bir soğuk, haftalar hatta aylar boyu süren kuraklık, yiyecek azlığı… Bütün bunlar çöllerdeki ortamın bir parçasıdır. Bu zorlu koşullarda yaşamak elbette ki zordur. Ancak bütün olumsuz gibi görünen koşullara rağmen çölde yaşamını sürdüren pek çok canlı vardır. Bu canlılara baktığımızda her hareketlerinin, vücut yapılarının burada yaşamaya uygun özelliklerde yaratılmış olduğunu görürüz. Allah bu canlıları, kendilerine has olarak yarattığı yöntemlerle sıcaktan korumaktadır. Örnekler incelendiğinde bu canlıların sahip oldukları özelliklerin tesadüfen ortaya çıkmış olamayacakları, ancak üstün güç sahibi bir Yaratıcı tarafından yaratılmış oldukları açıkça görülecektir.

Kum tepelerinde yaşayan kumul engerekleri (*Cerates vipera*) kumların altında yaşar. Engerek kuma yanlamasına titremelerle dalar. Kuyruğu soldan sağa doğru hızla hareket eder, sonra bu hareket yılan tamamen gömülünceye kadar üç kıvrım halindeki bütün gövdeyi kaplar. Hayvan bazen tek, bazen de iki gözünü birden dışarıda bırakır. Bu sayede avlanma imkanı bulur. Kum fırtınalarının aniden çıktığı böyle bir ortamda gözleri dışarıda bırakmak aslında yılana zarar verme ihtimali olan bir durumdur. Ancak engereğin gözündeki yapı ile bu tehlike tamamen ortadan kaldırılmıştır. Engereğin gözleri kumun tahrişine karşı saydam kabuktan bir "gözlük" ile korunur.

Çölde yaşayan canlılardan başka bir tanesi olan tilkilerin en küçüğü olan krem renkli Fennec tilkisi ise çok büyük kulaklara sahiptir. Bu tilkiler Afrika ve Arabistan'ın kumlu çöllerinde yaşarlar. Geniş kulakları, sadece avlarının yerini tespit etmekle kalmaz; aynı zamanda fazla ısınmayı önleyen bir işlev de görerek hayvanın serin kalmasını da sağlar.

Çöllerde yaşayan kürek burunlu kertenkele ise kuyruğunu ve ayaklarını serinletmek için sıcak kumun üzerinde dans eder gibi hareket eder. Sonra kuyruğundan destek alarak çapraz bir şekilde bir ön ayağını, bir arka ayağını havaya kaldırır. (en üstteki küçük resim) Birkaç saniye sonra ayaklar değişir. Kertenkele, aerodinamik biçimli burnu ve vücudu sayesinde kum tepeciklerinin içinde adeta yüzebilir. Büyük ayakları kumların arasında çok hızlı bir şekilde koşmasına olanak sağlar.[37]

Avustralya'da yaşayan çöl kurbağaları ise adeta bir su deposu gibidirler. Vücutlarında bulunan keseleri yağmur yağdığında suyla doldururlar. Daha sonra kuma gömülür ve gelecek olan yağmurları beklemeye başlarlar. Diğer çöl hayvanları da susadıkları zaman bu kurbağaları bulurlar, kumdan çıkararak kurbağadaki suyu içerler.[38]

HAYVAN GÖZLERİNDEKİ ÇEŞİTLİLİK

Balıklar su altındayken, kuşlarsa uçarken görebilmelerine imkan veren göz yapılarına sahiptirler. Bunlar gibi diğer canlıların da göz yapıları ihtiyaçlarına göre bir yaratılışa sahiptir. Bu, doğru değerlendirildiğinde kişiye çok şey kazandıracak bir bilgidir. Göz gibi karmaşık ve kompleks yapıda bir organın, üstelik de her canlıda farklı farklı olacak özelliklere kendiliğinden sahip olamayacağı çok açıktır. Bu konudaki örnekleri inceleyen ve akıl ve vicdan kullanarak düşünen her insan canlıların Allah tarafından yaratıldıkları gerçeğini hemen görecektir. Aşağıda verilecek örnekler bu gerçeği düşünebilmek için bir yoldur.

Kuşlar insanlardan daha hızlı bir görüş gücüne sahiptir ve daha geniş bir açıyı çok daha detaylı tarayabilirler. Bir kuş, insanın parça parça görererek algıladığı birçok görüntü karesini, tek bir bakışta bir bütün olarak görebilir. Bu, avlanmada büyük bir avantajdır. Bazı kuşların gözleri insanla kıyaslandığı zaman 6 kat uzağı görebilir.

İnsan için gözünü kırptığında ortaya çıkan anlık görüntü kayıpları çok da önemli değildir. Ancak yüzlerce metre yükseklikte, büyük bir hızla uçan bir kuş için bu önemli bir problem oluşturabilir. Bu nedenle kuşlar gözlerini kırparken hiçbir zaman görüntülerinde kesinti olmaz. Çünkü kuşun, göz kırpma zarı denilen üçüncü bir göz kapağı vardır. Bu zar şeffaftır ve gözün bir yanından diğer yanına doğru hareket eder. Böylelikle kuşlar gözlerini tamamiyle kapamadan gözlerini kırpabilirler. Suya dalan kuşlarda ise bu zar, dalgıç gözlüğü görevini görür ve göze zarar gelmesini engeller.

Başka bir örnek olarak devenin gözleri de, tam ihtiyacı olan korumayı sağlayacak özelliktedir. Gözlerin etrafındaki sert kemikler darbelere karşı koruma sağladıkları gibi, güneş ışınlarına karşı gözü en iyi açıda muhafaza ederler. Son derece şiddetli kum fırtınaları bile devenin gözlerine zarar vermez. Çünkü kirpikleri birbiri içine geçebilen bir yapıya sahiptir ve herhangi bir tehlike anında otomatik olarak kapanır. Böylece hayvanın gözüne en ufak bir toz dahi giremez.

Balıkların gözleri ise dünyaya şeffaf bir örtü arkasından bakar. Bu perde dalgıçların sualtı gözlüklerini andırır. Küresel ve sert olan göz yapıları yakın plandaki cisimleri görmeye göre ayarlıdır. Balığın gözünün küresel olmasının bir başka nedeni ise ışığın sudaki kırılmasıdır. Göz, neredeyse suyla aynı yoğunluğa sahip bir sıvı ile dolu olduğundan dışarda oluşan görüntüler göze yansırken kırılma gerçekleşmez. Bunun sonucunda göz merceği dışarıdaki cismin görüntüsünü retina üzerine tam olarak odaklar ve balık insanın aksine suyun içinde son derece net görür.

GAZELLERİN VÜCUTLARINDAKİ ÖZEL SOĞUTMA SİSTEMİ

İnsanlar soğutma sistemlerini çok yakın bir dönemde keşfetmiş, teknolojinin ilerlemesi ile birlikte de bugünkü modern haline getirebilmişlerdir. Ancak soğutma sistemlerini ilk keşfedenler insanlar değildir. Doğadaki sıcakkanlı her canlının vücudunda ısı kontrolü için gereken mekanizma zaten vardır. Bu canlılar vücutlarında bir soğutma sistemi ile birlikte yaratılmışlardır. Örnek olarak Afrika’nın hızlı koşan gazelini verebiliriz. Gazel yaşamını sürdürebilmek için düşmanlarından kaçmak zorundadır, çünkü başka bir savunma aracı yoktur. Bu sürat koşusu gazelin vücut ısısını aşırı derecede yükseltir. Fakat gazelin hayatta kalabilmesi için beyninin vücudundan daha serin tutulması gerekir.

Gazelin beyninin serin tutulması için, başının sağ tarafında, kendine has bir soğutma sistemi vardır. Gazellerin ve benzer hayvanların, soluk alma kanallarının ardında uzanan, büyük kan birikintilerinin içerisinden yayılan yüzlerce küçük atardamar vardır. Soluklanmış hava buruna ait bu gölcüğü soğutur, bu yüzden küçük atardamarların içerisinden geçen kan soğumuş olur. Sonra küçük atardamarlar kanı beyne taşıyan tek bir kan damarın içerisinde biraraya gelir. Bu sayede gazel koşarken süratle artan vücut ısısından etkilenmez.

Burada dikkat çekici olan nokta, bu kusursuz sistemin zaman içinde kendiliğinden ortaya çıkamayacağıdır. Çünkü beynin soğutulması için gereken bu sistemin var olmaması demek, gazelin ilk koşusunu yapar yapmaz ölmesi demektir.[39]

Gazellerdeki soğutma sistemi örneğinde de görüldüğü gibi canlılardaki yapılar, evrimcilerin "kademe kademe gelişim" iddiasıyla açıklanamayacak bir kompleksliğe sahiptir. Yani bir canlının vücut sistemlerinin ve organlarının zaman içinde küçük değişimlerle ortaya çıkması imkansızdır. Canlı bedenleri, gazellerdeki soğutma sistemi benzeri, tek bir parçası bile eksik olsa hiçbir işe yaramayacak yapılarla doludur. Bu da bütün canlıların evrimcilerin iddia ettikleri gibi tesadüflerle zaman içinde var olmadıklarını, aksine Allah tarafından bir anda kusursuzca yaratıldıklarını ispatlar. Bu, düşünebilen ve aklını kullanabilen insanlar için çok açık bir gerçektir.

"Eğer aklınızı kullanabiliyorsanız, O, doğunun da, batının da ve bunların arasında olan herşeyin de Rabbidir."... (Şuara Suresi, 28)

İNSANIN YARATILIŞINDAKİ İHTİŞAM

Çevrenizdeki insanların tümü annelerinin karnında geçirdikleri aylar sonrasında bugünkü hallerine geldiler. Her biri için aynı kusursuz sistem annelerinin vücutlarında eksiksiz hazırlandı, hepsi aynı aşamaları yaşadılar.

Doğum olayı son derece büyük bir mucizedir. Anne karnında hazırlanmış olan özel korunaklı odasında gelişen bebek bir süre sonra dünyaya gelir. İşte bu mucizevi olaydaki detaylar, düşünen her insanı çok önemli sonuçlara götürecektir. Bu sonuca, bebeğin gelişiminde etkili olan detaylardan birini ele alarak birlikte ulaşalım:

Plesanta döllenmiş yumurtanın rahim duvarına yerleşmesi için vücut tarafından oluşturulan etli bir dokudur. Bebeğe ait yumuşak kan damarlarını içerir. Bu damarlar bir ağacın kolları gibidir. Plesanta bebeğe besin taşıyan dokularla birleşerek besin, vitamin, mineraller, su ve oksijen gibi anneden gelebilecek her türlü maddeyi bebeğe taşır.[40]

Plesantanın bu görevi son derece önemlidir. Çünkü bu doku, hem bebeğin bütün ihtiyaçlarını gidermeli hem de bebeği korumak için seçici olmalıdır. Aslında bu görevleri yapmakla plesanta bebek için, akciğer, mide, bağırsak, karaciğer ve böbrek gibi organların görevlerini yüklenmiş olur. Plesantanın bu alışverişi gerçekleştirmesini sağlayan "korion" adı verilen ince bir zardır. Bu zar anne ile bebeğin kan dolaşımını birbirinden ayırır. Bu zar sayesinde annenin kanı kesinlikle çocuğun damarlarına geçmez. Bebek oksijen ve besinlerini bu zar aracılığıyla alır.

Bu arada bebeğin ilk aylarda ihtiyaç duyduğu gıdalar ile sekizinci ve dokuzuncu aylarda ihtiyaç duyduğu gıdalar birbirinden farklıdır. Plesantanın besin alımında bunu da dengelemesi gerekmektedir. Nitekim bütün bunları plesanta kusursuz bir şekilde yerine getirir. Her zaman neyi ne kadar alacağını çok iyi bilir, hep seçici ve dikkatlidir. Bunlar plesantanın özelliklerinden birkaç tanesidir. Burada sorulması gereken bazı sorular ve unutulmaması gereken noktalar vardır. Öncelikle sadece hüc-

relerden oluşan bir doku olan plesantanın tüm bu hesaplamaları nasıl yaptığı sorusunun cevabı verilmelidir. Bunun yanısıra bebeğin ihtiyaçlarından plesantanın nasıl haberdar olduğu sorusu da cevap beklemektedir. Düşünen bir insan bunları plesanta denen et parçasının kendi kendine yapamayacağını ya da bu özellikleri plesantanın tesadüfen kazanmış olamayacağını hemen görecektir. Bu durumda karşımıza çıkan gerçek yine son derece açıktır: Plesanta dokusu anne karnındaki bebeğin ihtiyaçlarını karşılayabilecek özelliklere sahip olarak Allah tarafından yaratılmıştır. Doğum mucizesi Allah'ın yaratma sanatındaki ihtişamın sergilendiği örneklerden biridir.

Ey insan, 'üstün kerem sahibi' olan Rabbine karşı seni aldatıp-yanıltan nedir? Ki O, seni yarattı, 'sana bir düzen içinde biçim verdi' ve seni bir itidal üzere kıldı. Dilediği bir surette seni tertib etti. (İnfitar Suresi, 6-8)

GELİŞMİŞ BİR KLİMA, KUSURSUZ BİR ALGILAYICI: DERİ

Şu anda bu kitabın sayfalarını kolaylıkla çevirebiliyorsunuz. Çünkü elleriniz sayfaların dokusunu kavramakta hiçbir problem yaratmıyor. Aynı şekilde düz, kaygan dokusu olan cisimleri de, örneğin, bardakları da elinize alıp taşıyabiliyorsunuz. Bir tüyü ellediğinizde yumuşaklığını, bir kayayı tuttuğunuzda sertliğini hissedebiliyorsunuz. Çünkü deriniz bütün bunları algılayıp beyninize gereken sinyalleri göndererek sizin cisimleri kafanızda şekillendirmenizi sağlayacak özelliklerdedir.

İnsan derisinin altında yer alan dokunmaya hassas sinirler, olabilecek en iyi biçimde duyarlılaştırılmış ve vücuda dağıtılmışlardır. En çok sinir ucu, parmak uçlarında bulunur. Bu da size hareket kolaylığı sağlar ve hiçbir rahatsızlık vermez. Buna karşın daha "önemsiz" bölgelerde, örneğin sırt bölgesinde oldukça az sayıda sinir ucu vardır. Bu çok önemli bir avantajdır. Bunun aksinin olduğunu düşünelim: Parmak uçlarının son derece duyarsız olduğunu, tüm sinir uçlarının sırtta toplandığını varsayalım. Bu, kuşkusuz oldukça zorluk verici olurdu; elimizi doğru düzgün kullanamazken, sırtımıza temas eden en ufak maddeyi bile -mesela elbisemizin kıvrımlarını- hissederdik.

İnsan derisi birçok tabakadan oluşan, içinde algılayıcı sinirler, dolaşım kanalları, havalandırma sistemleri, ısı ve nem ayarlayıcıları bulunan, gerektiğinde bir kalkan gibi Güneş ışınlarından vücudu koruyan karmaşık bir organdır. Bu özellikleri nedeniyle insan, derisinin bir bölümünün tahrip olması durumunda hayati tehlike içine girebilir.

Birbirinden tamamen farklı yapılardan meydana gelen derinin alt kısmında yağdan oluşan bir katman vardır. Bu yağ katmanı ısıya karşı yalıtım görevi görür. Bu tabakanın üstünde deriye esneklik özelliğini veren ve büyük kısmı proteinlerden oluşan başka bir bölüm vardır.

Derimizin 1 cm altını kaldırdığımızda karşılaşacağımız manzara, işte bu yağların ve proteinlerin oluşturduğu, çok çeşitli damarların da bulunduğu estetik olma-

yan, hatta ürkütücü bile sayılabilecek bir görüntü olacaktır. Deri, bütün bu yapıları kapatıcı özelliği sayesinde hem vücudumuza çok önemli bir estetik katkıda bulunurken, hem de tüm dış etkenlerden korunmamızı sağlar. Derimizi bizim için hayati yapan görevlerinden birkaç tanesini saymak ve bunların üzerinde düşünmek derimizin varlığının ne kadar önemli olduğunun anlaşılması için yeterli olacaktır.

İnsan derisi vücudun su dengesinin bozulmasını engeller, dayanıklı ve esnektir, kendi kendini yenileyebilir, vücudu zararlı ışınlardan korur, dış dünya ile olan bağlantıyı sağlar, soğuk ya da sıcak havalarda vücut sıcaklığını korur.

Her türlü ihtiyacı karşılayan gelişmiş bir klima ve hassas bir dedektör gibi hareket eden insan derisi, hem görsel olarak sağladığı güzellikle hem de insanı koruyan özellikleriyle Allah tarafından yaratılmış bir nimettir. Tek bir özelliği için sayfalar dolusu kitaplar yazılan deri Allah'ın yaratışındaki ihtişamını bize bir kere daha göstermektedir.

KEMİKLERDEKİ KAFES SİSTEMLERİN DAYANIKLILIĞI

Vücudun taşınması ve korunması gibi önemli bir görevi üstlenen kemikler, bu işi rahatlıkla yerine getirebilecek kapasite ve sağlamlıkta yaratılmışlardır. Örneğin; uyluk kemiği, dikey durumda bir ton ağırlığı kaldırabilecek kapasitededir. Nitekim atılan her adımda bu kemiğimize, vücut ağırlığımızın üç katı kadar bir yük binmektedir. Hatta sırıkla yüksek atlama yapan bir atlet yere inerken kalça kemiğinin her santimetrekaresi 1400 kiloluk bir basınca maruz kalır.

Kemiklerdeki düzenin mükemmelliğinin tam olarak anlaşılması için şöyle bir benzetme yapalım. İnsanoğlunun kullandığı en sağlam ve kullanışlı malzemelerden biri çeliktir. Çünkü çelik hem sağlam, hem de esnek bir maddedir. Ancak kemikler katı çelikten daha sağlamdır ve 10 kat daha esnektir. Kemikler çelikten ağırlık bakımından da üstün bir yapıya sahiptirler. Bir çelik karkas insan iskeletine kıyasla 3 kat daha ağırdır.

Kemiklerdeki kusursuz yapıyı günümüz yapılarıyla karşılaştırmak da mümkündür. Yirminci yüzyılın ikinci yarısına kadar büyük ve yüksek yapılar yapmak insanoğlu için masraflı, uzun zaman gerektiren ve zor bir işti. Fakat teknolojinin ilerlemesi ile birlikte yapı tasarımında birçok teknik geliştirildi. Bu tekniklerin en önemlilerinden biri "kafes sistemler" olarak bilinen sistemdir. Bu yönteme göre yapının taşıyıcı elemanları, yekpare bir yapıda değildir; bunun yerine birbiri içine geçmiş, kafes şeklinde çubuklardan oluşur. Bilgisayarlarda yapılan karmaşık hesaplar sayesinde, bu teknik kullanılarak büyük köprüler ve endüstriyel yapılar çok daha dayanıklı ve çok daha ucuza inşa edilmektedir.

Kemiklerin iç yapısı da insanların binalarda ve köprülerde kullandığı kafes yapı sistemine göre inşa edilmiştir. Bir kemik kesilip incelendiği zaman iç yapısında oldukça ilginç bir sistem görülür. Binlerce küçük çubuk iç içe geçerek karmaşık bir yapı oluşturur. İşte bu yapı, kemiklerin içinde inşa edilmiş olan kafes sistemdir. Bu

sayede kemikler hem son derece sağlam, hem de insanın rahatlıkla kullanabileceği hafifliktedirler.

Eğer aksi olsaydı, yani kemiklerin içi, dışı gibi sert ve tamamen dolu olsaydı, hem kemiklerin ağırlığı insanın taşıyabileceğinin çok üzerinde olurdu, hem de kemiğin yapısı sert olup en küçük bir darbede çatlama ve kırılma yapardı.

İnsanoğlunun günümüz teknolojisini kullanarak taklit etmeye çalıştığı kemiklerdeki yapı Allah'ın benzersiz yaratma sanatının örneklerinden sadece bir tanesidir. Allah'ın eksiksiz ve benzersiz yaratmasındaki ihtişamı her insanın kendi bedeninde görmesi ve üzerinde düşünerek şükretmesi gerekir.

DÜNYANIN EN BÜYÜK DAĞITIM AĞI: DOLAŞIM SİSTEMİ

100 trilyon haneli bir şehir olduğunu varsayalım; sizce bu şehirdeki evlerin her birinin isteklerini anında yerine getiren bir dağıtım şirketi olabilir mi? Pek çok kimse bu soruya "elbette ki olamaz" şeklinde cevap verir. Ancak buna benzer bir sistem her insanın vücudunda zaten mevcuttur. Yalnız insan vücudundaki evler hücrelerdir, dağıtım şirketi ise sayısız elemanıyla insanın dolaşım sistemidir.

Dolaşım sisteminin elemanları insan vücudundaki yaklaşık 100 trilyon hücreyi teker teker gezer. Bu sistemin en önemli elemanı kalptir. Kalp, kirli ve temiz kanın birbirine karışmadan vücudun farklı bölgelerine pompalanmasını sağlayan dört farklı odacığıyla, emniyet sübabı görevi yapan kapakçıklarıyla son derece hassas dengeler üzerine kurulmuş bir düzene sahiptir.

Kalbi incelediğimizde, bunun yalnızca bir pompadan ibaret olmadığını, bir de bu pompanın bastığı kanın yönünü belirleyecek "sübaplar" (kapakçıklar) olduğunu görürüz. Bunlar, kalp kasları tarafından pompalanan kanın, tam gereken anda gereken yönde hareket etmesini sağlamaktadırlar. Dahası, kalp, büyük damarlar yoluyla bir taraftan akciğere, bir taraftan da tüm vücuda bağlanır. Vücuda giden damar, az sonra kendi içinde dallara ayrılır, bu dallar daha küçük dallara, onlar da çok daha küçük dallara ayrılırlar. Kılcal damarlara kadar inen bu ayrışma büyük damarlara, sonra daha büyük damarlara ve sonra çok daha büyük damarlara doğru birleşir. Ve tüm bunlar yeniden kalbe döner. Kalpten de, kanın içindeki karbondioksiti vermek ve yerine oksijen almak için akciğere yollanır.

Tüm bu dolaşım sistemi, yani kalp, damarlar ve akciğer birarada düşünüldüğünde ortaya çıkan şey ise, tam kompleks bir sistemdir. (Buna, kanı temizlemekle görevli olan böbrekleri, kandaki şeker oranını ayarlayan pankreas bezini, kanın kimyasal bileşimini kontrol altında tutan karaciğeri ve kandaki savunma sistemi elemanlarını da eklediğinizde, ortaya ihtişamlı bir yapı çıkar.) Bu kompleks sistemin parçalarının hepsi birbirleriyle uyumludur ve birbirlerine çok düzgün bir biçimde bağlanmışlardır. Birbirleriyle uyumlu olan tüm bu parçalar, ortak bir amaca hizmet etmektedirler. Ve eğer tek bir parça dahi eksik olsa, sistemde aksaklıklar ortaya çıkar. Bu ise dolaşım sisteminin sahibi olan insanın ölümü ile sonuçlanabilecek durumlara sebebiyet verebilir.

Hiçbir kalp, pompaladığı kanı temizleyecek bir akciğer olmadıktan sonra, tek başına herhangi bir bedeni bir dakikadan fazla yaşatamaz. Bu durumda dolaşım sisteminin tek bir anda tüm parçalarıyla var olmuştur. Bu da, kalpteki ve dolaşım sistemindeki kusursuz bir yaratılmışlığı gösterir ve alemlerin Rabbi olan Allah'ın eşi benzeri olmayan yaratma sanatını tanıtır.

AKCİĞERLERDEKİ ETKİLEYİCİ YARATILIŞ

Akciğerleriniz sizin hareketlerinize göre kendini ayarlayan muhteşem bir organdır. Koştuğunuzda akciğerleriniz çok daha fazla çalışır ve artan oksijen ihtiyacınızı karşılar, oturduğunuzda ise daha yavaş çalışır, ancak hiç durmaz. Yaşadığınız süre boyunca akciğerleriniz bir hava pompası gibi hiç durmadan vücut içine hava alıp, daha sonra bunu dışarı pompalar. Bunu yaparken de solunum sisteminin diğer elemanları ile birlikte bir uyum içinde hareket eder. Çünkü nefes alabilmek için akciğerin varlığı tek başına yeterli değildir. Akciğerin çalışmasını sağlayacak bir dış güce de ihtiyaç vardır. Bu güç göğüs kafesinin hemen altındaki diyafram ve kaburga kemiklerinin aralarında bulunan kaslar sayesinde kazanılır.

Nefes alıp verirken, kendinize şöyle bir bakın. Kaburga kemiklerinizin dışarı ve yukarı doğru hareket ettiğini göreceksiniz. Bu sırada akciğerin altında bulunan diyafram kası da aşağı doğru yassılaşır. Akciğer nefes borusundaki havayı aşağıya doğru çeker. Soluk verildiği zaman da kaburga kemikleri içeri doğru geri çekilir. Kaburganın altında bulunan diyafram kası yukarı doğru hareket eder. Akciğer sıkışınca küçük keseciklerdeki hava nefes borusundan dışarı çıkmaya zorlanır.

Koşmak, gülmek, yürümek, yatmak... Siz bunları hiç düşünmeden yaparsınız, ancak bütün bu değişik hareketler sırasında akciğerlerinizde vücudunuzun oksijen ihtiyacını belirleyen otomatik bir solunum denetim sistemi çalışmaktadır. Hareket halindeyken vücut hücrelerinin aktiviteleri artar, hücreler daha çok güç ve enerji harcar. Bu yüzden vücuttaki 100 trilyona yakın hücre normalden daha fazla oksijene ihtiyaç duyar. Oksijen ihtiyacının artmasının yanısıra hücrelerin ürettikleri fazla karbondioksitin de vücuttan hemen atılması gerekmektedir. Eğer artan oksijen talebi karşılanmazsa bu durumdan bütün vücut hücreleri zarar görür. Bu nedenle solunum hızlanır, yani akciğerler daha hızlı çalışır.

Son derece hayati olan bu durum yine mucizevi bir sistem sayesinde çözüme kavuşturulmuştur. Beyin sapı olarak adlandırılan bölgede kandaki karbondioksit oranını devamlı kontrol eden alıcılar vardır. Bu alıcıların bağlı olduğu merkezler, içinde bulunulan duruma göre akciğerlerin çalışmasını sağlayan kaslara gerekli emirleri gönderir. Beyin sapı haricinde akciğerlerin dış yüzeyinde bulunan basınca karşı hassas algılayıcılar da, akciğerin gereğinden fazla gerilmesi durumunda beyin sapına, solunum derinliğinin azaltılması için gerekli olan emirleri gönderirler. Bu işlemler her gün, her saniye, her an hiç durmadan tekrarlanır.

Birbirini tamamlayan birçok dengeden oluşan bu sistemin kendiliğinden kör rastlantılar sonucu oluştuğunu iddia etmek elbette ki mümkün değildir. İnsan vücudundaki solunum sistemi Allah'ın yaratma sanatının örneklerinden sadece biridir.

KOMUTA MERKEZİ: BEYİN

İnsan beyni birçok işi aynı anda yürütebilecek bir sisteme sahiptir. Örneğin, bir kişi, beynindeki kusursuz yapı sayesinde bir yandan arabasını kullanırken, bir yandan teybinin ayarlarını yapabilir, o sırada direksiyonu da rahatlıkla idare edebilir.

Birçok işi aynı anda yapmasına rağmen önündeki arabalara ya da yayalara çarpmaz. Aynı anda ayaklarıyla gaz pedalını idare edebilir. Radyo dinlerken söylenenleri de tam olarak anlayabilir. Konuşmasına kaldığı yerden devam edebilir. Ve en önemlisi bütün bu işlemlerin hepsini aynı anda mükemmel bir şekilde idare edebilir. Kısacası bir insan beynindeki olağanüstü kapasite sayesinde aynı anda pek çok işi yapabilir. Bu uyumu sağlayan ise beyindeki sinir hücrelerinin birbirleri ile olan bağlantılarıdır.

Dış dünyadaki cisimlerden beyne gelen ve milyonlar hatta milyarlar ile ifade edilebilen uyarılar büyük bir uyum içerisinde beyinde analiz edilmekte, daha sonra bunlar değerlendirilmekte ve her birine gerekli yanıtlar verilmektedir. Ve bu karmaşık sistemin işleyişi hiç aksamadan hayat boyu devam etmektedir. Biz de bu sayede görmekte, duymakta, hissetmekte kısacası yaşamımızı sürdürmekteyiz.

Beyindeki bu kusursuz sistemi oluşturan en önemli unsurlardan biri, sayıları 10 milyar civarında olan sinir hücreleridir. Beyindeki sinir hücreleri diğer bütün hücrelerden farklı olarak elektrik akımları ile çalışır. Ve bu elektrik akımları sayesinde bilgi alışverişinde bulunabilir, bilgi depolayabilirler.

Sinr hücrelerinin birbirleri olan bağlantısını dolayısıyla da beyindeki ahengi sağlayan, sinir hücrelerindeki özel yapıdır. Beyindeki 10 milyar hücrenin 120 trilyon civarında bağlantısı vardır. Ve bu 120 trilyon bağlantının tamamı doğru yerlerdedir. Eğer bu bağlantılardan herhangi biri yanlış bir yerde olsaydı sonuçları çok ağır olurdu. Hatta insanların hayati fonksiyonlarını sürdürmesi mümkün olmayabilirdi. Ancak böyle bir şey olmaz ve istisnai hastalıklar dışında tüm insanlar kendilerine doğal gelen, ama aslında ardında trilyonlarca mucizevi işlemin bulunduğu bir yaşantıyı sürdürürler.

Beyindeki birbirine bağlı işleyen bu yapı da insan vücudundaki diğer bütün sistemler gibi her aşamasında mükemmel özelliklere sahip bir yapıdır. Beynin milyonlarca işlevini hiç hata yapmadan, hiçbir karmaşa olmadan gerçekleştirebilmesinin kaynağı ise, sonsuz akla sahip olan Allah'ın onları bu özelliklerle birlikte yaratmış olmasıdır.

Göklerin ve yerin yaratılması ile onlarda her canlıdan türetip-yayması O'nun ayetlerindendir. Ve O, dileyeceği zaman onların hepsini toplamaya güç yetirendir. (Şura Suresi, 29)

İNSAN BEDENİNDEKİ HABERCİ: HORMONAL SİSTEM

Siz bu sayfayı okurken, hiçbir şey hissetmeden ve hiçbir karışıklık olmadan vücudunuzda çok sayıda işlem gerçekleşir. Kalbinizin bir dakikada kaç kez atacağı, kemiklerinizde depolanan kalsiyum oranı, kanınızdaki şeker yoğunluğu, böbreklerinizin dakikada süzdüğü su miktarı ve bunlara benzer binlerce detay vücudunuzdaki hücrelerin uyumlu çalışması sayesinde gerçekleşir. Vücudunuzda 100 değil, 1000 ya da bir milyar değil, yaklaşık 100 trilyon hücre vardır. Peki bu kadar çok sayıda hüc-

renin uyumunu sağlayan nedir? İşte bu uyumu sağlayan vücudunuzdaki hormonal sistemdir.

Bezelye tanesi büyüklüğündeki hipofiz bezi, hormonların yöneticisi ve düzenleyicisidir. Beynin "hipotalamus" isimli bölgesinin kontrolü altında çalışır. Küçük bir et parçası görünümünde olan hipofiz bezi, hipotalamustan gelen bilgiler sayesinde sizin hangi şartlarda neye ihtiyacınız olduğunu, bu ihtiyacı gidermek için hangi organınızdaki hangi hücrelerin çalışması gerektiğini, bu hücrelerin kimyasal mekanizmalarını, fiziksel yapılarını, üretilmesi gereken ürünleri ve üretimin durdurulması gerektiği zamanı bilir. Ayrıca çok özel bir haberleşme sistemi sayesinde bu ihtiyaçların karşılanması için gerekli yerlere bütün emirleri verir.

Örneğin, insan vücudu ergenlik döneminin sonuna kadar gelişir. Trilyonlarca hücre bölünerek çoğalır, böylece doku ve organların büyümesi sağlanır. Belirli bir büyüklüğe ulaşıldığında dokularda büyüme faaliyeti durur. İşte ne kadar büyümeniz gerektiğini bilen ve bu büyüklüğe ulaştığınızda büyümenizi durduran hipofiz denilen bezdir. Hipofiz aynı zamanda vücudunuzdaki karbonhidrat ve yağ metabolizmasını düzenler. Gerektiği zaman hücrelerinizde yapılan protein üretimini artırır.

Siz sadece bir baş dönmesi ya da bir rahatsızlık hissedersiniz ve bunun üzerine bir süre dinlenirsiniz ve rahatsızlığınız geçer. Eğer bu rahatsızlığın nedeni kan basıncınızın düşmesi ise hipofiz bezi hemen devreye girer. Hipofizin salgıladığı moleküller, damarların etrafındaki kasların büzülmesini sağlar. Milyonlarca kasın büzülmesi ve damarların küçülmesi kan basıncını artırır; siz de kendinizi iyi hissedersiniz.

Hipofiz bezi hormonların toplu olarak salgılandığı bölgelerden sadece biridir. Bunun dışında böbreküstü bezi, pankreas, eşeysel bezler, tiroid bezleri gibi bölgelerde de hayatın devamı için son derece önemli hormonlar salgılanır. Bu bölgelerden herhangi birinin bozulması veya eksik çalışması durumunda hayatın sürdürülmesi imkansız hale gelir. İnsan vücudundaki diğer sistemler gibi hormonal sistem de kusursuz bir bütünlük içinde çalışır. Bu bütünlüğü sağlayan, insan vücudundaki bu kusursuz haberleşme sistemini yaratan hiç kuşkusuz ki Yüce Allah'tır.

DİKKATLİ BİR DENETLEYİCİ: HÜCRE ZARI

Çok sıkı güvenlik önlemleri uygulanan, zarar verecek hiçbir şeyin kapılardan içeriye sokulmadığı, içeri giriş için olağanüstü kontrollerin yapıldığı ve gelenlerin ancak öyle içeriye alındığı bir bina düşünün. Ancak bütün bunları binanın kendisi yapıyor olsun. Dışarıdan hiçbir müdahale, hiçbir yardım almadan bina bir canlı gibi hareket etsin. Bir binanın düşünür gibi hareket etmesi, yani güvenlik kontrollerini bilgisayarlar yardımı ile yapması, kimlik taraması yapması günümüz teknolojisi ile mümkün olabilir. Peki böyle bir sistemin 1 milimetrenin yüzbinde biri genişliğinde bir alana yerleştirildiğini söylesek ne düşünürsünüz? Şu anki teknoloji ile böyle bir başarının gerçekleştirilmesi mümkün değildir. Ancak bu, böyle bir sistemin dünya üzerinde var olmadığı anlamına gelmez.

İlk duyulduğunda imkansız gibi gelen bu olağanüstü sistem insan ilk ortaya çıktığından beri zaten vardır. Şu anda yeryüzündeki bütün insanların vücutlarını oluşturan yaklaşık 100 trilyon hücrenin her birinin zarında böyle bir sistem mevcuttur.

Hücre zarı, bilinçli bir canlının, yani insanın temel özelliklerinden olan karar verme, hatırlama, değerlendirme gibi özellikler gösterir. Komşu hücrelerle bağlantıyı sağlar, hücreye giriş-çıkışları çok hassas bir şekilde denetler. Sahip olduğu bu üstün karar verme yeteneği, hafızası ve gösterdiği akıl nedeniyle hücre zarı hücrenin beyni olarak kabul edilmektedir.

Ancak burada bilinçli bir hareketinden söz ettiğimiz hücre zarı o kadar incedir ki, ancak elektron mikroskobuyla fark edilebilir. Zar, çift taraflı, uçsuz bucaksız bir duvara benzer. Bu duvar hücreye girişi ve çıkışı sağlayan kapılar ve zarın dış ortamı tanımasını sağlayan algılayıcılarla donatılmıştır. Bunlar hücre duvarının üzerinde yer alır ve hücreye yapılan tüm giriş ve çıkışları titiz bir biçimde denetlerler.

Hücre zarının ilk görevi hücrenin organellerini sararak birarada tutmaktır. Ayrıca bu organellerdeki işlemlerin devam edebilmesi için gerekli maddeleri dış ortamdan sağlar. Bunu yaparken hücre zarı son derece iktisatlı davranır; hücrenin ihtiyaç duyduğu miktardan fazlasını kesinlikle içeri almaz. Bir yandan da hücrenin içindeki zararlı atıkları anında tespit eder ve hiç zaman kaybetmeden bunları dışarı atar. Hücre zarının görevi son derece hayatidir; en ufak bir hatayı kabul etmez. Çünkü herhangi bir hata veya aksaklık hücrenin ölümü demektir.

Yağ ve protein moleküllerinden meydana gelmiş bir katman olan hücre zarının bu tür akılcı hareketlerinin ve bilinçli kararlarının kendisinden kaynaklanmadığı açıktır. Tesadüfen böyle bir sistemin ortaya çıkamayacağını da akıl ve vicdan sahibi her insanın kolaylıkla görebilir. Hücre de onu saran zar da üstün bir ilmin sahibi olan Allah'ın yaratmasıdır. Ve kendilerini kusursuzca yaratan Allah'ın belirlediği görevleri yerine getirmektedirler.

MİNYATÜR BİLGİ BANKASI: DNA

DNA, insan vücudunun bilgi bankasıdır. Çevrenizdeki insanlara şöyle bir bakın ve ne gibi özelliklerinin olduğunu bir an için düşünmeye çalışın. İşte bu kişilere ait göz rengi, boy uzunluğu, saç cinsi ve rengi, ses tonu, ten rengi vs. gibi bütün bilgiler DNA'larında kayıtlıdır. Bu bilgi bankası hem içinde bulunduğu hücrenin hem de vücuttaki diğer tüm hücrelerin yapıları ve ihtiyaçları hakkındaki her türlü bilgiyi de içinde barındırır. İnsan vücudu bir yapıya benzetilecek olursa, vücudun en ince ayrıntısına kadar eksiksiz bir plan ve projesi, bütün teknik ayrıntılarıyla her hücrenin çekirdeğindeki DNA'da mevcuttur.

DNA, hücrenin ortasında yer alan çekirdekte titizlikle korunmaktadır. İnsan vücudunda sayıları 100 trilyona varan hücrelerin ortalama çapının 'milimetrenin yüzde biri' olduğu hatırlanacak olursa, ne kadar küçük bir alandan söz edildiği daha iyi anlaşılır. Bu mucizevi molekül, Allah'ın yaratma sanatındaki mükemmellik ve olağanüstülüğün açık bir kanıtıdır.

DNA'daki bu bilgiler sadece fiziksel özellikleri belirlemez. Aynı zamanda hücre ve vücuttaki binlerce farklı olayı ve sistemi de kontrol eder. Örneğin, insanın kan basıncının alçak, yüksek veya normal olması bile DNA'daki bilgilere bağlıdır.

Bilimadamları, insanın genetik yapısıyla ilgili bilgilerin çokluğunu vurgulamak için, değişik ölçü birimleri ortaya koymaktadır. DNA'da kayıtlı bulunan bilgiler o kadar yüksek miktardadır ki, bunları içeren kitaplar olduğunu ve bu kitapları üst üste koyduğumuzu farz ettiğimizde 70 metre yükseklik elde ederiz. Bilimadamları insanın gen haritasını daktilo etmenin süresini de hesaplamışlar ve dakikada 60 kelime yazan bir kişinin günde sekiz saat çalışarak bu çalışmayı ancak 50 yılda bitirebileceğini kaydetmişlerdir. Ayrıca DNA'daki bilgilerle 200'e yakın 500'er sayfalık telefon defteri doldurulabileceğini de ifade etmişlerdir.

Gözle göremediğimiz, çapı milimetrenin milyarda biri büyüklüğünde, atomların yanyana dizilmesiyle oluşmuş bir zincirin böyle bir bilgiye ve hafızaya sahip olması ve bir canlının tüm yaşamsal fonksiyonlarının bu bilgi ile yürütülmesi, açık bir yaratılış gerçeğidir. Allah DNA'ya yerleştirdiği bilgilerle gücünün sınırsızlığını ve yaratmada hiçbir ortağının olmadığını bir kere daha göstermektedir. Allah'ın ilminin sınırsızlığı bir ayette şöyle bir benzetme ile bildirilmektedir.

De ki: "Rabbimin sözleri(ni yazmak) için deniz mürekkep olsa ve yardım için bir benzerini (bir o kadarını) dahi getirsek, Rabbimin sözleri tükenmeden önce, elbette deniz tükeniverirdi." (Kehf Suresi, 109)

LEZZET VE GÜZELLİĞİN BİLİNMEYEN KAYNAĞI: MOLEKÜLLER

Birçok madde aynı atomları içermesine rağmen farklı görünür ve farklı özellikler taşır. Sizce çevrenizde gördüğünüz cisimleri birbirinden farklı kılan şey nedir? Renklerini, biçimlerini, kokularını, tatlarını birbirinden farklılaştıran, yumuşak ya da

sert olmalarını sağlayan nedir? İşte bütün bunların nedeni atomların molekülleri oluşturmak için aralarında kurdukları farklı kimyasal bağlardır.

Maddeye giden ilk basamak olan atomlardan sonra ikinci basamak moleküllerdir. Moleküller, maddenin kimyasal özelliklerini belirten en küçük birimlerdir. Bu küçük yapılar iki veya daha çok atomdan, bazıları da binlerce atom grubundan oluşur. Moleküllerin değişik biçimlerde biraraya gelmeleriyle de çevremizde gördüğümüz çeşitlilik ortaya çıkar. Bunu tat ve koku duyularımızdan örnek vererek görelim.

"Tat" ve "koku" dediğimiz kavramlar, aslında birbirinden farklı moleküllerin duyu organlarımızda yarattığı algılardan başka bir şey değildir. Yiyeceklerin, içeceklerin, çeşitli meyve ve çiçek kokularının hepsi yandaki küçük resimde bir örneğini gördüğümüz uçucu moleküllerden ibarettir. Atomlar bir yandan canlı ve cansız maddeyi oluştururken, diğer taraftan da maddeye lezzet ve güzellik katmaktadırlar. Peki ama bu nasıl gerçekleşmektedir?

Vanilya kokusu, lale kokusu gibi uçucu moleküller, burnun epitelyum adı verilen bölgesindeki titrek tüylerde bulunan alıcılara gelir ve bu alıcılarla etkileşime girer. İşte bu etkileşim beynimizde koku olarak algılanır. Aynı şekilde insan dilinin ön tarafında da dört farklı tip kimyasal alıcı vardır. Bunlar da tuzlu, şekerli, ekşi ve acı tatlarına karşılık gelir. İşte tüm duyu organlarımızın alıcılarına gelen bu moleküller beynimiz tarafından kimyasal sinyaller olarak algılanır.

Günümüzde tat ve kokunun nasıl algılandığı, nasıl oluştuğu konusu anlaşılabilmiştir, ama bilimadamları neden bazı maddelerin çok, bazı maddelerin az koktuğu, neden bazılarının tatlarının hoş ve bazılarının da kötü olduğu konusunda bir görüş birliğine varamamışlardır.

Tat ve kokunun var olması insanlar için temel bir ihtiyaç değildir. Ancak kahverengi ve kendine has bir kokusu olan topraktan yüzlerce çeşitte, hoş kokulu ve lezzetli meyve, sebze ve binlerce renk, biçim ve kokuda çiçek çıkmaktadır. Ve tüm bunlar muhteşem bir sanatın ürünü olarak dünyamıza apayrı bir güzellik katmaktadırlar.

Bu açıdan renk ve koku da diğer tüm nimetler gibi, sonsuz lütuf ve ikram sahibi Allah'ın insana karşılıksız sunduğu güzelliklerdendir. Yalnızca bu iki algının var olmaması dahi insanın hayatını büyük ölçüde tatsızlaştırmaya yeterdi. Kendisine verilen tüm bu nimetlere karşılık, insana düşen kuşkusuz kendisini her yönden kuşatmış böyle sonsuz bir ikram karşısında Rabbimiz'in dilediği gibi bir kul olmaya çalışmaktır.

ATOMUN YAPISINDA SAKLI GÜÇ

Hava, su, dağlar, hayvanlar, bitkiler, vücudunuz, oturduğunuz koltuk, kısacası en küçüğünden en büyüğüne kadar gördüğünüz, dokunduğunuz, hissettiğiniz herşey atomlardan meydana gelmiştir. Her iki eliniz de, ellerinizde tuttuğunuz bu kitap da atomlardan oluşur. Atomlar öyle küçük parçacıklardır ki, en güçlü mikroskoplarla dahi bir tanesini görmek mümkün değildir. Bir atomun çapı milimetrenin milyonda biri kadardır.

Bu küçüklüğü bir insanın gözünde canlandırması pek mümkün değildir. O yüzden bunu bir örnekle açıklamaya çalışalım: Elinizde bir anahtar olduğunu düşünün. Kuşkusuz bu anahtarın içindeki atomları görebilmeniz mümkün değildir. Görebilmek için elinizdeki anahtarı dünyanın boyutlarına getirdiğinizi farzedelim. Elinizdeki anahtar dünya boyutunda büyürse, işte ancak o zaman anahtarın içindeki her bir atom bir kiraz büyüklüğüne ulaşır ve siz de onları görebilirsiniz.[41]

Peki bu kadar küçük bir yapının içinde ne vardır? Bu derece küçük olmasına rağmen atomun içinde evrende gördüğümüz sistemle kıyaslanabilecek kadar kusursuz, eşsiz ve kompleks bir sistem bulunmaktadır. Her atom, bir çekirdek ve çekirdeğin çok uzağındaki yörüngelerde dönüp-dolaşan elektronlardan oluşmuştur. Çekirdeğin içinde ise proton ve nötron ismi verilen başka parçacıklar vardır.

Çekirdek, atomun tam merkezinde bulunmaktadır ve atomun niteliğine göre belirli sayılarda proton ve nötrondan oluşmuştur. Çekirdeğin yarıçapı, atomun yarıçapının onbinde biri kadardır. Biraz önce bahsettiğimiz gibi, elinizdeki anahtarı dünya boyutlarına getirdiğinizde ortaya çıkan kiraz büyüklüğündeki atomların içinde çekirdeği arayalım. Ama bu arayış boşunadır, çünkü böyle bir ölçekte bile çok daha küçük olan çekirdeği gözlemleme olanağımız kesinlikle yoktur. Çekirdeği görebilmemiz için atomumuzu temsil eden kiraz yeniden büyüyüp iki yüz metre yüksekliğinde kocaman bir top olmalıdır. Bu akıl almaz boyuta karşın atomumuzun çekirdeği yine de çok küçük bir toz tanesinden daha iri bir duruma gelmeyecektir.[42]

Ancak burada son derece şaşırtıcı bir durum vardır: Hacmi atomun 10 milyarda biri olmasına rağmen, çekirdeğin kütlesi atomun kütlesinin %99.95'ini oluşturmaktadır. Peki bir şey nasıl olur da bir yandan kütlenin yaklaşık tamamını oluştururken, diğer yandan da hemen hemen hiç yer kaplamaz?

Bunun sebebi, atomun kütlesini oluşturan yoğunluğun, atomun çekirdeğinde birikmiş olmasıdır. Bunu sağlayan ise "güçlü nükleer kuvvet" ismi verilen kuvvettir. Bu kuvvet sayesinde atomun çekirdeği dağılmadan birarada durabilir.

Buraya kadar anlattıklarımız tek bir atomun içindeki kusursuz sistemin sadece birkaç küçük detayıydı. Aslında atom üzerine ciltlerce kitap yazılabilecek kadar kapsamlı bir yapıya sahiptir. Ancak burada gördüğümüz bu birkaç küçük detay bile onu muhteşem yapısıyla birlikte Allah'ın yarattığını görebilmek için yeterlidir.

PROTONLAR VE ELEKTRONLAR ARASINDAKİ DENGE

Atomun içindeki kusursuz düzenin biraz daha detayına inmekte yarar görüyoruz. Bilindiği gibi elektronlar, sahip oldukları elektrik yükü nedeniyle çekirdeğin etrafında sürekli olarak dönerler. Bütün elektronlar eksi (-) elektrik yükü ile yüklüdürler, bütün protonlar ise artı (+) yüküyle. Ve atomun çekirdeğindeki artı yük, elektronları kendine doğru çeker. Bu nedenle elektronlar, hızlarının kendilerine verdiği merkez-kaç gücüne rağmen, çekirdeğin etrafından ayrılmazlar.

Atomun merkezinde ne kadar proton varsa, dışında da o kadar elektron olur. Bu sayede atomların elektriksel yükü dengelenir. Ancak protonun hacmi de, kütlesi de, elektrondan çok daha fazladır. Eğer bir karşılaştırma yapmak gerekirse, aralarındaki fark, bir insanla bir fındık arasındaki fark gibidir. Ama yine de elektrik yükleri birbirinin aynıdır.

Peki acaba proton ve elektronun elektriksel yükleri eşit olmasaydı ne olurdu?

Bu durumda evrendeki tüm atomlar, protondaki fazla artı elektrik nedeniyle, artı elektrik yüküne sahip olacaklardı. Bunun sonucunda da evrendeki her atom birbirini itecekti.

Acaba bu durum şu an gerçekleşse ne olur? Evrendeki atomların her biri birbirini itse neler yaşanır?

Yaşanacak olan şeyler çok olağandışıdır. Atomlardaki bu değişiklik oluştuğu anda, şu anda bu kitabı tutan elleriniz ve kollarınız bir anda paramparça olurlar. Sadece elleriniz ve kollarınız değil, gövdeniz, bacaklarınız, başınız, gözleriniz, dişleriniz, kısaca vücudunuzun her parçası bir anda havaya uçar. İçinde oturduğunuz oda, pencereden gözüken dış dünya da bir anda havaya uçar. Yeryüzündeki tüm denizler, dağlar, Güneş Sistemi'ndeki tüm gezegenler ve evrendeki bütün gök cisimleri aynı anda sonsuz parçaya ayrılıp yok olurlar. Ve bir daha da evrende hiçbir gözle görülür cisim var olmaz.

Üstelik canlılar için böyle bir olayın yaşanması elektron ve protonların elektrik yükleri arasındaki dengenin 100 milyarda bir oranında değişmesiyle gerçekleşebilir. Evrenin yok olması ise bu dengedeki milyar kere milyarda bir oynama ile meydana gelir. Yani evrenin ve canlıların varlığı, çok hassas dengelerle mümkündür. (Detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Evrenin Yaratılışı*)

Bu dengenin ortaya koyduğu gerçek ise, evrenin, rastgele ortaya çıkmamış, belirli bir amaca yönelik olarak düzenlenmiş olduğudur. Tüm evreni yoktan var edip, sonra da onu dilediği biçimde tasarlayıp düzenleyen yegane kudret ise, elbette ki Kuran'daki ifadeyle **"tüm alemlerin Rabbi"** olan Allah'tır. Kuran'da belirtildiği gibi, Allah, göğü bina etmiş, sonra ona belli bir düzen vermiştir. **(Naziat Suresi, 27-28)**

SONUÇ

Kitap boyunca Allah'ın tüm kainatta görülen ihtişamlı yaratışına şahit olduk. Uzayın derinliklerindeki bir yıldızın hareketlerinden atomun içindeki yörüngelere, bir kelebeğin kanatlarındaki simetriden bir kuşun yavrularına gösterdiği titiz bakıma, deniz altında neredeyse sırf kabuktan oluşan bir canlının olağanüstü güzellikte incileri oluşturmasından suyun yeryüzündeki canlılık açısından önemine kadar pek çok yaratılış delilini inceledik.

Ancak unutulmaması gereken çok önemli bir nokta vardır. Ne kadar çok örnek verirsek verelim, bu, Allah'ın sonsuz gücünü ve benzersiz ilmini anlatmak için asla yeterli olmayacaktır. Allah bütün üstün sıfatların, bütün güzel isimlerin, bütün gücün tek sahibidir. Gördüğünüz ya da görmediğiniz her düzen her an Allah'ın izniyle işler. Tüm insanları, canlı cansız tüm varlıkları Allah yaratır ve kontrolünde tutar. Kuran'da bildirildiği gibi, **"… O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur…" (Hud Suresi, 56)** Bizden milyonlarca ışık yılı uzaktaki gök cisimlerinin hareketlerinden Güneş'te meydana gelen olaylara, Dünya atmosferine giren ışınlardan yeryüzünün katmanlarında yaşanan gelişmelere, yeryüzündeki suyun buharlaşmasından ağaçlardan düşen yapraklara kadar kainatta meydana gelen bütün olaylar Allah'ın kontrolünde gerçekleşir. Üstün güç sahibi olan Allah sonsuz ilmiyle bunları her an yaratır ve en kusursuz biçimde düzenler.

Allah'ın yaratışı sonsuz ve sınırsızdır. Bunu daha iyi anlamak için kendinizi düşünün. Siz de diğer insanlar gibi elleri, kolları, gözleri, kulakları, bacakları olan milyarlarca insandan birisiniz, ama aynı zamanda her birinden farklısınız. Bir de insanın ilk yaratılışından bugüne kadar dünya üzerinde yaşamış olan insanları düşünün. Bugüne kadar belki milyarlarca, belki yüz milyarlarca insan yaşamıştır. Ve bu insanlar da sizin gibi ellere, kollara, gözlere, kulaklara sahip olmasına rağmen size hiç benzememiştir. İşte Allah dilerse bu insanlar kadar ve daha da fazlasını yaratmaya güç yetirendir.

Allah insanın hiç bilmediği ve sahip olduğu sınırlı akılla anlamakta güçlük çekeceği daha birçok şeyi yaratmaya da kadirdir. Bunlar Allah'ın yaratışındaki benzersizliğin kavranması açısından üzerinde düşünülmesi gereken gerçeklerdir. Allah sonsuz sayıda evren, sonsuz sayıda varlık, sonsuz sayıda mekan yaratmaya güç yetirendir. Her birini farklı özelliklerde yaratmaya da güç yetirendir.

Bütün bu gerçeklerden haberdar olan insana düşen ise, Allah'ın istediği bir yaşam biçimini sürdürmek, Allah'ı hoşnut edecek davranışlarda bulunmaktır. Gaflete sürükleyen, düşünmeyi engelleyen nedenleri ortadan kaldırmayı herkes ancak kendi çabası ile başaracaktır.

De ki: "Ey insanlar, şüphesiz size Rabbinizden hak gelmiştir. Kim hidayet bulursa, o ancak kendi nefsi için hidayet bulmuştur. Kim saparsa, o da,

kendi aleyhine sapmıştır. Ben sizin üzerinizde bir vekil değilim." (Yunus Suresi, 108)

EK BÖLÜM

EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık "yaratılış gerçeğiyle" açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti:

Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür.[43]

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı:

Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır.[44]

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı.[45]

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.[46]

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı.[47]

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10^{950}'de

1’dir. Ancak matematikte 10^{50}’de 1’den küçük olasılıklar pratik olarak “imkansız” sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA’sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500’er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA’daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi’nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, Scientific American dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. [48]

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde “yaratıldığını” kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin’in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin “evrim mekanizmaları” olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır. Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen “doğal seleksiyon” mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında “Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz” demek zorunda kalmıştı.49

Lamarck’ın Etkisi

Peki bu “faydalı değişiklikler” nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck’a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Dar-

win'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti.50

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rasgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir.[51]

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir

şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir.[52]

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.[53]

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir.

Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci Biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.54

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- *Australopithecus*

2- *Homo habilis*

3- *Homo erectus*

4- *Homo sapiens*

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "Australopithecus" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.[55]

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "*Homo sapiens'*e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. [56]

Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo*

habilis ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir.57

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır.[58]

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. [59]

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür.[60]

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10^{-950} olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur. Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi

işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir. Net bir görüntü elde edebilmek

ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır.

En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok

düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini “bilime saldırı” olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm’i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler. Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi’nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, “önce materyalist, sonra bilim adamı” olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, ‘a priori’ (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan ‘a priori’ bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. [61]

Bu sözler, Darwinizm’in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle “İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi” için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah’tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültür-

lü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

...Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde de, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını

söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. [62]

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Dediler ki: "Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok.

Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın."
(Bakara Suresi, 32)

NOTLAR

1- Görsel Bilim ve Teknik Ansiklopedisi, s. 543
2- Bilim ve Teknik Dergisi, Nisan 1995, s.23
3- T.T. Kozlowski, Seed Biology, Academic Press, New York and London, 1972, s.194)
4- *Biology Solomon, Berg, Martin, Villie, s. 751*
5- Natural History, March 1999, s.72-74
6- Linda Gamlin ang Gail Vines*, The Evolution of Life,* s.63
7- Christophe O'toole and Anthony Raw, *Bees of the World*, s.63
8- *Harikalar Dünyası, National Geographic,* İstanbul,1999,s.190
9- Ali Demirsoy*, Yaşamın Temel Kuralları, Omurgasızlar, Böcekler, Entomoloji,* Ankara, Meteksan A.Ş. Cilt II, Kısım II, 1992, s.18-22
10- Bert Hölldobler-Edrward O. Wilson, *The Ants*, Harvard University Press, 1990, s.522-523
11- Geo Dergisi, Ekim 1995, s.186
12- Anita Ganeri, *Creatures That Glow in The Dark*, *Marshall Editions dev., 1995,* s. 10-11
13- Anita Ganeri, *Creatures That Glow in The Dark, Marshall Editions dev., 1995,* s. 28
14- Anita Ganeri, *Creatures That Glow in The Dark, Marshall Editions dev., 1995,* s. 16
15- Betty Mamane, *Le Surdoue du Grand Bleu*, Science et Vie Juniour, Ağustos 1998, s.79-84
16- *Bilim ve Teknik Dergisi,* Sayı:212, Temmuz 1985, s.20
17- *The Ocean World of Jacques Cousteau*, World Publishing, New York, 1973, s.28
18- Marco Ferrari, *Colors for Survival,* Barnes and Noble Books, New York, 1992, s.122
19- David Attenborough, *The Trials of Life,* s. 123
20- Mitchell Beazley, *Oceans, Mitchell Beazley* Publishers, 1991, UK, s.54
21- David Juhasz, *Creation* (16:3)Haziran-Ağustos 1994, s.39-40
22- N.J.Berril, *The Life of the Ocean*, s.8
23- *Thema Larousse, Tematik Ansiklopedi,* s.133
24- Mitchell Beazley, *Oceans,* Mitchell Beazley Pub., 1991, UK, s.68
25-Francis Darwin, *Life and the Letters*, Vol. II, s.305
26- *Thomas C. Emmel, Florida's Fabulous Butterflies, s.4)*
27- David Attenborough, *The Life of Birds,* s.78
28- David Attenborough*, The Trials of Life,* s.137
29- David Attenborough, *Life of Birds,* s.96
30- ZooBooks, April 1993, Vol. 10, N. 7

31- David Attenborough, *The Life of Birds*, s.51

32- Peter J.B.Slater, *The Encyclopedia of Animal Behaviour,* s.42, David Attenborough, *Life of Birds*, s.234-235

33- C.B.P.C. Publishing Ltd., *Hayvanlar Ansiklopedisi,* s.88

34- David Attenborough, *The Life of Birds,* s.256

35- Science et Vie, No.931, s.5

36- David Attenborough, *Yaşadığımız Dünya*, İstanbul:İnkılap Kitabevi, 1982, s.52

37- Int. Wildlife, Kasım-Aralık 1997, No.6, s.53

38- Dr. Maurice Burton-Robert Burton, *Sürüngenler ve Kurbağalar,* s.48

39- Lawrence O. Richards, *It Couldn't Just Happen* s.108

40- Flanagan, Geraldine Lux, *Beginning of Life*, A Dorling Kinderslly Book, İngiltere:1996, ,s.68

41- Jean Guitton, *Tanrı ve Bilim*, Simavi Yayınları, 1993, s.62

42- Jean Guitton, *Tanrı ve Bilim*, Simavi Yayınları, 1993, s.62

43. Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2)

44. Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953, s.196

45. "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330

46. Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7

47. Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40

48. Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78

49. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189

50. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184

51. B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988

52. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179

53. Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133

54. Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197

55. Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, c. 258, sf. 389

56. J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992

57. Alan Walker, Science, c. 207, 1980, sf. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, sf. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272
58. Time, Kasım 1996
59. S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30
60. Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19
61. Richard Lewontin, “The Demon-Haunted World”, The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28
62. Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43

İnsan, kendi vücudundaki sistemlerden uzaydaki dev galaksilere, doğadaki canlılardan gözle görülmeyen hücrelere kadar evrenin hangi parçasını incelese, kusursuz bir plan, düzen ve tasarımla karşılaşır. Evrenin her yerinde insanı hayran bırakan bir ihtişam vardır. Bu ihtişam, herşeyi örneksiz yaratan, her güzelliğin kaynağı,

tüm varlıkların sahibi olan Allah’ın üstün ve benzersiz sanatıdır.

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 57 ayrı dile çevrilen yaklaşık 250 eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir. Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.